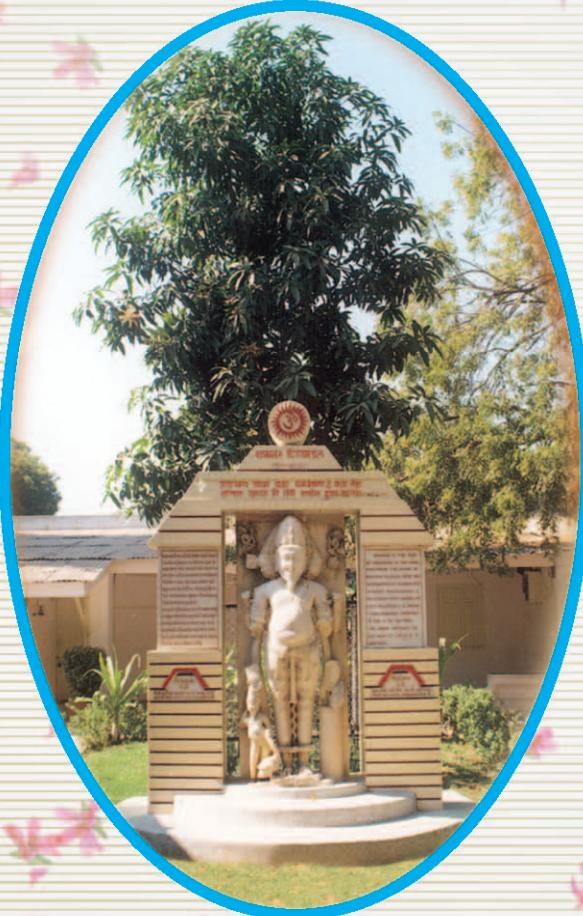

વિ-વિદ્યાનગર

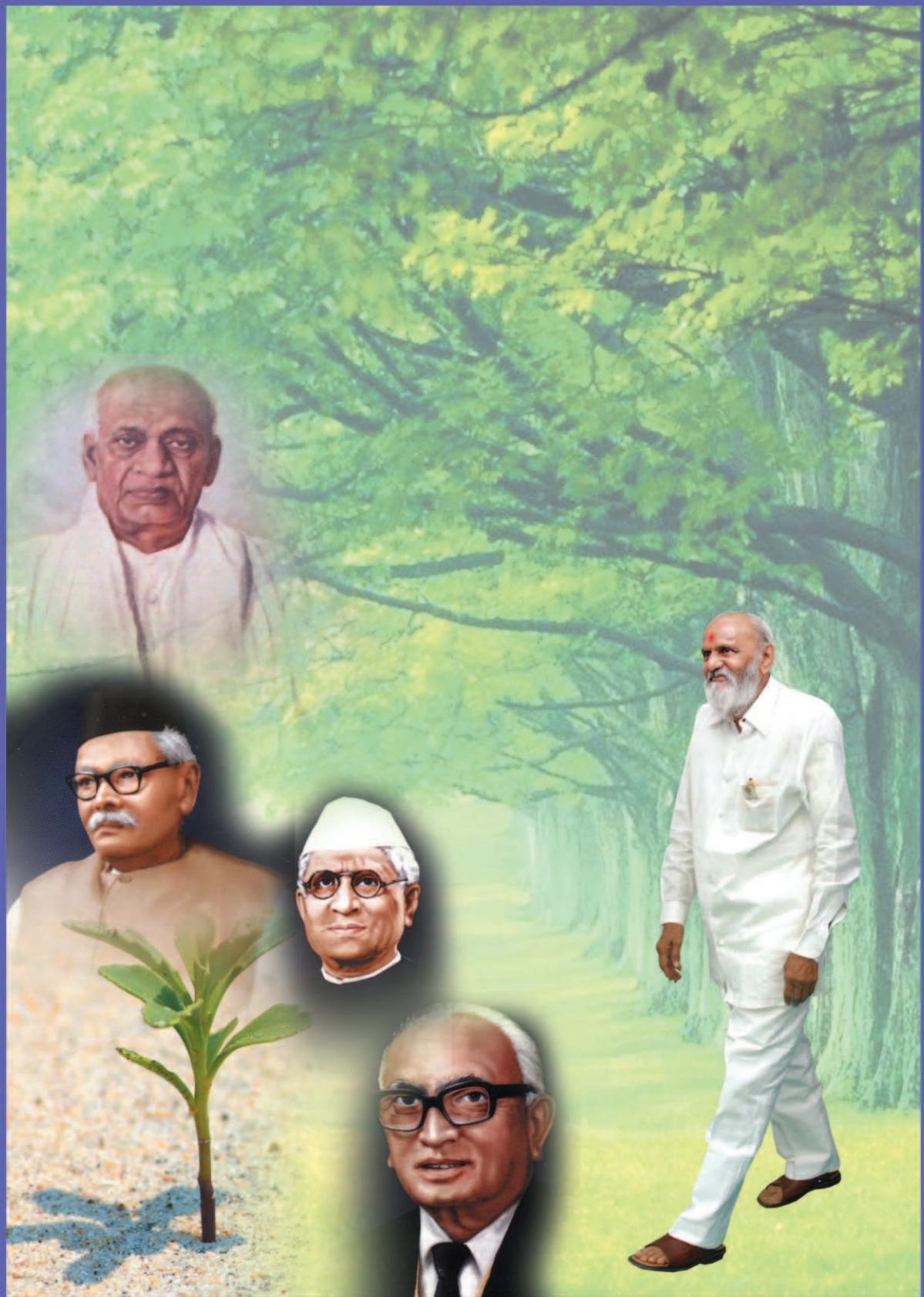

CHARUTAR VIDYA MANDAL

(Est: 1945)

Vallabh Vidyanagar-388120

www.ecvm.net

તंत्री

ઉર્વીશ છાયા

પરામર્શન

નરેશ વેદ • રાજેન્દ્રસિંહ જાડેજા

જ્યાન ઓળા • ભગીરથ બ્રહ્મભણ

આર.પી. પટેલ

સંપાદન-સહાય

અનિતા એ. સાળુંકે

પ્રકાશક

ડૉ.એસ.જી. પટેલ

માનદ મંત્રી, ચારુતર વિદ્યામંડળ

વલ્લભ વિદ્યાનગર-૩૮૮૧૨૦

•

મુદ્રક

આણંદ પ્રેસ, ગામીની- આણંદ

વૃત્તિ અને પ્રવૃત્તિએ વિદ્યાનગરની વિભાવનાને મૂર્ત કરતું વિશાળ જ્ઞાનસંકુલ

પ્રાથમિક અને માધ્યમિક કક્ષાએ ગુજરાતી તથા અંગ્રેજ માધ્યમમાં શિક્ષણ સુવિધાઓ • ઉચ્ચતર માધ્યમિક શિક્ષણ સંકુલના વિજ્ઞાન, સામાન્ય, ગૃહવિજ્ઞાન પ્રવાહ • ઉચ્ચ શિક્ષણ ક્ષેત્રે વિનયન, વાણિજ્ય, વિજ્ઞાન, ગૃહવિજ્ઞાન, યંત્રવિજ્ઞાન, ઈજનેરી વિજ્ઞાન, ઔષ્ણ વિજ્ઞાન, લાલિત કલાઓ-ચિત્ર, સંગીત, નૃત્ય, શારીરિક શિક્ષણ, આયુર્વેજિયન, બાયોટેકનોલોજી, હોટેલ મેનેજમેન્ટ ટુરિઝમ ટ્રાવેલના અભ્યાસક્રમોને આવરી લેતી કોલેજ આંકડે બિજનેસ ઓન્ડ ઓફિનિસ્ટ્રેશન, અંગ્રેજ ભાષાશિક્ષણ તથા પ્રશિક્ષણ વ્યવસ્થાની કોલેજ • અનુસ્નાતક કક્ષાએ વાણિજ્ય અને વ્યવસ્થાપન, વિજ્ઞાન, ઔષ્ણ વિજ્ઞાન, ગૃહવિજ્ઞાન, ઈજનેરી, દર્શનશાસ્ત્ર, અંગ્રેજ પ્રશિક્ષણના અભ્યાસક્રમો • વિવિધ વિદ્યાશાખાઓમાં વ્યાપક સંશોધનની સુવિધાઓ • કલા, વિજ્ઞાન અને માનવવિજ્ઞાનોના વિર્મશનની ભૂમિકા રચી આપતાં પુસ્તકો-સામયિક પ્રકાશનો • વિદ્યાકીય વાતાવરણને ધ્બકતું રાખતી વિવિધ વ્યાખ્યાનમાળાઓ • સર્જકો, સારસ્વતો, કર્મચારીઓના સન્માનની ઉજગવણ પરંપરા, રમતગમત ક્ષેત્રે રાખ્યી સ્પર્ધાઓનું યુવકોનું મુખ આયોજન • પ્રાથમિકથી લઈ અનુસ્નાતક કક્ષાનાં વિદ્યાર્થી ભાઈબહેનો માટે છાત્રાલયો, અધ્યાપક નિવાસો તેમજ આચાર્ય નિવાસોની સુવિધાઓ • સતત વિકાસની પરંપરામાં વલ્લભ વિદ્યાનગર ઉપરાંત ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગર ટાઉનશીપમાં વિવિધ અભ્યાસક્રમોવાળી શિક્ષણસંસ્થાઓની સ્થાપના થતી રહી છે • રાજ્યની પ્રથમ મહિલા ઈજનેરી કોલેજ, સરદાર પટેલના જીવન અને કાર્ય માટે દેશની સર્વપ્રથમ સંશોધન સંસ્થા તેમજ સમગ્ર ગુજરાતમાં અંગ્રેજ માધ્યમની સ્નાતક કક્ષાની પગડારત્વ અને સમૂહ માધ્યમોની કોલેજ • ગુજરાતની યુવાપેઢીને સનદી સેવાઓમાં પ્રવેશ આપવા માટેની સીવીએમ આઈએએસ એકેડેમી • કાયદાશાસ્ત્ર અને ન્યાયશાસ્ત્રની અનોખી કોલેજ • ઈન્ટરિયર ડિજાઇન અને આર્કિટેક્ચરની સ્કૂલ ઉપરાંત ફાઈન આર્ટ્સની ડિગ્રી કોલેજ.

• અંકની છૂટક કિંમત: ₹ ૧૫/- • રવાનગી ખર્ચ ₹ ૧૦/- • વાર્ષિક લવાજમ: ₹ ૧૫૦/-

• વિદ્યાર્થી લવાજમ: ₹ ૧૦૦/- • આજીવન લવાજમ: ₹ ૧૫૦૦/-

વિ-વિદ્યાનગર
ચારુતર વિદ્યામંડળ પ્રકાશન
ઓગસ્ટ - ૨૦૧૮
વર્ષ: ૨૦ અંક: ૮
સંખ્યા અંક: ૫૬૨

ISSN 0976-9609-V Vidyanagar

ચારુતર વિદ્યામંડળ
વલ્લભ વિદ્યાનગર ૩૮૮ ૧૨૦
સ્થાપના વર્ષ
૧૯૪૫

અધ્યક્ષ
શ્રી ભીખુભાઈ બી. પટેલ

માનદ મંત્રી

ડૉ. એસ.જી. પટેલ

માનદ સહમંત્રીઓ

શ્રી બી.પી. પટેલ • શ્રી એમ.જી. પટેલ

શ્રી મહુલ ડી. પટેલ

ડાયરેક્ટર જનરલ

ડૉ. એન.એમ. જીવેરી

વલ્લભ વિદ્યાનગરના આધુસ્થાપકો પૈકી એક ભાઈકાંએ ઈ.સ. ૧૮૬૪માં આ વિદ્યાકેન્દ્ર ઉપરથી એક સામયિક પ્રકાશિત થાય જેમાં સાહિત્ય અને શિક્ષણ વિષયક સંસ્કારલક્ષી સામગ્રી રજૂ થાય અને ઉચ્ચ અભ્યાસ અર્થે આવતી ડિશોર-યુવાપેઢી એથી લાભાન્વિત થાય, વિદ્યાર્થીઓ અને અધ્યાપકો પણ એમાં સક્રિય રસ લેતા થાય એવી મનીષા પ્રગટ કરી હતી. ફિલસ્વરૂપ ૧૮ નવેમ્બર ૧૮૬૪ના રોજ 'વલ્લભ વિદ્યાનગર' પાક્ષિકનો આરંભ થયો. પછીથી એ માસિક સ્વરૂપે 'વિદ્યાનગર' નામે પ્રગટ થતું રહ્યું. | વિ | નામે એનો ગીજો અવતાર થયો ત્યારથી પૂર્વ અધ્યક્ષ ડૉ. સી. એલ. પટેલની નિસબ્ધત અને ઉદારતાના ફળસ્વરૂપે તે નવપલ્લવિત થયું, અને ઈ.સ. ૧૮૮૮ થી નિયમિતપણે 'વિ-વિદ્યાનગર' એ નામથી પ્રકાશિત થતું રહ્યું છે.

વિ-વિદ્યાનગર

'વિ-વિદ્યાનગર' ચારુતર વિદ્યામંડળની વેબસાઈટ
www.ecvm.net પર મુક્વામાં આવે છે.
દેશ-વિદેશના વાયકોને પ્રતિભાવ જ્ઞાવવા વિનંતી.

સિહ: શિશુરૂપ નિપતતિ મદમલિનકપોલમિત્તિષુ ગજેષુ।

પ્રકૃતિરિં સત્યવત્તાં મ ખલુ વયસ્તેજસો હેતુઃ॥

સિહ બાળક હોય તો પણ મદથી ખરડાયેલાં લમણાં રૂપી દીવાલો વાળા હાથીઓ પર હુમલો કરે છે, તેજસ્વી વ્યક્તિઓનો આ સ્વભાવ જ છે, ખરેખર ઊંમર તેજનું કારણ નથી. (સંકલન કર્તા: પ્રિ. ધનશામસિહ એન. ગઢવી)

આ માસની વિચારકણિકા

શીલ બડા, સંતોષ બડા, બુદ્ધિ બડા ગુણવંત,
સભ કે પર સમદદ્ધિ હે, તાકો કહત હે સંત

શ્રદ્ધાંજલિ	• શ્રી ભીખુભાઈ બી. પટેલ	3	Working with Dr. C.L. Patel•Naresh Jotwani	32
મનરાખીય ભાવાંજલિ	• એસ.જી. પટેલ	7	મહર્ષિ ડૉ.સી.એલ. પટેલ- 'ચરોતરનું કલ્પવૃક્ષ'	
મુદ્દી ઉચેરા માનવી-ડૉ.સી.એલ. પટેલ	• રાજેન્દ્રસિહ જાટેજા	10	• પ્રો. ડી.એન. ભડ્કા	33
નૈતિક પ્રતધારી સી.એલ. પટેલ	• સાધુ કેશવજીવનદાસ	13	ડૉ.સી.એલ. પટેલ સાહેબના સંસ્મરણો	
ડૉ.સી.એલ. પટેલ: એક સ્મરણાંજલિ	• પ્ર.કુ.જાગૃતિભેન	14	• પ્રિ. એન એલ. સંઘવી	35
અધ્યક્ષશ્રી સ્વ.સી.એલ. પટેલનું સીવીએમમાં પ્રદાન	• આર.પી. પટેલ	16	સાહિત્યિક પ્રવૃત્તિઓના... • ભગીરથ બ્રહ્મભંડ	36
સાંબેલુ વગાડે તે શૂરો • શનુભાઈ એમ. પટેલ	17	શ્રી સી.એલ.: એક ગુણાનુરોગી... • જ્યંત ઓગ્રા	37	
Leadership Journey.... • Nikhil Zaveri	19	સમાજધર્મ-કૃષિકર્મી સી.એલ. પટેલ		
ડૉ.સી.એલ. પટેલને... • બી.જી. પટેલ	21	• રમણભાઈ પી. પટેલ	38	
એક કર્મયોગીની વિદ્યાય • રમેશ એમ. ત્રિવેદી	23	Tribute to My Father; Dr. C.L. Patel		
ડૉ.સી.એલ. પટેલ: શિક્ષણ ક્ષેત્રે પ્રભાવક પ્રદાન	26	(Our "Bapuji") •Vrajesh C. Patel	40	
• મૂર્યકંત વૈષણવ	26	Our Bapuji- A man who..... • Miten Patel	41	
ડૉ.સી.એલ. પટેલ: એક વિરલ વ્યક્તિત્વ	28	My Father (Mara Bapuji) Dr. C.L. Patel		
• એમ.એચ.વસ્સાવડા	28	• Shobha Kirit Patel	42	
વ્યક્તિ જ્યારે સંસ્થા બની જાય છે	29	Dr. C.L. Patel A Man... • Kirit R. Patel	43	
• પ્રવીષ ક.લહેરી	29	Softer Side of my Bapuji..... • Jayshree Patel	44	
બે યાદગાર પ્રસંગો • ડૉ. મહેશ પાઠક	30	Dr. C.L. Patel, My Chhotu... • Ranita Patel	45	
ગુજરાતમાં ઉચ્ચ શિક્ષણ... • શ્રુવકુમાર પી. ધાયા	31	Dr. C.L. Patel A Life.... • Rishita Patel	46	
		Tribute to Our Dada, Dr. C.L. Patel		
		• Ashok, Chhaya, Jinal and Kajal	47	
		Letter to My Grandfather (Dada)		
		• Rishi Patel	48	

॥ શ્રદ્ધાંજલિ ॥

વિદ્યાનગરની ભૂમિ પૂજ્યોથી ભરેલી છે. તેની ઉપર સંતોના સુભાશિષ છે, ઉપરાંત પૂ. ભાઈકાકા અને ભીજુભાઈ સાહેબ જેવાની સૂજબૂજપૂર્વકનો પરિશ્રમ અને સુજ્ઞ દાતાઓની દિલદારીનો સુભગ સમન્વય થયો છે. તેના કારણે સમગ્ર ભારતમાં એક વિશિષ્ટ પ્રકારના નગરની સ્થાપના સાકાર થઈ છે, તે સૌ પાયાના કાર્યકરોને વંદન કરું છું.

બીજા તબક્કામાં ડૉ. એચ. એમ. પટેલ સાહેબ કે જેઓ આઈ. સી. એસ. સનદી અધિકારી રહી, તેમની કુશળતાનો ઉપયોગ કરી ભારત-પાકિસ્તાનના ભાગલાની વહેંચણી નીવિવાદ કરેલ તેવા બાહોશ વ્યક્તિ આ ભૂમિને મળ્યા અને તેમની વહીવટી સૂજબૂજથી સમયસર સરકારી ગ્રાન્ટ ન મળવા છતાં તેમણે દાનના પ્રવાહથી અને ગ્રાન્ટમાંથી સરળ વહીવટ કરી, ચારુતર આરોગ્ય મંડળની સ્થાપના કરી જે આ જીવાને ખૂબ ઉપયોગી પૂરવાર થયેલ છે.

ડૉ. સી. એલ. પટેલે ધૂરા સંભાળી ત્યારે સમયની જરૂરિયાત પ્રમાણે સ્વનિર્ભર સંસ્થાઓ ચાલુ કરી, તેમાટે જરૂરી દાન મેળવી અધતન અભ્યાસક્રમો અને કોલેજો શરૂ કરી, તે ઉપરાંત અને ન્યૂ વિદ્યાનગરની સ્થાપનાકરી. તબક્કા બદલાય તેમ સેલ્ફ ફાઈનાન્સ કોલેજોની સંખ્યા ગુજરાતમાં ખૂબ વધી અને ધીમે ધીમે વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યાઓમાં ઘટાડો થવા લાગ્યો, પરંતુ સુંદર વહીવટી શક્તિનો ઉપયોગ કરી વિકાસના કાર્યોને આગળ ધ્યાયા. સી. એલ. પટેલની શક્તિઓનો ચારુતર વિદ્યામંડળને જે લાભ મળ્યો એ સવિશેષ નોંધપાત્ર છે.

વિદ્યાનગરના વિકાસ કર્મને વરાયેલા તમામ વિરલ આત્માઓને પરમશાંતિ મળે તેવી પ્રભુ પ્રાર્થના.

આ વિશેષાંકના સર્જનમાં સહભાગી થનારા સર્વેનો આભાર માનું છું.

તા. ૨૩-૦૭-૨૦૧૮

- ભીજુભાઈ પટેલ

॥ શ્રદ્ધાંજલિ ॥

પરમ ભગવદીય શિક્ષણ મહર્ષિ, ચરોતરરતન શ્રી સી.એલ. પટેલ મુક્તરાજ હતા. તેઓની શૈક્ષણિક ક્ષેત્રે મહાન સેવાઓ હતી. ચારુતર વિદ્યામંડળના નેજા હેઠળ તેમણે ઘણી બધી કોલેજો કરી, તેમાં વધુમાં વધુ સુવિધાઓ ઉભી કરી શિક્ષણ જગતની મોટી સેવા કરી છે.

સાથે સાથે વિદ્યાર્થીઓમાં શિસ્તનું સિંચન પણ સારું કર્યું હતું. દેશવિદેશમાં પણ ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત યુનિવર્સિટીના વિદ્યાર્થીઓએ ઘણી સારી પ્રગતિ અને નામના મેળવી છે. તથા ન્યૂ વલ્લબ્ધ વિદ્યાનગરના અદ્ભુત સર્જનથી તેઓ કાર્યમ રહેશે.

શ્રી સી.એલ. પટેલે ખુબ જ સેવાભાવનાથી, બંધી અને દૂરંદેશી અભિગમથી સમગ્ર શૈક્ષણિક જગતની દુનિયાભરમાં પ્રક્ષિપ્ત પ્રામણ કરી છે. તેઓ આ કાર્યમાં ઓતપ્રોત થઈને હોમાઈ ગયા હતા. સત્સંગો તરીકે પણ તેઓનું પવિત્ર, નૈતિકતાથી સુદૃઢ જીવન ખુબ જ પ્રેરણાદાયી હતું.

પરમ પૂજ્ય પ્રમુખસ્વામી મહારાજને રાજ કરીને તેઓ અક્ષરધામના અધિકારી બન્યા છે. તેઓની ખોટ સમાજ, શિક્ષણજગત અને સત્સંગમાં પણ પૂરવી ખુબ દુર્લભ છે. તેઓનાં જીવન અને કાર્ય અનેકને પ્રેરણા આપતાં રહેશે.

વિરહનું દુઃખ સહન કરવાનું બળ પરિવારને મળે તેવી પ્રાર્થના શ્રી કૃષ્ણ મહારાજના ચરણોમાં કરી છે.

(સાધુ કેશવજીવનદાસ (મહંતસ્વામી મહારાજ), શ્રીબીએપીએસ સ્વામિનારાયણ મંદિર, અમદાવાદ)

ડૉ. સી.એલ. પટેલના અક્ષરવાસથી બીએપીએસ તથા ચારુતર વિદ્યામંડળને મોટી ખોટ પડી છે. તેમણે અક્ષર-પુરુષોત્તમની નિષા દઢ કરી જીવનો સત્સંગ કરી શિક્ષણક્ષેત્રે અત્યંત નિઃસ્વાર્થભાવે ખુબ જ વિકાસ કર્યો છે. સત્સંગને શિક્ષણ એ જીવનના વિકાસના બે મુખ્ય પાયા છે. તે સહૃદને દઢ કરવાનું ને કરવાનું તે તેમને સાચી શ્રદ્ધાંજલિ છે.

(સાધુ સ્વર્ણ પ્રકાશદાસ (ડૉ. સ્વામી)ના જયસ્વામિનારાયણ)

ચારુતર વિદ્યામંડળના બે દાયકા કરતો વધુ સમયના તેમના કુશળ તથા પ્રમાણિક વહીવટના કારણે વિદ્યાનગરને અનેક શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ પ્રામણ થઈ, શિક્ષણનું આધુનિકરણ થયું, વિદ્યાનગરની શિક્ષણ સુવાસ દેશ વિદેશમાં પ્રસરી તે માટે ચરોચર ડૉ.સી. એલ. પટેલનું સર્વેવસમરણ કરશે. તેમના અક્ષરધામ ગમન નિમિત્તે હું અનુપમ નિશન વતીથી ભાવપૂર્વક શ્રદ્ધાંજલિ અર્પણ કરું છું.

(સંત ભગવંત સાહેબજી, અનુપમ મિશન, મોગરી)

ડૉ.સી.એલ. પટેલે એક વ્યક્તિ કરી ન કરી શકે તેવું શિક્ષણ વિસ્તારણનું ગંજાવર કાર્ય કર્યું છે. પૂ.ભાઈકાકાએ શૈક્ષણિક વસાહત સ્થાપવાનો ચીલો પાડ્યો, એ માર્ગ ડૉ. પટેલે પણ ન્યૂ વિદ્યાનગર ઉભું કરી પરંપરાને ઉજાળી. એમના અવસાનથી ગુજરાતે એક શિક્ષણ ચ્યંતક અને સંવર્ધક ગુમાવ્યો. પ્રભુ એમના આત્માને પરમ શાંતિ આપે.

(ભૂપેન્દ્રસિંહ ચુડાસમા, શિક્ષણ પ્રધાન, ગુજરાત રાજ્ય)

સ્વ. ડૉ.સી.એલ. પટેલના આકસ્મિક દુઃખદ અવસાનનાસમાચાર જાણી ઘણું દુઃખ થયું. તેમણે ચારુતર વિદ્યામંડળમાં શૈક્ષણિકરૂપી યજ્ઞમાં ઉત્કૃષ્ટ સેવાઓ આપી છે. તેમજ સમાજ માટે ખુબ જ ઉમદા કામ કર્યું છે. તેઓની ખોટ ન પુરાય તેવી છે. તેઓએ આપણી વચ્ચેથી વિદ્યાયલીધિલ છે પરંતુ તેમના ઉત્કૃષ્ટ કાર્યો થકી તેઓ સદૈવ આપણી વચ્ચે જીવંત રહેશે. તેમના દિવ્ય આત્માને પ્રભુ શાશ્વત સુખ અને પરમ શાંતિ બક્ષી, મોક્ષગામી બનાવે એવી ભાવભીની શ્રદ્ધાંજલિ સાથે પરમકૃપાળું પરમાત્માને પ્રાર્થના.

(કૌશિક પટેલ, મહેસૂલ મંત્રી, ગુજરાત સરકાર)

I was very sorry to hear that your beloved father Puja Shri C.L. Patel passed away. It was a privilege for me to know him, largely through BAPS Sanstha and his contribution in the field of education and religion. I wish to offer my deep condolences to all of you and I hope the great institutions he established will progress day by day in his absence. The foundations are strong and there is no doubt that it will survive forever. Late Shri C.L. Saheb is a legend and will be remembered in the history of Gujarat. The Swaminarayan BAPS have lost the most respected Haribhakta and C.L. Kaka had full blessings of Shri Pramukh Swami Maharaj and SHri Mahant Swami Maharaj and all the Sadgurus, Satsangis of our Sanstha. His legacy will be remembered by everyone who worked with him and the peoples of Gujarat. I offer my prayers that his soul may rest in peace in the Heaven.

(Praful Patel)

છોટુભાઈ લલ્લુભાઈ પટેલના નિધનના સમાચાર જાણી અત્યંત દુઃખ થયું. શ્રી છોટુભાઈ આગવી પ્રતિભા ધરાવતા વ્યક્તિ હતા. તેઓશ્રીએ સક્રિય સમાજ સેવક તરીકેની સેવાઓ ચરોતર વિસ્તારના લોકોને તો આપી જ છે, સાથોસાથ ચારુતર આરોગ્ય મંડળ સાથે જોડાઈને ઘણી મહત્વની બાબતોમાં અમને સાથ અને સહકાર આપ્યો છે. તેઓશ્રીના નિધનથી એક ન પૂરાય તેવી ખોટ પડી છે. પરિવારજનોને આ આધાત સહન કરવાની પ્રભુ શક્તિ આપે અને સદ્ગત આત્માને ચિર શાંતિ અર્પે તેવી હું મંડળ વતી અભ્યર્થના કરું છું.

(અમૃતા પટેલ, ચારુતર આરોગ્ય મંડળ, ચેરમેન, વલ્લભ વિદ્યાનગર)

I had the opportunity to associate with him for a long time. I appreciate the contributions he made to the developments of education. Dr. C.L. Patel, who brought wave of education to Vallabh Vidyanagar, will ever be remembered. May the departed soul rest in eternal peace in the heavenly abodez.

(Prayasvin Patel, Elecon)

ચરોતરમાં શિક્ષણના મહર્ષિ તરીકે જાગીતા સી.એલ. પટેલ સાહેબ મારા માટે તો ઠન્ડુકાકાના ગયા પછી વલદીલ કુટુંબી સમાન હતા. તેમણે સદાય અમારા પરિવારના એકાએક પ્રસંગોમાં વડીલ સ્થાનેથી હાજરી અને માર્ગદર્શન આપીને મને અમૃત્ય સામાજિક-કુટુંબીક સથવારો આઘ્યો છે. મુ. ઠન્ડુકાકાના સમયથી તેમણે બંને કુટુંબ વચ્ચેના પારિવારિક સંબંધના જે બીજ રોચ્યા હતા તે સંબંધો આજે વટવૃક્ષ બન્યા છે, અને તેમાં સી.એલ. પટેલ સાહેબની વ્યવહારદક્ષતા, પારિવારિક લાગણી અને સંવેદનાસભર હુંફ આપવાની શુભભાવના જરૂરેલી છે. તેમણે ચિંદ્યેલા કામ આગળ વધારવા પડશે, એ જ તેમને માટે સાચી અંજલિ ગણાશે.

(દેવાંગ પટેલ તથા સમસ્ત ઈંડ્ઝો પરિવાર)

ચારુતર વિદ્યામંડળનો એક કર્મચારી સપૂત્ર આપણાથી વિદ્યાય લઈ રહ્યો છે, તેમનું જીવન ખૂબ પવિત્ર અને માત્રને માત્ર કર્મને આવિન હતું, તેમની કામ કરવાની અનોખી શૈલી હતી. સ્વ. સી.એલ. પટેલ સાહેબનાં ગમતા કાર્યો ચાલુ રહે એવી આશા સાથે પરમાત્મા એ આત્માને તેમના ચરણોમાં રાખે અને આ વિરહ વેદવાની પ્રભુશક્તિ આપને આપે એજ પ્રાર્થના.

(કરસનાદાસ સોનેરી, ગુજરાત પ્રદેશ કાંગ્રેસ કમિટી)

It is a Great Loss for us all, for the great dynamic leader that he was. He will always remain deep in our hearts, as the guiding light.

(*Taruna Patel, Chief Executive Officer, Elecon*)

We are shocked to hear the sad demise of your beloved father, Shri C.L. Patel on 27.05.2019. On behalf of Chairman, Managing Director, Managers and staff, we pay our heart felt "Shraddhanjali" to your beloved father, Shri C.L. Patel. We pray God Almighty to remain his soul in rest and peace. We also pray lord Swaminarayan Bhagwan to give your family enough strength & Courage to bear this irreparable loss at this juncture. May his soul rest in peace. Om Shanti

(*Hasmukh Patel, Charotar Gas Sahakari Mandli Ltd., Annad*)

ડૉ. પટેલ સાહેબે ગુજરાતની આગલી હરોળની શિક્ષણ સંસ્થા ચારુતર વિદ્યા મંડળનું ચેરમેન પદ સ્વ. એચ. એમ. પટેલસાહેબના બાંધોશ અને દિશિપૂત્ર ઉત્તરાધિકારી તરીકે તેમણે પ્રાય: બે દશકથી અવિક સમય સુધી મંડળના એક પ્રતિબદ્ધ અને કર્મચારી સૈનિક તરીકે દીપાવ્યું, જે ગુજરાતના શિક્ષણ જગતની એક નોંધપાત્ર ઘટના સમાન લેખાશે. મંડળ અને શિક્ષણના વ્યાપક હિતને ધ્યાને લઈ તેમના દ્વારા સંપત્ત કરવામાં આવેલાંકાર્યો માઈલ-સ્ટોન સમાન સર્ટેચ સ્મરણીય બની રહેશે.

(વલ્લભભાઈ એમ. પટેલ, કરી સર્વવિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગર)

સ્મરણીય ભાવાંજલિ

એસ.જી.પટેલ

મારી શિક્ષણ ક્ષેત્રની ૫૦ વર્ષની કારકિર્દીમાં મહત્વનો ફાળો આપનાર સૌ પ્રથમ પુ. ડૉ.ડી.એફ. પટેલ જેઓ મને ઉપ વર્ષ સુધી માર્ગદર્શન આપતા રહ્યા જ્યારે છેલ્લા ૧૫ વર્ષ ડૉ.સી.એલ. પટેલ સાહેબના સહયોગી બનવાનો અનેરો લાભ મળેલો છે. સી.એલ. પટેલ સાહેબ સાથેનો પહેલો પરિચય મુ.શ્રી ડાહાભાઈએ એમના નિવાસસ્થાને શ્રીરામ સોસાયટી, વલ્લભ વિદ્યાનગર મુખમે ૧૯૮૧માં કરાવ્યો હતો. એ દિવસોમાં હું સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટીના ભૌતિકવિજ્ઞાન વિષયમાં વ્યાખ્યાતા તરીકે સેવા કરતો હતો. થોડાંક વર્ષો પછી ભૌતિકશાસ્ત્ર વિભાગની ફીઝીકલ સોસાયટીના માર્ગદર્શક તરીકેની જવાબદારી મારા શિરે હતી. તે વખતે પટેલ સાહેબ ચારુતર વિદ્યામંડળના અધ્યક્ષપદે વરાઈ ચૂક્યા હતા. તેમને ફીઝીકલ સોસાયટીની પ્રવૃત્તિઓના ઉદ્ઘાટક તરીકે નિમંત્રવામાં આવ્યા હતા. તે સમયે તેમનો પરિચય આપતા જાણાયું હતું કે, “જેમનું નામ છે છોટુભાઈ અને કામ કરે છે મોટુ” એવા શબ્દોથી આવકારવાનું મારા ભાગે આવ્યું હતું. તે દિવસે એમણે જે સરળતાથી અમારા વિદ્યાર્થીઓને સંબોધી પ્રોત્સાહિત કર્યા હતા તેમના પ્રભાવથી હું એમના તરફ આકષ્યિલો રહ્યો હતો. પછીથી એક દિવસ ભરોડા નજીક બાળપુરા ગામની શાળાના નવા ભવનનું ઉદ્ઘાટન થવાનું હતું. એમાં સાહેબ મુખ્ય મહેમાન અને હું અતિથિવિશેષ પદે હતો. તે દિવસે એમની સાથે કારમાં મુસાફરી કરવાનો પ્રથમ પ્રસંગ હતો. તે દિવસે સહજ હળવાશની પળોમાં મેં ચારુતર વિદ્યામંડળમાં સેવા કરવાની મારી ઈચ્છા વ્યક્ત કરી હતી, ત્યારે તેમણે મને કહેલું કે હમજાં યુનિવર્સિટીમાં સેવા કરો છો તે બરાબર છે, નિવૃત્ત થાઓ પછી વિચારશું.

૨૦૦૮માં જૂનમાં હું નિવૃત્ત થવાનો હતો, એટલે મે માસમાં મારો પરિચયપત્ર લઈને સીવીએમમાં આપવા ગયો. તે દિવસે સાહેબ ઘણા વ્યસ્ત હતા, તેથી રૂબરૂ મળવા માટે વધારે સમય બેસવું પડે એવું હતું. મારે

થોડી ઉતાવળ હતી એટલે મારા પરિચયના કાગળોવાળું કવર સેવકભાઈને આપીને કહ્યું કે આ ચેરમેન સાહેબને પહોંચાડી દેશો. ત્યારપણી મે-જુન-૨૦૦૮ પૂરો થયો. જુલાઈની છેઠી તારીખે ચેરમેન સાહેબે મને મુ.શ્રી શનુભાઈ સાહેબ મારકણે યાદ કર્યો. હું એમના કહેણા મુજબ સીવીએમના કાર્યાલયે પહોંચ્યો. તેમણે પ્રથમ મુલાકાતે જાણાયું કે ક્યા પ્રકારની સેવા કરી શકશો? કોઈ સંસ્થા સંભાળશો કે સહમંત્રી તરીકે કામ કરી શકશો? મેં પ્રત્યુત્તરમાં જાણાયું કે તમે મને જે સેવા માટે યોગ્ય ગણો એ સ્વીકારીશ. તેમણે મને એક કાગળ આપી કહ્યું કે આના પર તમો સીવીએમના સહમંત્રી તરીકે સેવા કરવા ઈંચુંક હું એવું ચેરમેનશ્રીને સંબોધીને દરખાસ્ત બનાવી આપો. મેં એ પ્રમાણે કર્યું, તેમણે સીવીએમના બંધારણની જોગવાઈ અનુસાર ચેરમેનશ્રીની ભલામણ સાથેનો મારો દરખાસ્ત પત્ર સીવીએમના પ્રમુખશ્રીને મોકલી આપ્યો. પ્રમુખશ્રીની સંમતિ મળતાં જ મને વિધિવત સીવીએમના સહમંત્રી તરીકેનો નિમાંંકપત્ર આપવામાં આવ્યો. આમ, હું વિધિવત્ત રીતે તા. ૮-૭-૨૦૦૮ના રોજ સીવીએમની સેવામાં જોડાયો. મારા પુરોગામી ડૉ.ડી.એફ. પટેલ મને આવકાર્યો અને તેમનો સધળો કારોબાર મને સોંપી તેઓ નિવૃત્ત થયા. મારી પાસે સીવીએમ સંચાલિત તમામ શાળાઓ અને યુનિવર્સિટી સંલગ્ન ન હોય તેવી સંસ્થાઓની સેવા કરવાની જવાબદારી આવી. આ સેવાકાળ દરમિયાન મેં મારા કાર્યક્ષેત્રની સંસ્થાઓના આચાર્યો સાથે નિયમિત માસિક સભાઓ યોજી શાળાઓના વહીવટમાં ગતિશીલતા લાવવાના પ્રયત્નો કર્યા, જે સતત સફળતા પામતાં, સાહેબ બધાને કહેતા હતા, “મારે શાળાઓ બાબતે કોઈ ચિંતા કરવી પડે એમ નથી”. આવા પરોક્ષ શબ્દો દ્વારા એ મને પ્રોત્સાહન આપી વધારે સારી સેવા કરી શકું એ માટે તૈયાર કરતા રહ્યા.

૨૦૧૬ના ઉનાણું વેકેશનના દિવસોમાં મુરબ્બીશ્રી શનુભાઈ સાહેબે અને ડૉ.જી.ડી. પટેલ સાહેબ સીવીએમની સેવામાંથી નિવૃત્ત જાહેર કરી. એ દિવસોમાં જ સાહેબની તબિયત લથડી, હોસ્પિટલમાં દાખલ થવાની ફરજ પડી. થોડા દિવસોમાં સારું થતાં, વળી એમણે સીવીએમ ઓફિસમાં આવવાનું ચાલુ કર્યું. મુ.શ્રી

શનુભાઈના અનુગમી તરીકેની જવાબદારી મને સોંપી અને સેમકોમ કોલેજમાં સફળતાપૂર્વક આચાર્ય તરીકેની સેવા બજાવતા ડૉ. નિખિલભાઈ જવેરીને શરૂઆતમાં વધારાની જવાબદારી તરીકે ડાયરેક્ટર જનરલ (નિયુક્ત) પદે આમંત્રણ આપ્યું. આમ સીવીએમ શૈક્ષણિક સેવાઓમાં અમારા બેની જોડી કાર્યરત બની. બંને જણાએ ખભેખભા મિલાવી મહત્વની જવાબદારીઓનું વહન કરવા સક્ષમ બન્યાં. જૂન ૨૦૧૭ થી ડૉ. જવેરીએ સેમકોમના આચાર્યપદે રાજીનામું આપી સીવીએમના પૂર્ણ સમયના ડાયરેક્ટર જનરલ પદે બિરાજમાન થયા. વળી સાહેબની તાબિયતમાં ચઢાવ-ઉતાર શરૂ થયા. સીવીએમના કાર્યાલયમાં માત્ર સવારની વેળાએ જ આવવાનું ગોઠવાયું. આ કપરા કાળમાં અમારું ઘડતર ચાલુ થયું. કેટલીક નિષ્ણયાત્મક બાબતોમાં અમને સાહેબ સતત માર્ગદર્શન આપતા રહ્યા અને અમે ઘડાયા.

૩૧ ઓગષ્ટ, ૨૦૧૭ના રોજ એસ.એમ. પટેલ કોલેજ ઓફ હોમસાયન્સના આચાર્યની પસંદગી સમિતમાં અમો સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટીમાં બેઠા હતા ત્યારે જ જણાયું કે આજે જ આ ઇન્ટરવ્યુ પતાવી દવાખાને દાખલ થવાનો હું. એમની સીવીએમ પ્રત્યેની સેવા માટેની તત્પરતાનું આ આદર્શ ઉદાહરણ હતું. તે વખતે થોડાક દિવસોમાં સારું થતા દવાખાનામાંથી ઘેર આવી સીવીએમની સેવામાં હાજર થયા. સપ્ટેમ્બર, ૨૦૧૭માં જ કોઈકના અવસાન નિભિતે બેસણામાં જવાનું થ્યાં. તે સ્થળે એમને દાદરા ચઢવાની ફરજ પડી. હોંશો હોંશો ચઢી તો ગયા પણ, એ દિવસની રાત્રે શરીર અને છાતીમાં હું:ખાવો રહ્યો. એમણે માન્યું કે ગેસ ટ્રબ્લ થઈ છે. આખી રાત ઊંઘ પણ ન આવી. સવારે સીવીએમમાં ન આવી શક્યા એટલે મેં ફોન દ્વારા ખબર-અંતર પૂછ્યા, ત્યારે જાણવા મળ્યું છે આખી રાતની તકલીફ હોવાથી હું આજે નહીં આવું. સાંજના એમને મળવા હું રૂબરૂ ગયો ત્યારે બધી વિગતવાર વાત કરી, તે રાત્રે એમને હદ્ય રોગનો હુંમલો હતો, પણ અગાઉ એક ડોક્ટરે કહેલું કે તમારું હદ્યનું સ્વાસ્થ્ય ૪૦ વર્ષના યુવાન જેવું છે, જેથી તેના ભ્રમમાં હદ્યરોગનો ખ્યાલ સરખો ય ન આવ્યો. તેના બીજા જ દિવસે વળી તકલીફ ઉભી થતાં તાત્કાલિક ઝાયડસ હોસ્પિટલમાં દાખલ થયા પછી તો એ માંદગી

ઘર કરી ગઈ. દવાખાનાની સારવારથી સારું થતાં ઘરે આવે, થોડાક દિવસ સારું થાય અને પાછું ફરીથી દવાખાને દાખલ થવું પડે. તેમના બંને દિકરા ચારેય દિકરીઓ તેમના વ્યસ્ત રોકાણોમાંથી સમય કાઢી બાપુજીની યથાશક્તિ સેવા કરતા રહ્યા. આવા લગભગ ૬ માસના ગાળામાં મારે તેમની સૌથી વધારે મુલાકાતો થઈ. દરેક વખતે હું એમને “જ્ય સ્વામીનારાયણ”થી વંદન કરું એ મને “તું શાંતી”ના મહુર સ્વરત્તી આવકારે. આ સમય ગાળામાં તેમના દિકરા-દિકરીઓ સાથે મારી નિકટતા વધતી ગઈ.

પૂ. સાહેબના અંતિમ દિવસોમાં એમના વરિષ્ઠ દિકરા શૈલેષભાઈ અને જમાઈ શ્રી અશોકકુમાર સાથે વાતો કરતાં કરતાં સાહેબનાં મૃત્યુ પછીનાં આયોજનો અંગે કેટલીક નોંધપાત્ર વિગતો જાણવા મળી હતી.

સાહેબની ઈચ્છા હતી કે “મારી મોતની ક્ષણ પૂર્વે મારાં બધાં છોકરાં આવી ગયાં હોય અને મારો મેળાપ થાય.” સદ્ગ્રાઘે ઘણાં ખરાં બધાં પૂત્રો-પુત્રીઓ, પૌત્રૌ-પૌત્રીઓ આવતાં-જતાં રહ્યા, દરેકની સાથેની ભાવનાઓ લાગણીઓને આપલે સંતોષકારક કરી લીધી હતી. છેલ્લા દિવસોમાં તેમના પૌત્ર-પૌત્રી દ્વારા ગંગાજળનું આયમન થતું રહ્યું હતું. તેઓ એવું પણ કહેતા હતા કે- “બેંડ-વાજી મંગાવ્યા હોય, બે-ત્રાણ ભજન-ભક્તિ ગીતોના સૂર રેલાતા હોય અને જે દવાખાને મારો દેહ આપવાનો કર્યું હોય તે લોકો મારા મૃત શરીરને લેવા આવે ત્યારે વાજતે-ગાજતે મારી વિદ્યાય થાય. ના કોઈ બેસણું કે ના કોઈ ઉઠમણું યોજાય.” તેથી આગણ વધતાં જાણવા મળેલું કે, “મારા મૃત દેહને શિક્ષણ સંસ્થાઓમાં તો લવાય જ નહીં, કારણ કે આ તો પવિત્ર વિદ્યાનાં મંદિર ગણાય. મારા મૃતદેહનો લાભ છોકરાંઓને (મેરીકલ કોલેજનાં) મળે અને લાંબા સમય સુધી એને દવાખાનામાં જાળવીને એનું પરીક્ષણ કરીને શીખે.”

સાહેબનો દેહાંત તા. ૨૭-૦૪-૨૦૧૮ની સવારમાં ૫-૪૫ કલાકે થયેલો. હું મારા રોજંદા નિત્યકમ મુજબ તે દિવસે બ્રહ્માકુમારી સેવા કેન્દ્ર ખાતે સવારના મુરલી શ્રવણ ધ્યાનના કાર્યમાં વ્યસ્ત હતો. મને સમાચાર મળ્યા. હું તરત જ સાહેબના નિવાસસ્થાને પહોંચ્યો.

શ્રી કૃષ્ણ હોસ્પિટલને જાગ્રત્ત કરવામાં આવી અને ચારુતર આરોગ્ય મંડળના મંત્રીશ્રી જગૃતભાઈ ભહેના સહકારથી સાહેબનું દેહદાન આયુર્વેદ હોસ્પિટલમાં થાય તે પહેલા ચક્ષુદાન માટે દાકતરો અને સહાયકોની ટીમ હાજર થઈ. બે કલાકના ઓપરેશન પછી ચક્ષુદાનનું કાર્ય પૂર્ણ થયું. આયુર્વેદ કોલેજના દાકતરો અને નર્સોની ટીમ એમ્બ્યુલન્સ સાથે હાજર હતી, સાહેબની દિકરીઓ અને જમાઈ યુએસએથી વિદ્યાનગર આવવા નીકળી ગયાં હતાં. તેઓ બીજે દિવસે સવાર સુધી પહોંચ્યેવાનાં હતાં, એટલે હવે સાહેબનો પાર્થિવ દેહ આયુર્વેદ કોલેજના કોલ સ્ટોરેજમાં રાખવાનો નિર્ણય લેવાયો. આ ઘટનાકાળ દરમ્યાન મેં ચારુતર વિદ્યામંડળના અધ્યક્ષશ્રી ભીખુભાઈ પટેલ અને ઉપપ્રમુખશ્રી મનિષભાઈને સમગ્ર પરિસ્થિતિની જાગ્રત્ત કરી. તેમણે તાત્કાલિક ચારુતર વિદ્યામંડળના એસ્ટેટ વિભાગની સહાયથી ખુરશીઓ અને પાણીની સુવિધાઓ સાહેબના નિવાસસ્થાને પહોંચાડી સગવડો સાચવવા તત્પરતાત દાખવી. પાર્થિવ દેહને એમ્બ્યુલન્સમાં લઈ અમો આયુર્વેદ કોલેજ પહોંચ્યા. અગાઉ દિવસે સાંજથી મને સાહેબના અંતિમકાળની સમજ આવી જવાથી કોલેજના આચાર્ય ડૉ. સરદેશપાંડેને મૃતદેહ સ્વીકારવા અંગેની તમામ તૈયારીઓ કરાવી દીધી હતી. કોલેજના તમામ કર્મચારી ભાઈઓ-બહેનોનો સરસ સહકાર મળ્યો હતો. કોલેજથી પરત આવતાં શૈલેખભાઈ-અશોકકુમાર સાથે મળી સાહેબના અંતિમ દર્શનના સ્થળ વિષે નિર્ણય લેવાયો. આ સ્થળ હતું આયુર્વેદ કોલેજનું પ્રાંગણ. આ બાબતની જાહેર જનતાને જાગ્રત્ત થાય તે અર્થે અંતિમ દર્શન અને શ્રદ્ધાજલી સભા માટેની જાહેરાત દૈનિકપત્રોમાં પ્રસિદ્ધ થઈ હતી. સાહેબના સગાંઓ, સ્નેહીઓ અને ચાહકોએ તા. ૨૮-૫-૨૦૧૮ના રોજ સાંજના સૂર્યાસ્ત સમયે અશ્રૂભીની આંખે વિદાઈ અપાઈ હતી. આયુર્વેદ હોસ્પિટલ કેમ્પસમાં જે વ્યવસ્થા ગોઠવાઈ હતી તેના ધરણના અધિકારી ચેરમેનની ભીખુભાઈ પટેલ અને ઉપપ્રમુખશ્રી મનિષભાઈનો આભાર ડૉ. સી. એલ. પટેલના તમામ પરિવારજનોએ માન્યો હતો. સદ્ગત આત્માને ચિરશાંતિ મળે એવી સીવીએમ પરિવારની સતત પ્રાર્થના છે.

(માનદ મંત્રી, ચારુતર વિદ્યામંડળ, વલ્લભ વિદ્યાનગર)

કુંભ વત્સલ: ડૉ. સી. એલ. પટેલ

રેખા યોગેશ પટેલ

મારા પુ. બાપુજીને સામાજિક સેવા અને શિક્ષણના માધ્યમથી બીજાને મદદરૂપ થવાનો ખુબ જ આનંદ હતો. ૨૦૦૮માં મારે મારા બજે બાળકોને ભારતમાં સાથે ફરવા લઈ જવા હતા પરંતુ સંજોગવસાત સહકુંભ જઈ શકાય તેવું નહોંતું એટલે મારા હસબંદે પુ. બાપુજીને ફોન કર્યો કે મારાથી આવી શકાય તેમ નથી તેથી તમો આ ગ્રાણેયની વ્યવસ્થા કરજો. પછી તો જોવાનું શું બજે છોકરાને બે વીક ફરવા જવાનો પરફેક્ટ ખાન પોતાના ખર્ચ બનાવી દિધો. એ જ ટ્રીપ થોડા સમય પહેલાં મારા ભાઈ સાથે કરીને આવ્યા હતા છતાં પણ આ ઉમરે અમારી સાથે મુસાફરી કરી હતી.

શિક્ષણ પ્રત્યેનો પ્રેમ એટલો કે સની અને કૃપાના ગ્રેજ્યુએશન પ્રસંગે આશીર્વદ આપવા છેક દેશમાંથી કેલિફોર્નિયા સુધી દોડી આવેલા. છેલ્લે તેમની યાદગીરી માટે તેમને મારી દિકરીને લઘનમાં ચાંદીની માટલી આપવી હતી. તો મેં કહ્યું કે હું એકલી તમારી દિકરી નથી તો તેમણે બધી ભાણીઓ તથા પૌત્રીઓ માટે ચાંદીની માટલીનો તાત્કાલિક ઓર્ડર આપી દિધો અને આ ચાંદીની માટલી અમારા માટે આશીર્વદરૂપ બની હંમેશને માટે તેમની યાદગીરી બની રહેશે.

(ડૉ. સી. એલ. પટેલના પુત્રી, યુએસએ)

મંગલ મંદિર ખોલો

મંગલ મંદિર ખોલો,
દ્યામય! મંગલ મંદિર ખોલો!
જીવનવન અતિ વેગે વટયું,
દ્વાર ઊભો શિશુ ભાળો;
તિમિર ગયું ને જ્યોતિ પ્રકાશ્યો,
શિશુને ઊરમાં લ્યો, લ્યો..... દ્યામય!

નામ મધુર તમ રટ્યો નિરંતર,

શિશુ સહ પ્રેમે બોલો;

દ્વિત્ય તૃખાતુર આવ્યો બાળક,

પ્રેમ અમીરસ ઢોળો... દ્યામય!

(સૌજન્ય: ડૉ. એમ. એસ. પ્રિસ્તી, આઈ.બી. પટેલ

અંતિમ દર્શન વખતે ગવાયેલ ભજનો પેકીનું એક)

॥ જીવન વૃત્તાંત ॥

મુઢી ઊંચેરા માનવી – ડૉ. સી. એલ. પટેલ

રાજેન્દ્રસિંહ જાડેજા

શિક્ષણ મહિન્દુનું બિનુદ પામેલા અને લોકજીબે સી. એલ. પટેલ તરીકે વિખ્યાત એવા ચારુતર વિદ્યાર્થીના પૂર્વ અધ્યક્ષ શ્રી છોટુભાઈ લલ્લુભાઈ પટેલ, આંશંદ પાસેના ગામડી નામના નાનકડા ગામમાં મુખ્યપણાની પરંપરા જીળવતા કુંઠભાં તા. ૧૦ એપ્રિલ, ૧૯૭૫ના રોજ જન્મ પામ્યા હતા. જન્મસ્થાન કાસોર.

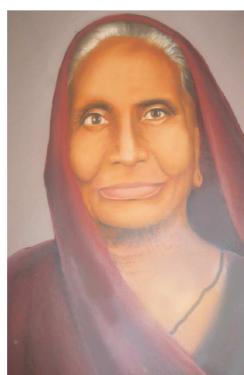
પૂર્વાશ્રમ

પિતાશ્રી લલ્લુભાઈ પાસેથી છોટુભાઈને નીતિમતા અને નીડરતાનો મૂલ્યવાન ખજાનો વારસામાં મળેલો. ધર્મદાનો એક પૈસો પણ ધરમાં આવે તો પેટ થીરીને નીકળી જાય એવું માનતા પિતાજની નીડરતા એવી કે બહારવટિયાઓને

મારી હટાવવા માટે અંગ્રેજ સરકારે લલ્લુભાઈને બહાદુરીના બે પ્રિતાબ એનાયત કર્યા હતા. નેતૃત્વની તાલીમ એ રીતે છોટુભાઈને ગણથૃથીમાં જ મળી કહેવાય. એ સંસ્કાર વારસો એમણે જીવનપર્યત એવો અણથક સંભાળ્યો કે કરોડોનો વહીવટ સંભાળ્યા છતાં એમના ખાદીનાં ઊજળાં વસ્ત્રો પર એક પણ ડાધ પડવા દીધો નહીં.

એ મના માતુશ્રી જીબાબહેન તરીકે ઓળખાતાં. મૂળનામ ગંગાબહેન. તત્કાલીન કુંઠભ વ્યવસ્થાની પરંપરા અનુસાર જીબાબહેન મોટા કુંઠભની જવાબદારી સંભાળે. કુલ નવ બાળકોમાંથી ગ્રાસ તો નાની વધે અવસાન પામ્યાં, તે પછી

પાંચ બહેન અને એક ભાઈ – તે છોટુભાઈ. માતાનું કોમળ વહાલ અને પિતાની કડક તાલીમ એમના વ્યક્તિત્વને ઘડવામાં મહત્વનાં પરિબળો હતાં.

ગામડીમાં બાળપણ વિતાવ્યા પછી દસ વર્ષની વધે ૧૮૪૫માં પાંચમાંધોરણમાં આંશંદ આવેલી ડીએનમાં જોડાયા. ડી એન એટલે દાદાભાઈ નવરોજજી હાઇસ્ક્યુલ. તે અરસામાં આજાદીની ચળવળમાં અગ્રેસર સંસ્થા ગણાતી. રવિશંકર મહારાજ, વિનોભાજ અને બબલભાઈ જેવા લોકસેવકો અને સ્નેહરશિમ અને સુંદરમ્ભ જેવા સાહિત્યકારો આવે. છોટુભાઈને પણ સરદાર પટેલ સહિત અનેક સ્વાતંત્ર્ય સેનાનીઓને સાંભળવાનું અને તેમાંથી ભારતને સ્વતંત્ર કરવાની તથા દેશસેવાની ભાવનાનું ભાથું મળ્યું. છોટુભાઈ ગામડીથી પગે ચાલીને અન્ય બાળકો સાથે ડી. એન. માં ભણવા આવે. ઉત્તમ શિક્ષકો પાસે ભણવાનો લાભ મળ્યો, જોકે એ સાચી કેળવણીમાં પુસ્તકિયું જ્ઞાન અને મળેલા માર્ક્સનું કોઈ મહત્વ નહીં. પરંતુ કિશોર છોટુભાઈના ભાવવિશ્વની સમૃદ્ધિ અદ્ભુત. એ રીતે ૧૮૫૧માં ડી. એન. માંથી મેટ્રિક પાસ થયા.

શાળા જીવનનું એ સમૃદ્ધ ભાથું લઈને યુવાવસ્થામાં પગરણ માંડતાં છોટુભાઈ કોલેજ જીવન માટે કટિબદ્ધ થયા. વલ્લભ વિદ્યાનગરમાં, જ્યાં એમના જીવનનો સુવર્ણકાળ શિક્ષણને સમર્પિત થવાનો હતો ત્યાંની વિખ્યાત વિ. પી. સાયન્સ કોલેજમાં એક વર્ષ અને અમદાવાદની એવી જ વિખ્યાત એમ. જિ. સાયન્સ કોલેજમાં બીજું વર્ષ અભ્યાસ કર્યા પછી ફરી પાછા વલ્લભ વિદ્યાનગરની સુખ્યાત બિરલા વિશ્વકર્મા કોલેજમાં રીપ્લોમા અભ્યાસક્રમ વડે મિકેનીકલ એન્જિનિયર થયા. તે પછી એક વર્ષમાં ઈલેક્ટ્રોનિકલ એન્જિનિયર થવાતું, એ અભ્યાસક્રમમાં જોડાયા. તે દરમિયાન એમણે જઈબીમાં જોડાવાનો ઓર્ડર મળ્યો, એટલે પરીક્ષા આપવાનું માંડી વાળીને ૧ માર્યા, ૧૯૬૧ના રોજ નોકરીએ લાગ્યા.

યુવાન છોટુભાઈની કામ કરવાની ધગશ અને નિષાંપૂર્વક પોતાની ફરજ બજાવવાની પ્રામાણિકતાના અનેક દાખલા આજે પણ લોકોને યાદ છે. સરકારી નોકરીમાં ‘વધારાની’ આવક માટે અવિકારીઓ રાજ્યની ચોરી કરવાનું અને ભાટ લોકોને લાભ કરી આપીને રુશવત લેવાનું સામાન્ય ગણતા હોય, તેવી રિથિતમાં વીજચોરી પકડવા માટે જોખમ ખેડીને એમણે પોતાની ફરજ ઉત્તમ રીતે બજાવી. તેના પરિણામે માથાભારે લોકોએ એમનો

જીવ લેવા સુધીના પ્રયત્નો કર્યા, પણ ડરથી પાછી પાની કરે એ છોટુભાઈ શાના? ઉદાત્ત ભાવના સાથે નિષ્ઠા અને નીતિમત્તા ભળે તો કેવા સુપરિષામ આવે તેનું જવલંત ઉદાહરણ એમની જીઈબીની કારકિર્દી કહેવાય. શરૂઆતમાં ટેકનિકલ ઈન્ચાર્જ તરીકે જોડાયા પછી ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ કરીને છેવટે એક્ઝિક્યુટિવ ઓફિસિયર તરીકે ૧૯૮૧ ની સાલમાં નિવૃત્ત થયા.

છોટુભાઈનું દાંપત્ય જીવન અનેક વિટંબાણાઓ વચ્ચે ટકી રહેવાની શક્તિ પ્રદાન કરે તેવું સ્વસ્થ અને સુખી દાંપત્યનું ઉદાહરણ પૂરું પાડે છે. સન ૧૯૫૩ની ૧૫મી મે ના રોજ એમનું લગ્ન સામરખ્ય ગામના શારદાબા સાથે થયું. નીતિ અને ગ્રામાણિકતાના આધારે જીવતા અફસરના ઘરમાં નાણાંભીડ તો રહેવાની જ. વળી સામાજિક સુધારણા કરવાની પ્રવૃત્તિ પણ સંધર્ષ નોતરે. પરંતુ છોટુભાઈ જે માર્ગ ચાલતા હતા તેમાં શારદાબાનો સાથ અવશ્ય મળતો. એ સુખી દાંપત્ય જીવનના સાક્ષી એવા એમનાં છ બાળકો – વર્ષાબહેન, શોભાબહેન, રેખાબહેન, ધાયાબહેન, શૈલેષભાઈ અને પ્રજેશભાઈ – સર્વ રીતે સંપત્ત અને સુખમય જીવન પામ્યાં છે એમાં માતા-પિતાના આશીર્વદ અને એમને મળેલાં ઉત્તમ સંસ્કાર જોઈ શકાય છે.

એમના મધ્ય જીવનનાં વર્ષો એક કરતાં વધુ અર્થમાં સંધર્ષમય હતા. કૌટુંબિક જવાબદારીઓ, સેવા

અને સમાજસુધારાની પ્રવૃત્તિઓ અને આર્થિક ભીસ એમના માટે કસોટીરૂપ હતા. પણ સાચું સોનું આકરી અનિકસોટીમાંથી હેમઝેમ પાર ઉત્તરે તેમ છોટુભાઈ દરેક કસોટીમાંથી પાર ઉત્તર્યા. એવી અનેકવિધ તાવણીમાંથી પાર ઉત્તરેલા છોટુભાઈ માટે વિધાતાએ નિર્ભિત કરેલું મહાન યુગકર્મ એમની રાહ જોતું હતું.

ડૉ. સી.એલ.પટેલનું યુગકર્મ

ઈ.સન. ૧૯૮૮માં તેઓ ચારુતર વિદ્યામંડળમાં જોડાયા. પ્રથમ તો ટૂંક સમય માટે માનદ એસ્ટેટ મેનેજર તરીકે, અને પછી માનદમંત્રીશ્રીના હોદ્દા પર સેવા આપી. તે સમયે મંડળની સંસ્થાઓની મિલકતનું અને હોસ્પિટોની દેખરેખ રાખવાનું કામ કર્પદું હતું. મંડળ ઉપર દેવું તો નહોંતું, પણ તિજોરી ખાલી હતી. ધણા વર્ષોથી મંડળની ધૂરા સંભાળી રહેલા શ્રી એચ.એમ.પટેલ સાહેબની તબિયત નાદુરસ્ત રહેતી હતી. વિકાસનાં કામો તો ઠીક પણ સમારકામ પણ સમયસર થઈ શકતાં નહોતાં. એવા કપરા સંજોગોમાં નિષ્ઠાપૂર્વક અને હિંમતબેર નિષ્ઠાઓ લઈને સી.એલ.પટેલ સાહેબ એક પછી એક પડતર કામો હાથ પર લીધા.

તે દરમિયાન ૧૯૯૩માં આદરણીય શ્રી એચ.એમ.પટેલ સાહેબનું અવસાન થયું. એમના અનુગામી બની શકે તેવા ઊંચી પ્રતિભા ધરાવતી વ્યક્તિ કોણ હોઈ શકે તે મુદ્દો ચચનો વિષય બન્યો. ત્યારે ગુરુવર્ય શ્રી પ્રમુખ સ્વામી મહારાજના આશીર્વાદથી શ્રી સી.એલ.પટેલ સાહેબે તે બીજું ઝડપું, અને ૧૯૯૪માં મોટી બહુમતિથી ચારુતર વિદ્યામંડળના અધ્યક્ષ પદે ચૂંટાયા. એ સાથે મંડળના વિકાસનો એક નવો તબક્કો શરૂ થયો.

સરકારની ગ્રાન્ટથી ચાલતી ઉચ્ચ શિક્ષણની સંસ્થાઓમાં એ સમયે એક પ્રકારની બિધિયાર હવા પ્રસરતી જતી હતી. નવી સવલતો ઊભી કરવા માટે સરકારના બજેટમાં જોગવાઈ થતી નહોતી. તેવામાં ગુજરાતના સંખ્યાબંધ વિદ્યાર્થીઓને પાડોશના રાજ્યોમાં ઉચ્ચ અભ્યાસ માટે જવું પડતું હતું. એ પરિસ્થિતિનો તાગ લઈને સી.એલ.પટેલ સાહેબે સૌપ્રથમ સ્વનિર્ભર સંસ્થા (જીસેટ)ની સ્થાપના કરી, એટલું જ નહિ પણ એક પછી એક નવી નવી વિદ્યાશાખાઓની સંસ્થાઓ સ્થાપીને સમગ્ર રાજ્યમાં સ્વનિર્ભર શિક્ષણ વ્યવસ્થા ઊભી કરવામાં તેઓ અગ્રેસર બની રહ્યા. તેમાંથી આધુર્વેદિક શિક્ષણની ભવ્ય કોલેજ અને એવી જ ભવ્ય હોસ્પિટલની સ્થાપના એમના પ્રદાનનું ઉચ્ચ શિખર ગણી શકાય. ત્રણ નવી એન્જિનિયરીં કોલેજો, બે આઈટીઆઈ, સેમકોમ અને ઈલ્લાસ જેવી અદ્વિતીય સંસ્થાઓ, સરદાર પટેલ સંશોધન કેન્દ્ર ... એમણે સ્થાપેલી નવી સંસ્થાઓ વહ્લાન વિદ્યાનગરમાં નવા આયામો લઈને આવી છે. તેથી જ ગુજરાતની બે યુનિવર્સિટી તરફથી માનદ ડોક્ટરેટની પદવી ઉપરાંત ચરોતર રત્ન અને શાલીન માનવ રત્ન ઉપરાંત સંખ્યાબંધ બહુમાન એમણે પ્રાપ્ત કર્યા હતા.

આ નવી સંસ્થાઓ માટે જૂના વિદ્યાનગરમાં જગ્યા નહોતી. એટલે સી.એલ.પટેલ સાહેબે વિઝ્લ

ઉદ્ઘોગનગરના સામા છેઠે એક વિશાળ વસાહત ઊભી કરી, અને એ રીતે તેઓ ન્યૂ વહ્લાન વિદ્યાનગરના વિશ્વકર્મા બન્યા છે. એમના અનન્ય પ્રદાનની વિગતો આ અંકમાં અન્યત્ર આવતી હોવાથી અહીં તેનો અછાડતો ઉલ્લબ્ધ કરીને સંતોષ માનીએ.

ઉત્તરાવસ્થા

સ્વસ્થ અને કર્મઠ દીર્ઘયુભોગવ્યા પછી, વિશેષ તો એમના ગુરુવર્ય શ્રી પ્રમુખસ્વામી મહારાજના બ્રહ્મલીન થયા પછી તેમ જ એમના ધર્મપત્તી શારદાબાના દુઃખદ અવસાન બાદ ડૉ. સી.એલ.પટેલ સાહેબનું સ્વાસ્થ્ય દિનપ્રતિદિન કથળવા લાગ્યું. ડાયાબિટીસ ઉપરાંત એમને હૃદય રોગ અને છેલ્યે તો કેન્સરની બીમારી સાથે જૂઝવાનું આવ્યું. આ બધી તકલીફી સામે આત્મબળથી ટકી રહેલા શરીરને ઉત્તરોત્તર નબળું પડવા સિવાય કોઈ વિકલ્પ નહોતો. તે પછી જરૂરી કથળેલા સ્વાસ્થ્યને પરિણામે છેવટે તા. ૨૭.૦૫.૨૦૧૮ના રોજ તેઓ અક્ષરનિવારી થયા.

ઉપસંહાર

સ્વનિર્ભર શિક્ષણ સંસ્થાઓમાં આજે પ્રવેશેલા વ્યાપારીકરણથી મુક્ત રહીને વિદ્યાર્થીકેન્દ્રી અને સમાજકેન્દ્રી એવું શિક્ષણ માળખું કેવી રીતે સ્થાપનું, કેવી રીતે ગુણવત્તાયુક્ત શિક્ષણનું પ્રાવધાન કરવું, શિક્ષણ માટે જરૂરી નાણાંકીય વ્યવસ્થાપન શી રીતે કરવું, આ અને આવા યક્ષ પ્રશ્નોની સમજ કેળવવાની વાત થાય ત્યારે, બલકે ગુજરાતના ઉચ્ચ શિક્ષણનો હિતિહાસ રચાય ત્યારે ડૉ. સી.એલ.પટેલનું નામ તેમાં સુવર્ણ અક્ષરે લખાશે.

(ભૂતપૂર્વ નિયામક, એચ.એમ. પટેલ ઈન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ ઇંજિનિયરિંગ (ભાલ-માનદ નિયામક કેરિયર ડેવલપમેન્ટ સેન્ટર(સીડીસી), સીવીએમ, વહ્લાન વિદ્યાનગર)

મને કંઈ માગવાનું ગમતું નથી અને હું કોઈની માટે કંઈ માગતો નથી, પરંતુ આ વિદ્યાસંકુલના સારસ્વતો પાસે હું એક વાતની માગણી કરું છું કે તમો એવા નાગરિકો તેયાર કરો, જે આખી હુનિયાને કામમાં આવે. (મારા વિચારો, ડૉ.સી.એલ. પટેલ)

नैतिक प्रतधारी सी.एल. पटेल

साधु केशवज्ञवनदास

परम भगवदीय श्री सी.एल.पटेल (छोटुभाई लखुभाई पटेल) सत्संगमां महामुक्तराज हता तथा शिक्षणक्षेत्रे महर्षि हता.

तेऽनोऽे १८६०मां एन्जिनियर थઈ, गुजरात विद्युत बोर्ड (GEB)मां Executive Engineer तरीके प्रामाणिकपशे कर्तव्यनिष्ठा बजावी. तेऽनोऽे आ सेवा कार्यमां क्यारेय कोई प्रलोभनोमां लेवाया विना निःरपेशे पोतानी ५२४ बजावी. ते समये G.E.B मां निर्भयताथी सौथी वधु वीजयोरी पकडनार सी.एल. पटेल हता. १८८१ मां तेऽनोऽे आ सेवामांथी स्वैच्छिक निवृत्ति लीधी.

१८८८मां विद्यानगरमां चारुतर विद्यामंडणना Estate Manager अने सहमंत्री तरीके जोडाया त्यारथी तेऽनोऽे विद्याक्षेत्रमां प्रवेश कर्यो.

१८८४मां प.पू. प्रमुखस्वामी महाराजनी आज्ञा अने आशीर्वाह्यी तेऽनो चारुतर विद्यामंडणना अध्यक्ष बन्या. विद्यानगरना स्थापक पू. भाईकाका अने संवर्धक श्री एच.एम.पटेलना शिक्षणयज्ञमां तेऽनो होमाया अने शिक्षण-महर्षि बन्या.

तेऽनोन्तु नाम 'छोटु' पण काम 'मोटु' कर्यु. गुजरातना सौथी मोटा शैक्षणिक संकुल चारुतर विद्यामंडणमां तेऽनो २४ वर्ष सुधी सतत अध्यक्षपदे रव्या तेऽनोना पुरुषार्थने कारणे आजे आ विद्यामंडण हेठળ कार्यरत ४४ शैक्षणिक संस्थाओमां उप हजार विद्यार्थीओ K.G थी P.G ने Ph.D सुधीनु शिक्षण प्राप्त करे छे.

तेऽनो विद्यामंडणना विकास माटे, दान माटे विदेश यात्राए जता तेनो बधो ज खर्च पोते भोगवता. तेऽनोऽे विद्यानगरने विश्वना फलक पर मूळी दीधुं, कारणे के विकसित देशोनी संशोधननी सुविधाओ चरोतरने आंगणे सुलब करी.

तेमणे करोडे रुपियानो वडीवट कर्यो पण निष्कलंक रीते. कथनी तेवी करणीनु अनुसरण करनारा नैतिकप्रतधारी, सो टचना सोना जेवा तेऽनो प्रामाणिकताना पर्याय हता.

तेऽनोऽे १०० एकरनी विशाण भूमिमां 'न्यू विद्यानगर' नु सर्जन कर्यु. अही बे एन्जिनियरीग कोलेजो, बेझमसी कोलेजो, आयुर्वेद कोलेज अने होस्पिटल, औद्योगिक

तालीम केन्द्र, बेधात्रालयो विगेरे सुविधाओ ऊनी करी दीधी. 'न्यू विद्यानगर' ना निर्माण माटे प.पू. प्रमुखस्वामी महाराजनो तेमना माथे हाथ हतो. १८४४मां विद्यानगरना निर्माणमां पू.भाईकाके शास्त्रीज्ञ महाराजनी पधरामणी करावी हती ते ज रीते १८८४मां वसंत पंचमी अे श्री सी.एल.पटेले 'न्यू विद्यानगर' नु भूमिपूजन प्रमुखस्वामी महाराजनी आज्ञाथी अमारे हस्ते कराव्यु हतुं.

आहेरच्यवनमां, ओँकिसमां, स्टेज पर कोई श्वी साथेना वातचीतना प्रसंगे तेऽनो हंमेशां नीची दृष्टि राखी आदरथी, सुघडताथी वात करता. तेऽनो नियमित तिलक-चांदला साथे पूजा करता. खरेखर, प्रतिजित व्यक्ति तरीके तेमणे तिलक-चांदलानु गौरव वधार्यु छे.

तेऽनो दररोज सवारे विद्यानगर धात्रालयना भंडिरमां दर्शन कर्या बाद ज औँकिसे जता. तेऽनो छंल्ला २५ वर्षथी तो सारंगपुर पुष्पदौलोत्सवमां जडुरथी पधारता अने भक्त हृदय तरीके प.पू.प्रमुखस्वामी महाराजना रंगे रंगाता.

२००५मां चारुतर विद्यामंडणना ६०मा वर्ष, विद्यामंडणना पूर्व विद्यार्थी ७० संतोना सन्माननो समारंभ योज्यो हतो. तेऽनोने प.पू.प्रमुखस्वामी महाराजना संतोनु खूब गौरव हतुं. वयथी अने प्रतिष्ठाथी ऊंचा होवा इतां तेऽनो दासभावे स्टेज पर ७० संतोनो व्यक्तिगत चरणस्पर्श करेलो. खरेखर वंदन छे तेमना निर्मनीपणाने!

२०००मां आङंदनी रोटरी क्लबे तेमने 'चरोतर रत्न', २००१मां सरदार पटेल युनिवर्सिटी अने रोक्टर ओफ लेट्स' अने २००५मां आङंद कृषि युनिवर्सिटी अे (जेमां हुं भेणेलो) तेणे सी.एल.पटेलने 'D.Litt.' मानाद पदवीथी विभूषित करेला.

आम 'शिक्षण महर्षि', 'चरोतर रत्न' तथा 'सत्संग रत्न' अवामुक्तराज श्री सी.एल. पटेले आदर्श व्यक्तिनो दाखलो बेसाउयो छे.

तेमणे पूर्ण वक्षादारीथी, अत्यंत ममत्वथी, निःस्वार्थभावे सेवा करी पोते घसाईने चारुतर विद्यामंडणने विशेष ऊजग्नुं कर्यु छे.

चारुतर विद्यामंडणना सेवाभावी वर्तमान अध्यक्ष श्री भीमुभाई पटेल पण आ सुवर्ण वारसो आगण वधारे ने शिक्षणक्षेत्रे विद्यानगरने विश्वमां टोच उपर पहोचाडे ए प्रार्थना अने आशीर्वाद छे.

(Head, BAPS Swaminarayan Sanstha)

ડૉ. સી.એલ.પટેલ : એક સ્મરણાંજલિ

બ્ર.કુ. જગ્યાતિ બેન

તારીખ ૨૭.૦૫.૨૦૧૮ ના રોજ ચારુતર વિદ્યામંડળના પૂર્વ ચેરમેન ડૉ. છોટુભાઈ પટેલે પોતાના પાર્થિવ શરીરથી મુક્તિ મેળવી અને એક બેહદની અગોચર યાત્રા પર આગળ વધ્યા.

બ્રહ્માકુમારીઝના પ્રારંભિક કાળની સંસ્થા સમાજમાં આધ્યાત્મિક મૂલ્યો પ્રતિ જાગૃત બને તે માટે અનેકવિધ કાર્યક્રમો કરતી અને તેમાં સમાજમાં મૂર્ધન્ય સ્થાન, આદરણીય સ્થાન ધરાવતી વ્યક્તિઓને ઉપસ્થિત રહી પ્રેરણા આપવા નિમંત્રણ આપતી. એવા જ એક કાર્યક્રમમાં એમણે ઉપસ્થિત રહી અને કાર્યક્રમ પૂર્ણ થયે તેમણે સંસ્થાની પ્રવૃત્તિઓથી પ્રભાવિત થઈ અને તેની ઉપયોગિતાને અંતરમનથી સ્વીકાર કરી અમારા મુખ્યાલય માઉન્ટ આબુ પાંડુવભવન તથા શાન સરોવરની મુલાકાત લીધી.

અમારી સંસ્થા પાસે ભવન અને સભાગૃહની સુવિધા ન હતી. તેમણે અન્ય કોઈ સંસ્થાને ન આપવાના પોતાના ઈરાદામાં અપવાદ કરી છેક સુધી પોતાની સંસ્થાના સભાગૃહો અમને માત્ર મેઈન્ટનન્સ ખર્ચ લઈ આપતા રહ્યા અને વિદ્યામંડળ સંચાલિત સંસ્થાઓમાં મૂલ્યશિક્ષણની સેવાઓ આપવાની તકો પણ ઉપલબ્ધ કરાવતા રહ્યા.

જ્યારે જ્યારે પણ તેમને સંસ્થાના કાર્યક્રમોનું નિમંત્રણ અપાતું, ભાગ્યે જ એવું બન્યું હોય કે તેઓ રૂબરૂ ઉપસ્થિત ન રહ્યા હોય. એક વાર તો પોતાની કટોકટીપૂર્ણ ચુંટણીની પૂર્વ સંધ્યાએ પણ તેઓ પોતે ઉપસ્થિત રહ્યા અને પોતાનો સહયોગ આપ્યો.

આદરણીય છોટુભાઈ સત્તાઓના સદ્ગુરૂઓ માટે અને યુવાનો જેવા ઉમંગ ઉત્સાહ માટે જાણીતા હતા. તેઓ આવી પંચશક્તિઓના સમન્વય તરીકે પોતાની સેવાઓ બ્રહ્માકુમારીઝ સંસ્થાને નિરપેક્ષભાવે, કોઈ પણ પ્રકારના પ્રતિદાન વિના વિનાપ્રતાપૂર્વક આપતા રહ્યા. મીઠી આગ્રહ રાખતા રહ્યા કે સંસ્થા સંસ્કાર સિંચનના કાર્યમાં એમની મદદ આવે – માત્ર કાર્યક્રમો થકી નહીં, સક્રિય રીતે કન્યાઓમાં સંસ્કાર સિંચન માટે. ચારુતર

વિદ્યામંડળના નેજા ડેઢળ ચાલતી કન્યાઓની હોસ્ટેલો માટે તેઓ વિશેષ સંચિત હતા. અમને વારંવાર તેમની મીઠી ફરિયાદનો સામનો કરવો પડતો. તેમને એવો વિશ્વાસ હતો કે આ કામ બ્રહ્માકુમારીઝ સંસ્થા જ સુપેરે પાર પાડી શકે. સ્વયં અલગ સંપ્રદાયના હોવા છીતાં જ્યાં-જ્યાં સત્કાર્ય છે તેને મારો ટેકો છે એવા ભાવ સાથે તેમણે સંસ્થાને તેમના દ્વારા સંચાલિત અનેક સંસ્થાઓમાં મોકળા મને તકો આપી. એક વાર તો પોતાની સંસ્થાના ૨૫ થી વધુ સુકાનીઓ – આચાર્યોને, ૮ દિવસના મૂલ્યશિક્ષણની તાલીમ અપાવવા સંસ્થાના ખર્ચે માઉન્ટ આબુ ખાતે પણ મોકલ્યા હતા.

આવાં કાર્યોથી એમની ગુણગ્રાહી વૃત્તિ અને પોતાની સંસ્થાના આંતરિક કલેવરમાં ગુણાત્મક પરિવર્તન લાવવાની દષ્ટિ છલકાય છે. તેઓ ધાર્મિક-આધ્યાત્મિક, સંપ્રદાયો, પંથોના શાંતિપૂર્ણ સહઅસ્તિત્વમાં તેમજ પારસ્પરિક સહયોગ દ્વારા સમાજને આગળ લઈ જવાની વૃત્તિના જવલંત ઉદાહરણ હતા. આજે જ્યારે સમાજ પંથ, સંપ્રદાય, વાડાબંધી, પારસ્પરિક સ્પર્ધાના ભાવથી પીડાય છે તેમાં આવું વિરલ ચરિત્ર લીમડામાં એક ડાળ મીઠી જેવું પૂરવાર થાય છે.

સારપણો સ્વીકાર તેમનો મૂળમંત્ર હતો અને ઈશ્વરમાં શ્રદ્ધા અને ઈશ્વરીય સંસ્થાઓના પ્રદાનમાં તેમને અનન્ય વિશ્વાસ હતો. તેઓ મંચ પરથી અને મંચ બહાર અવાર નવાર કહેતા કે – અમારી વિદ્યાસંસ્થાઓમાં – ધાર્મિક-આધ્યાત્મિક સંસ્થાઓ, ઋષિઓ અને સાધુપુરુષોનો ગુપ્ત અને અનન્ય ફાળો છે. પોતાને નિમિત્ત સમજતા અને ખરું કામ તો તમે લોકો કરો છો તેમ કહેતા.

ન્યૂ વિદ્યાનગરની સ્થાપના અને તેના વિકાસ, તેમજ વલ્લભ વિદ્યાનગરની સંસ્થાઓની માવજતમાં તેમણે જીવનના અનેક વર્ષો સેવાઓ આપી. તેઓ સેલ્ક-ફાઈનાન્સ શિક્ષણ સંસ્થાઓના સંગઠનના પ્રણેતા હતા. પણ આ બધી સિદ્ધિઓ સાથે તેઓ – એક વ્યક્તિ તરીકે જે છાપ મૂડી તેના પણ સાક્ષી છીએ.

મંચરસ્થ મહાનુભાવોનો પરિચય આપતી વેળાએ એમનો જે-જે શબ્દોથી પરિચય અપાતો તે માટે તેઓ સ્વયં કહેતા – બહેન, આપ જે કહો છો, તે મારા માટે મારા જ વ્યક્તિત્વના સુષુપ્ત પાસાંઓને ઉજાગર

કરે છે અને મને પ્રેરણા આપે છે. સંસ્થા દરેક આગંતુકને એક સૂત્રાત્મક કાર્ડ આપે છે જેમાં પરમાત્મા દ્વારા ઉચ્ચારિત શબ્દો વરદાનની જેમ છપાએલા હોય છે. તેઓ એવાં કાર્ડ સાચવીને પોતાના ટેબલ પર રાખતાં. આ વરદાનકાર્ડ પ્રેરક બની રહેતાં. આજે પણ સંસ્થા દ્વારા અપાયેલ હૈનિક સુવાક્યો ચારુતર વિદ્યામંડળના કાર્યાલયને નૈતિક બળ આપી રહ્યા છે.

એમના દેહત્યાગના રહિવસ્ત પહેલાં હું એમને મળવા ગઈ હતી. એમણે એમની વાચાને વિરામ આપી દીધો હતો. મુલાકાત કરાનારે કહી દીધું કે એમની સાથે વાતો નહીં થઈ શકે, તમારે જોવા હોય તો આવો, મેં રૂમમાં પ્રવેશ કર્યો, ઉપસ્થિત સૌ વ્યક્તિઓના આશ્રય વચ્ચે તેમણે પડ્યું ફેરબ્યું, પોતાના બન્ને હાથ નમસ્કાર મુદ્રામાં લાવ્યા ને કહ્યું, ઓમ્ શાંતિ જગૃતિબેન શિવબાબાને કહો મને ઉપર બોલાવે. એમનામાં રહેલી આ આધ્યાત્મિકતા જ એમનું જીવન હતું.

આજે જ્યારે હું મારી સ્મરણાંજલિ આપી રહી છું ત્યારે મને તેમનો બહેનો માટેનો અનન્ય પ્રેમ સાંભરે છી. તેમની અમારામાં રહેલી શ્રદ્ધાની જાંખીના અનેકાંક ઉદાહરણો નજર સમક્ષ આવે છે.

આવા ગુણગ્રાહી આત્માએ પોતાના અંત સમયે પણ લોકકલ્યાણની ભાવનાથી દેહદાનનો સંકલ્પ ચરિતાર્થ કરી સમાજમાં એક ઉદાહરણ મૂકતા ગયાં.

આવી આત્માઓ સ્થૂળ દેહથી વિદ્યાય થાય છે તો પોતાના સૂક્ષ્મ દેહની વ્યાપકતામાં જવા માટે થાય છે. સમાજ તેમને તેમના અથાક પરિશ્રમ અને લોકકલ્યાણની ભાવના માટે દીર્ઘ કાળ માટે યાદ રાખશે. એ નિશ્ચિત છે.

હું સંસ્થા અને સંસ્થાના સમગ્ર પરિવાર તરફથી એમને મારાં શ્રદ્ધા સુમન અર્પિત કરું છું.

ઓમ્ શાંતિ

ઇશ્વરીય સેવામાં, ભ્રાહ્મકુમારી જગૃતિ, ભ્રાહ્મકુમારીજ
(વલ્લભ વિદ્યાનગર ચુપ સેવાકેન્દ્ર)

આણંદની તદન નજીક વિદ્યાના ધામ એવા વિદ્યાનગરના સીવીએમમાં સતત ૨૮ વર્ષ ચેરમેનની સેવા આપી. આ વિદ્યાધામને વિશ્વમાં ચમકાવ્યું. રાજ્યમાં સેફ્ફ ફાઈનાન્સના પ્રણોત્તા, આધુનિક શિક્ષણની જ્યોત જલાવી શિક્ષણા ભામાસાની નામના મેળવનાર એવા અમારા ગામડી ગામજું ગૌરવ એવા, પોતાના અવસાન બાદ પણ પોતાનો દેહ વિદ્યાર્થીઓને દાન આપનાર એવા અમારા સૌના છોઢું કાકાને કોટિકોટિ વદન!

(ચેરમેન, સેકેટરી, ગામડી સેવા સહકારી મંડળી લી., ગામડી)

ગામડી ગામના અગ્રણી નાગરિક અને ન્યુ વલ્લભ વિદ્યાનગરના નિર્માતા ડૉ. સી. એલ. પટેલના તા. ૨૭-૫-૨૦૧૮ને સોમવારના રોજ ૮૩ વર્ષની વયે થયેલ અવસાન બદલ મંડળીના ચેરમનશ્રી, વ્યવસ્થાપક કમિટીના સભ્યશ્રીઓ તેમજ કર્મચારીગણ ઊંડા શૉક અને હુઃખની લાગણી અનુભવે છે.

(ચેરમેન, ગામડી દૂધ ઉત્પાદક સહકારી મંડળી લી., ગામડી)

ચારુતર વિદ્યામંડળના વિદ્યાપુર્ખ-સાક્ષર વિદ્યાન શ્રી ડૉ. સી. એલ. પટેલ સાહેબના અવસાન બદલ અમો શૉક અને આધાત વ્યક્ત કરી તેના કલ્યાણ માટે ભાગવત ભગવાનને પ્રાર્થના કરીએ છીએ. ગુજરાતમાં શિક્ષણની હરણફળમાં સિંહ ફાળો ડૉ. શ્રી સી. એલ. પટેલ સાહેબનો છે. તેઓએ શિક્ષણનું ઉદારીકરણ કર્યું છે.

(શાંતિભાઈ પુરોહિત, અધ્યક્ષશ્રી, ભાગવત મિશન ટ્રસ્ટ, રાજકોટ-૫)

અધ્યક્ષશ્રી સ્વ.સી.એલ. પટેલનું સી.વી.એમ.માં પ્રદાન

આર.પી. પટેલ

વી.પી. સાયન્સ કોલેજના પ્રિન્સિપાલ તરીકે હું નિવૃત્ત થયો હતો. તે પછી શ્રી એચ.એમ. પટેલ સાહેબે મંડળમાં મને સહમંત્રી તરીકે નીચ્યો હતો. આ સમયે શ્રી સી.એલ. પટેલ સહમંત્રી હતા. તેમનો એસ્ટેટ વિભાગ અને મારે શૈક્ષણિક વિભાગ ચા.વિ.મંડળમાં સંભાળવાના હતા.

શ્રી સી.એલ. પટેલે આ વખતે શાસ્ત્રી મેદાનને સુરક્ષિત કરવાની પહેલ કરી અને કેટલાક વિરોધ તથા કેટલીક અદ્યાશો તેમણે પાર કરી ચારે બાજુ દિવાલ બનાવી.

ત્યારબાદ, બહેનો માટે ખૂબ જ જરૂરી હતી એક વધુ હોસ્ટેલની. મંડળમાં નાગાંભીડ હતી. છતાં અધ્યક્ષશ્રી પટેલ સાહેબની સંમતિ મેળવી અને બેઝમેન્ટમાં રસોડા સહિતની સરસ હોસ્ટેલ રાણક હોસ્ટેલની બાજુમાં ‘ગલ્ફ હોસ્ટેલ’નો પ્રકલ્પ પૂરો કર્યો. થોડા સમય બાદ તેમણે સહમંત્રીપદ છોડ્યું હતું.

હું વી.પી. કોલેજનો પ્રિન્સિપાલ હતો ત્યારે મેં નટુભાઈ વી. પટેલ સાથે એપ્લાઈડ સાયંસ કોલેજ ચા.વિ. મંડળ હેઠળ સ્થાપવાની ચર્ચા કરી હતી. તેમણે આ માટે એચ.એમ. પટેલ સાહેબને પત્ર લખ્યો અને આવી કોલેજ સ્થાપવા રૂપિયા પંદર લાખનું દાન આપવા જણાવ્યું. પછી અમારી મીટિંગ મંડળમાં થઈ. તેમણે ‘નટુભાઈ વી. પટેલ કોલેજ ઓફ પ્લોર એન્ડ એપ્લાઈડ સાયંસીઝ’ની દરખાસ્ત કરી સાહેબની અને મારી સહી કરાવી કરાર કર્યો હતો. મેં આ અનુસારની કોલેજ માટે સ.પ. યુનિ.માં જોડાણની પ્રક્રિયા શરૂ કરી હતી. એલ.આઈ.સી.એ મંજૂરી આપી અને તે માટે સેનેટને ભલામણ કરી હતી, તે પ્રમાણે જોડાણની કાર્યવાહી થઈ. ૧૯૮૦ના ડીસેમ્બરમાં હું નિવૃત્ત થયો, મંડળમાં સહમંત્રી થયો પછી યુ.એસ.એ. જવાનું થતાં મંડળ છોડ્યું. તેથી એન.વી.પાસનું કાર્ય અટકી ગયું.

શ્રી સી.એલ. પટેલ અધ્યક્ષ બન્યા પછી નટુભાઈ તેમને આ કોલેજ શરૂ કરવા મળ્યા હતા. શ્રી

સી.એલ. પટેલે નટુભાઈ પાસે રૂપિયા એક કરોડનું દાન આપવા દરખાસ્ત કરી. નટુભાઈએ એક કરોડનું દાન આપવાનું સ્વીકાર્ય અને ‘નટુભાઈ વી. પટેલ કોલેજ ઓફ એપ્લાઈડ સાયંસીઝ’-એનવીપાસ-સ્વનિબર્દ કોલેજ તરીકે શરૂ કરી. આ નવા પ્રકારની કોલેજ ગુજરાતભરમાં સ્થાપવાનું તેમનું કાર્ય દાદ માણી લે તેવું ગણાય. મારું સ્વખ અને મંડળનો કરાર આ રીતે સાકાર થયો- તે શ્રી સી.એલ. પટેલને હું અભિનંદન આપું છું. યુએસએથી ૧૯૮૮માં હું પરત આવ્યો ત્યારે તેમને હું મળવા ગયો ત્યારે કહ્યું કે નટુભાઈને આ માટે સમજાવવું કઠિન કામ હતું. આ બાબત મંડળને વિકસાવાની તેમણે ધગશ દર્શાવી છે. અદ્યાત્મ કહેવાય. પછી તો તેમણે અનેક સંસ્થાઓ સ્થાપી. વળી જમીન મેળવી ‘ન્યૂ વલ્લબ વિદ્યાનગર’નું નિર્મિણ કર્યું. શાબાશ સી. એલ. પટેલ.

સ્વ. ભાઈકાકાને મંડળના શરૂઆતના વર્ષોમાં કેટલાક લોકો પૂછતા હતા કે આપનું આવું મંડળ અને કાર્ય સંભાળવા અને આગળ વધારવા કાર્યકર મળશે ખરા? ત્યારે ભાઈકાકા વિશ્વાસપૂર્વક જવાબ આપતા હતા કે આ ચરોતર ભૂમિમાં આવા સમર્થ કાર્યકર છે અને આ કામ જરૂરથી સંભાળશે જ.

સાચેજ તેમનો આ વિશ્વાસ ‘સ્વ.એચ.એમ. પટેલ સાહેબે અને સ્વ.સી.એલ. પટેલે’ સાચો ઠેરવ્યો છે. આજે આજ કાર્ય સંભાળી શકે અને ચા.વિદ્યામંડળને નવાં સોપાન સર કરાવી શકે તેવા મંડળના અધ્યક્ષ તરીકે એન્જિનિયર ભીખુભાઈ બી. પટેલ ચૂંટાયા છે. તેઓ સેવાભાવી અને સમર્થ વક્તિ છે. ચારુતર વિદ્યામંડળ આ માટે સદ્ગુણાં છેકે ભાઈકાકાનો વિશ્વાસ સાચો ઠેરવે એવા અધ્યક્ષ હાલ મળ્યા છે.

૧૯૮૫થી વી.પી. કોલેજમાં ફિઝીક્સના અધ્યાપક તરીકે જોડાયો ત્યારથી મંડળની અનેક પ્રવૃત્તિમાં હું સંકળાયેલ રહ્યો છું તેથી ઉપરોક્ત બાબતોનો સાક્ષી છું.

ચા.વિ. મંડળની જય હો.

(પૂર્વ માનદ મંત્રી, ચારુતર વિદ્યામંડળ, વલ્લબ વિદ્યાનગર)

સાંબેલું વગાડે તે શૂરો

શનુભાઈ એમ. પટેલ

સને ૧૯૮૪ પછી શ્રી એચ. એમ. પટેલ સાહેબના દેહ વિલય પછી શૂન્યાવકાશ સર્જયો હતો. શ્રી પટેલ સાહેબની પ્રતિમા સામે ટકી શકે એવી કોઈ વ્યક્તિ નજરોમાં આવતી ન હતી. એ અરસામાં પરમ પૂજ્ય પ્રમુખ સ્વામી મહારાજ વિદ્યાનગરમાં પથારેલા. તેમની પાસે આ વાત આવી. તેઓશ્રી કહે, કોઈ યોગ્ય પ્રામાણિક અને નિષ્ઠાવાન વ્યક્તિ મળે તો સારું, તેમણે તે સમયના ચારુતર વિદ્યામંડળના ઉપ-પ્રમુખ શ્રી નાનુભાઈ અમીનને ફોન કરી વાતચીત માટે વિદ્યાનગર બોલાવ્યા. શ્રી નાનુભાઈએ વાત સાંભળી ને કહું, “આ ઘણી મોટી જવાબદારીનું કામ છે, આ પૂર્ણ સમયની જવાબદારી છે. એટલે આ જવાબદારી હું સંભાળી શકું, સમય આપી શકું, તેમ નથી”. તેમની ના થતાં પછી સ્વામીશ્રીએ શ્રી સી. એલ. પટેલ સાહેબને આ જવાબદારી ઉપાડવાની આજ્ઞા કરી.

તેમણે ૧૯૮૪માં ચેરમેનની ઉમેદવારીનું ફોર્મ ભર્યું. સાથે અન્ય બે વ્યક્તિઓએ પણ વિચાર કરેલો. એટલે ચૂંટણી આવી. પણ ચૂંટણીના નજીદીકના દિવસોમાં જ બન્ને મહાનુભાવોએ પોતાની ઉમેદવારી પરત ખેચતાં, શ્રી સી. એલ. પટેલ સાહેબ ચેરમેન તરીકે ચૂંટાઈ આવ્યા.

શરૂઆતના વર્ષોમાં મંડળની નાણાંકીય પરિસ્થિતિ સારી ન હતી. રોજિંદા ખર્ચ માટે તેઓ પોતાના ૫૦,૦૦૦ રૂ. ધેરથી લઈ આવતા અને આમ ૪૨ દિવસ ચાલ્યું. પછીથી તે રકમનું દાન ગણી બીવીએમ કોલેજ પાસેના ગેસ્ટહાઉસ સાથે તેમનું નામ જોડવામાં આવ્યું.

નાણાંકીય સ્થિતિ સુધારવા રૂ. ૨૦ની એન્વાર્ટમેન્ટ ફી સી. વી. એમની સંસ્થાઓમાં પ્રવેશ લેતા દરેક વિદ્યાર્થી પાસેથી લેવાનું નક્કી કર્યું. બીજેવાએમના આચાર્ય તરીકે મને પૂછ્યું મેં જણાવેલ કે દરેક વિદ્યાર્થી પાસેથી ફરજિઆત વસૂલત યોગ્ય નહીં કરે, કદાચ વિરોધ પણ થાય. મને કહે, ‘‘વિદ્યાર્થીઓને સમજાવવાના’’.

અને આમ રોજિંદા ખર્ચ સામે આવકની જોગવાઈની શરૂઆત કરી. પોતે જઈભીમાં ૨૦ વર્ષ જેટલી સેવા બજાવેલી, તેના કારણે ઓળખાણો, સામાજિક સંબંધો, બહોળો મિત્ર વર્ગ, સ્નેહીઓ પરદેશમાં સ્થાયી થયેલા લોકો સાથે ફોન ઉપર, રૂબરૂ, મિત્રો દ્વારા દાન અંગે અપીલો થતાં નાનાં મોટાં દાનનો પ્રવાહ શરૂ થયો. પ્રયોગશાળાઓની સજજતા, નવા નવા અભ્યાસકમો માટે પરદેશના પ્રવાસ પણ કર્યું. અને જૂની દરેક કોલેજમાં લાઈબ્રેરી, પ્રયોગશાળાઓ, કોમ્પ્યુટર સેન્ટર વગેરે જરૂરિયાતો પૂરી કરી.

તે અરસામાં સારા યે ગુજરાતમાંથી એન્જિનિયરીંગના અભ્યાસ અર્થે અન્ય રાજ્યો-મહારાષ્ટ્ર, કશ્માટક, ચેન્નાઈ જવાની કોલેજોમાં વિદ્યાર્થો ઊંચી ફી, દાન વગેરે આપીને ભણવા જતા. પૈસા ખર્ચવા છતાં અભ્યાસકીય સુવિધા કે રહેવા-જમવાની અનુકૂળતાવાળું વાતાવરણ ત્યાં મળતું ન હતું. આ વાત ધ્યાનમાં રાખી તેમણે ગુજરાતમાં ખાનગી ક્રેનો સૌ પ્રથમ એન્જિનિયરીંગ કોલેજની સ્થાપના કરી. ખાતવિધિના દિવસે જ સવારમાં પરદેશના દાતાની દાન માટે ના આવી. પોતે ના હિંમત ન થતાં ખાતવિધિ પૂર્ણ કરી. પછી વડોદરા સ્થિત શ્રી ગોરધનભાઈ હાથીભાઈ પટેલનો સંપર્ક કરી રૂપિયા ત્રણ કરોડના દાન માટે સંમત કરી જીસેટ શરૂ કરેલી.

વિપરીત સંજોગોમાં પણ સ્વામીશ્રીના બણે હિંમત રાખીને શરૂ કરેલી આ કોલેજ ભારતના નકશામાં સ્થાપિત થઈ ચૂકી છે. પછી જે એક સાયન્સ કોલેજ બંધ થઈ ગયેલી તે અંગે વિચાર કરીને નવી સાયન્સ કોલેજ એનવીપાસની સ્થાપના કરી તેમાં નવીનતમ અભ્યાસકમો દાખલ કરી. આજે આ કોલેજ વિજ્ઞાન અને સંશોધનના ક્રેનો આગળ પડતી બની ગઈ છે.

વિદ્યાનગરમાં નવી નવી કોલેજે માટેની જગાની તૂટ પડતાં તેમણે ન્યૂ વિદ્યાનગર કેમ્પસ માટે બજારભાવે જમીનો મેળવી અને ત્યાં પણ ઘણી બધી કોલેજો, સ્ટાફ કવાર્ટ્સ, હોસ્પિટ્સ, આયુર્વેદિક કોલેજ અને હોસ્પિટલની પણ સ્થાપના કરી છે.

માણ મંત્રી ડૉ. ગોરધનભાઈ સાહેબ કહેતા, ‘સી.એલ.ના હાથમાં પદ્ધ છે, એટલે રૂપિયા મળતા જ જાય છે’ પણ તેમાં તેમની પ્રમાણિકતા, પારદર્શિતા નિષ્ઠાભરી સેવા-ભાવના અને સંબંધોની જગ્ઘવણીનું પરિણામ જોવા મળે છે.

તેમની સાથે કામ કરવાનો મને ૮ વર્ષ મોકો મળેલો. પોતે આગંનું વિચારે, પોતાના વિચાર સેકેટરીઓ પ્રિન્સિપાલો કે ગર્વનીગ બોડીમાં મૂકે પણ કરવાનું તો પોતે નક્કી કર્યું હોય તે પ્રમાણે જ. આમ ‘ડગંબું ભર્યું કે ના હદંબું’ એ નિયમાનુસાર કામ કરતા. બે એક પ્રસંગો હજુ રજૂ કર્યું છું.

એકવાર ઈલસાસ કોલેજ શરૂ કરવાનું જોડાણ વંગે મેળવી લઈને પછી મને એક દિવસ પૂછે છે, ‘કેમ ઈલસાસ કોલેજ શરૂ કરીશું ને?’ મેં તો જણાવ્યું કે, આટર્સની કોલેજ, અંગ્રેજ માધ્યમમાં અને તેમાંથે રૂ. ૩૦,૦૦૦ની ફી. (અને આમેય તે અરસામાં આટર્સમાં પ્રવેશ મેળવનારની સંખ્યા ઘટતી ગયેલી) જરા, નિરાશાજનક વાત કરી. તેઓ અજબ હિંમતથી કહે, ‘વાંસળી તો સૌ કોઈ વગાડે, સાંબેલું વગાડે તે શૂરો અને તેમણે ચાલુ કરી જ. આજે તેના કાર્યક્રમ પ્રિન્સિપાલની દોરવણી હેઠળ તે કોલેજ પણ પ્રતિ વર્ષ પ્રગતિ કરી રહી છે.

છેલ્લા થોડા વર્ષોમાં સાતમા પગારપંચના ભારણમાં તેમણે બધી જ કોલેજોમાં સારી એવી ફી વધારેલી. મને તો જ્યારે તક મળે ત્યારે મારી અસંમતિ દર્શાવતો. કારણ પ્રિન્સિપાલને પણ આ ફીમાં સંખ્યા મેળવવી કઠિન લાગતું હતું. એક દિવસ તે મણે પ્રિન્સિપાલોની ખાસ સભા બોલાવી જણાવ્યું કે, શનુભાઈ એમ કહે છે કે પ્રિન્સિપાલોને આ ફી વધારે લાગે છે, તો તમે તમારી કોલેજના પગાર, વંગે વર્ચ કાઢવા શું વિચારો છો? એકાદ પ્રિન્સિપાલ કંઈક બોલ્યા, પણ અલેખે ગણું અને બધાને પરાણે સંમત કર્યા.

આમ પોતે અડગ મનના, કૃતાનિશ્ચયી, હુમેશાં મંડળની આર્થિક, શૈક્ષણિક સર્વ પ્રકારે પ્રગતિ થાય, કોઈપણ ઠેકાણો શિક્ષણમાં ઉણપ ન રહે, સર્વશ્રેષ્ઠ શૈક્ષણિક સ્ટાફ-પ્રોફેસર્સ, લેક્ચરર્સ, શિક્ષકો વગેરેની

ભરતી થાય, ગોરરીતિ આચરનાર કોઈપણ પ્રિન્સિપાલ, પ્રોફેસર્સ કે બિન શૈક્ષણિક સ્ટાફ હોય તો તાત્કાલિક રીતે ધૂરા કરી દેવા વગેરે મુદ્દાસર શૈક્ષણિક જગતની ભારે સેવા કરીનો પોતે આ લોકમાંથી વિદાય લીધી.

નવા વરાયેલા ચેરમેનશી ભીજુભાઈ પટેલ પણ બાહોશ ઈજનોર, મિતભાષી અને કાર્યનિષ્ઠ સંદગૃહસ્થ સાંપદ્યા છે. આવતાની સાથે જ મંડળ સાથેની આત્મિયતાના પ્રતીક રૂપે રૂપિયા એક કરોડના દાનની જાહેરાત કરી છે. સાથે જ નવા વરાયેલા માનદ સહમંત્રી શ્રી મેહૂલ પટેલ પણ એમ.બી.એ. થયેલા છે. ધંધા-વેપારનો અનુભવ છે. તેમના કુટુંબ તરફથી પ્રોફેસર હિનેશભાઈ પટેલ- ડી.સી. પટેલ તરફથી પણ રૂપિયા પચાસ લાખના દાનની જાહેરાત થઈ છે. આમ મંડળને નવા હોદેદારો પણ ઊંચાઈએ લઈ જશે જ. સાથે જૂના અનુભવી મંત્રીશ્રીઓની સેવા તો ચાલુ જ છે. તેઓ સર્વાએ સાથે મળીને સંદગત શ્રી સી.એલ. પટેલ સાહેબનું યોગ્ય સ્મારક (સ્ટેચ્યુ) નવા વિદ્યાનગર ખાતે સ્થાપવાનું નક્કી કરી સાચે જ તેમને સાચી શ્રદ્ધાંજલિ આપેલી છે.

(પૂર્વ માનદમંત્રી, ચારુતર વિદ્યામંડળ, વલ્લભ વિદ્યાનગર)

આપણે તક્ષણિલા અને નાલંદાના યુગની વાત કરીએ તો આપણે કેમ્બ્રિજ, ઓકસફોર્ડ, હાર્વર્ડ એમ.આઈ.ટી.ને પણ ધ્યાનમાં રાખવી પડે. માટે જે જવાબદારી આપણે શિરે છે તેમાં એક બાજુ તક્ષણિલા અને નાલંદાની અને બીજી બાજુ ઓકસફોર્ડ, કેમ્બ્રિજ, હાર્વર્ડ અને એમ.આઈ.ટી.નો ધ્યાલ છે. અમારે એ વચ્ચે સેતુ (ક્રિજ) તરીકે કામ કરવું પડે. જેઓને ખરેખર પોતે પ્રામ કરેવું જ્ઞાન પોતાના માટે અને લોકો માટે વાપરવાનું છે, તેમણે તક્ષણિલા અને નાલંદાને અનુરૂપ જ્ઞાન પ્રામ કરવું જ પડે. જેમણે પોતાની પ્રગતિ પોતાના માટે જ કરવી છે તેમણે ઓકસફોર્ડ, કેમ્બ્રિજ, હાર્વર્ડ કે એમ.આઈ.ટી.ના આદરને અનુસરો પડે એવો અમારો દઢ મત છે. એટલા માટે આ બંને પદ્ધતિઓ એકબીજાને પૂરક થાય તેવી રીતે દેશ અને દુનિયામાં કાંઈક કરી શકાય તેવા જ્ઞાનના પ્રદાન અને વિસ્તાર માટે અમારો નન્દ પ્રયાસ છે.

(સાભાર: મારા વિચારો, ડૉ.સી.એલ. પટેલ માંથી)

Leadership Journey and A Few Lessons to Learn

Nikhil Zaveri

One of the greatest things about leadership is that different situations demand different factors on leadership. Organisations encounter a variety of leadership qualities across its time spectrum over the years of their existence. Usually factors like integrity, honesty, sincerity, effective communication and impact as a part of fundamental qualities of a good leader are seen. These are all incredible qualities of a leader, but I am going to share something I believe has made me to think a good leader putting people ahead of oneself, i.e., inexhaustible qualities - peripheral but essential, so they are limitless, and can add to the list as per the situation.

In general, as a leader it is all about "me". "I" had a title and that is all "I" needed. It means "my" title everyone would follow "me" and respect "me". However leadership is something needed to work hard at. John Maxwell, in his book "Everyone Communicates, Few Connect" writes, "When we learn to turn our focus from ourselves to others, the whole world opens up to us."

And, this was the beginning of an era in the year 1994, when Dr C L Patel started connecting more than communicating as a new leader of Charutar Vidya Mandal. The journey of his leadership started with connecting with people in the surrounding villages, and he went on a resounding success. His journey as a leader gives a few learning milestones to follow which I have summarized

upon my observations over the years, which are I have mentioned above as inexhaustible qualities.

- **Your people, Your success.** His focus was on developing them, helping them to succeed, and watching them to grow. He always meant when his team members are successful, it is his reflection as a leader. He worked hard on his team. He was a firm believer of human capital was his biggest asset. He often reiterated that he would have failed without them.
- **Appreciate and acknowledge team.** He very well knew that everyone wants to be valued, and it was his critical quality as a leader to give credit and recognition to his team for the implausible things they were doing. His generosity was reflected while recognizing his team. He often said that bring recognition into the routine of your team. He would say, "My army fights, and I get the credit, but they deserve the real appreciation", which constantly infused motivation into the team.
- **Understand your team.** He would always say that don't just try to know your colleagues, but understand them. Give time to them as you give time to your family because they are your other family. That was the message which was on and often conveyed by him. He encouraged heads of institutions to know their hopes and dreams, and support them in the process. Such "work philosophy" increased the respect for him as a leader.
- **Leave your bias at the gate.** He was a propagator of using strength of people in the team rather than focusing on

weaknesses. He would encourage all to have people on the project or event who have significant talent or potentialities for such activities. One of the biggest compliments he can receive as a leader is his strong belief to have one of your people move on to a better opportunity without disturbing the set-up.

- **Empower your guys.** Give opportunities to shine rather than overlooking their abilities. Gain new knowledge and skills has always remained his mantra. Allow one of your team to take on. He would say making them empowered would make them confident and help them strive for over-the-top goals.
- **Beads- in- the- string.** His sharp focus on team leading was seen in his belief that beads on the floor should be tied in a string. Let the people remain oriented in the same zeal, vigour, mission, and vision. He would say his task was bringing those "beads" into one string. Let them share the same thought, vision and commitment.

Leadership is a flair, knack and talent. You can destroy the solidity of your team if you fail to value them. When you put the society's needs and interests before your own, you become a more successful leader. That is what happened in the case of Dr C L Patel. He set aside his own interest in favour of the community need. It is well said that "If your actions inspire others to dream more, learn more, do more and become more, you are a **leader**." His contribution to education will be remembered and revered by many generations in the years to come.

(Director-General, Charutar Vidya Mandal,
Vallabh Vidyanagar)

ડૉ. સી.એલ. પટેલ, ચરોતર રત્ન અને બીજા અનેક એવોંથી નવાજાયેલા અમારા ફોરમના ખૂબ જ નામાંકિત વાતીલા સર્બ હતા, તેમના અવસાનથી ફોરમનો તેમજ ચારુતર વિદ્યામંડળ તથા વણસોલ સત્યાવીશ પાઠીદાર સમાજને મોટી ખોડ પડી છે.

(સીનીયર સીટીજન ફોરમ
પણસોલ સત્યાવીશ પાઠીદાર સમાજ)

ચારુતર વિદ્યામંડળ, વલ્લભ
વિદ્યાનગરના શ્રી સી.એલ. પટેલ સાહેબના દુઃખ
અવસાનથી વિદ્યાસેતે તેઓની ખોટ લાગશે. પ્રભુ
તેઓના આત્માને ચિર શાંતિ આપે તેવી અમો
સર્વે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

(અશોકભાઈ વી. પટેલ, ચેરમેન, ધી ધર્મજ પીપલ્સ
ક્રો-ઓપરેટીવ બેન્ક.લિ., ધર્મજ)

ચારુતર વિદ્યામંડળના પૂર્વ પ્રમુખશ્રી
ડૉ. સી.એલ. પટેલના દુઃખ સમાચારથી અમે
વ્યાખ્યાત બન્યા છીએ. સદ્ગતના આત્માની
મોક્ષગતિની પ્રાપ્તિ માટે અમો પરમહૃપાળ
પરમાત્માને પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

(લલિતભાઈ મહેતા, મેનેજંગ ટ્રસ્ટી,
બ્યાંકાથી વિદ્યા પ્રતિષ્ઠાન, રાજકોટ)

ઇ ગામ પાઠીદાર મંડળ, અમદાવાદ
તથા ભારત પાઠીદાર સમાજના સૌ સર્બો સ્વ.
ડૉ. સી.એલ. પટેલના દુઃખ અવસાનથી ઊંડા
દુઃખની લાગણી અનુભવે છે. સદ્ગતના આત્માને
ચિર શાંતિ અર્પે એ જ અમારા સૌની હદ્યપૂર્વકની
પ્રભુને પ્રાર્થના છે.

(કિરીટભાઈ આર. પટેલ, મંત્રી, ભારત પાઠીદાર
સમાજ અને કોશિકલાઈ એસ. પટેલ, મંત્રી, ઇ ગામ
પાઠીદાર મંડળ, અમદાવાદ)

ડૉ. સી.એલ. પટેલને શબ્દોરૂપી ભાવાંજલિ

બી.જી. પટેલ

ડૉ. સી.એલ. પટેલ ૧૯૮૮ના અંતમાં માનદુઃખ સહમંત્રી તરીકે ચારુતર વિદ્યામંડળના એસ્ટેટ વિભાગમાં જોડાયા. ૧૯૮૮થી લઈને ૨૪ વર્ષ સુધી ચારુતર વિદ્યામંડળના અધ્યક્ષ તરીકે સંનિષ્ઠ સેવાઓ બજાવી અને તારીખ ૨૭-૦૫-૨૦૧૮ના રોજ અક્ષરનિવાસી થયા. મારા શબ્દોમાં કહું તો ડૉ.સી.એલ. પટેલ એટલે પ્રેરક, ગતિશીલ પ્રતિભા ધરાવતી વ્યક્તિ. ૧૯૮૪ પછીનો તબક્કો એટલે વિદ્યાનગરના શિક્ષણ વિકાસનો એમના નેતૃત્વ હેઠળનો ગીજો વિકાસ તબક્કો. શિક્ષણનો વિકાસ અને અનેક મુશ્કેલીઓ વચ્ચે સતત માર્ગ શોધતા રહેવાની મથામણનો તબક્કો. સમયની માંગને લક્ષ્યમાં રાખીને તેમના નેતૃત્વ હેઠળ વલ્લભ વિદ્યાનગરમાં સ્વનિર્ભર ઉચ્ચ શિક્ષણની ઘણી બધી ધ્યાન આકર્ષક સંસ્થાઓ સ્થપાઈ. જેવી કે સિકાર્ટ, આઈસ્ટાર, એન્વીપાસ, જીસેટ, સેમકોમ, ઇલસાસ, વેમેડ, સરદાર પટેલ રિસર્ચ સેન્ટર વગેરે, ઉપરાંત વિશ્વકક્ષાના ઘણાં બધા અભ્યાસક્રમો જેવા કે કેમિકલ એન્જિનિયરીંગ, મેકેટ્રોનીકસ, ઓટોમોબાઇલ એન્જિનિયરીંગ, ફૂડ પ્રોસેસીંગ અનુટેકનોલોજી, એન્વાયરમેન્ટલ સાયન્સ, ઈન્ડસ્ટ્રીયલ હાઇજુન એન્ડ સેફ્ટી, વેલ્યુએશન ઈન રીઅલ એસ્ટેટ, રીઅલ એસ્ટેટ એન્ડ પ્લાન્ટ મશીનરી, આયુર્વેદિક મેડીસીન અને સોલાર એનજી જેવાં વિશ્વકક્ષાનાં ઘણાં બધા અભ્યાસક્રમો દાખલ કર્યા. હાલમાં પ્રિ. પ્રાથમિકથી પોસ્ટ ગ્રેજ્યુએટની કુલ ૪૪ થી વધારે સંસ્થાઓ અને ઉપ હજારથી વધારે વિદ્યાર્થી-વિદ્યાર્થીઓના સમાવેશ સાથે કાર્યરત છે. ૧૯૮૧-૮૨ના સમયમાં શિક્ષણમાં શરૂ થયેલા ખાનગીકરણનો મહત્વમાં લાભ તેઓએ લીધો. વિદ્યાનુરાગ અને વાસ્તવદર્શી અભિગમથી સમસ્યા ઉકેલવાની તેમની આગવી કોઈસૂજ, દઢ મનોબળ, પારદર્શિતા, નિષ્ઠા, સરળ સ્વભાવ અને બધાના સહકારથી ચારુતર વિદ્યામંડળ વિદ્યાકીય ક્ષેત્રે ઝડપથી વિકાસ કરી શક્યું.

ચારુતર વિદ્યામંડળના આધ્યસ્થાપકોએ કલ્પના

પણ નહીં કરી હોય કે ફક્ત ૫૦ વર્ષ જેટલા સમયગાળમાં જ વલ્લભ વિદ્યાનગરમાં શિક્ષણની નવી સંસ્થાઓ સ્થાપવા માટે જગ્યાની સમસ્યા ઊભી થશે. ડૉ.સી.એલ. પટેલ શિક્ષણનો પણ વિલંબ કર્યા વિના વલ્લભવિદ્યાનગરથી ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગર સુધીની યાત્રાનો નવો નકશો કંડાર્યો. આ કામ કરીન જ નહીં અતિ મુશ્કેલ હતું. જેને પણ તેઓ વિના વિધે પૂર્ણ કરી શક્યા અને એન્જિનિયરીંગ, ફાર્મસી, પુમન એન્જિનિયરીંગ, એરીબાસ, આયુર્વેદ કોલેજ, ઔદ્યોગિક તાલીમ કેન્દ્ર, આર્કિટેક્ટ, હોસ્પિટાલીટી-ટુરીઝ વિગેરે જેવી ૧૦ કોલેજો સ્થાપી અને હોસ્પેલો પણ શરૂ કરી, અનુદાન લાવવાની સ્વનિર્ભર સંસ્થાઓના પ્રોજેક્ટ હાથ પર લીધા પછી સમયસર પૂર્ય કરવાની તેમની પ્રબળ ઈચ્છા, ખંત અને કુનેહ દાદ માંગી લે તેવા હતાં.

શિક્ષણમાં શ્રેષ્ઠતા-એકસલન્સ પર હંમેશા ભાર મૂકતા. ‘થિંક ગ્લોબલી એકટ લોકલી’ મંત્રને સાર્થક કરતાં રહ્યાં. ઉચ્ચ શિક્ષણની સાથે સાથે તેઓ હંમેશા સંશોધનાત્મક પ્રવૃત્તિને પણ ખૂબ જ ઉત્તેજન આપત્તા રહ્યાં. સિકાર્ટની સ્થાપના તેનું ઉત્કૃષ્ટ ઉદાહરણ ગણી શકાય.

તેઓ વિદ્યાર્થીઓમાં વ્યક્તિત્વ વિકાસ સાથે ચારિત્રયના વિકાસ પર પણ એટલો જ ભાર મૂકતાં. વિદ્યાર્થીઓમાં શિક્ષણ દ્વારા જીવન મૂલ્યોની સુગંધ પ્રસરાય તેના હિમાયતી હતા. ચારુતર વિદ્યામંડળના બધા જ કાર્યક્રમો, કોન્ફરન્સ, વાર્ષિકોત્સવ વગેરેમાં અચૂક હાજરી આપી વિદ્યાર્થીઓ, અધ્યાપકો, પ્રાધ્યાપકોને પ્રોત્સાહિત કરે. તેઓ વલ્લભ વિદ્યાનગરમાંની ટ્યુશનની બદીને ભલે બિલકૂલ નહીં તો મહદઅંશે અંકુશમાં લાવવા માટે સફળ થઈ શક્યા. સંસ્થાના પ્રશ્ન માટે અનેકવાર મળવાનું થાય, મહદુંશે સંવાદ એક તરફી જ હોય પણ પ્રશ્નોના ઉકેલ તુરત શોધી આપે, મદદ કરવામાં પાછી પાની ન કરે પણ જો કામ ધારણા પ્રમાણે ન થાય તો બળાપો સાંભળવાની તૈયારી રાખવી પડે. સંસ્થાઓના અમૃવલમાં મોંતું થાય તો જીતે દિલ્હી, ભોપાલ જઈને તપાસ કરે. આટ આટલી જવાબદારીઓ હોવા છતાં તેમને કામના બોજ નીચે દબાઈ જતા જોયા નથી.

બોડ ઓફ મેનેજમેન્ટની મિટીંગ નવીનતમ અભિગમ સાથે ચલાવે, સંસ્થાના વિભાગના દરેક વડા પાસો વિભાગનો લગતા વિકાસના પ્રેરણને શન કરાવે, લાઈબ્રેરીમાં આવતા જર્નલનો નિયમિત ઉપયોગ થાય છે કે કેમ તે પણ વાતવાતમાં જાહી લે. સંશોધનો થાય, સારી જર્નલોમાં પ્રસિદ્ધ થાય એટલાથી સંતોષ માને નહીં પણ પ્રાધ્યાપકો પેટન્ટ મેળવીને નવા જ્ઞાનને સુરક્ષિત કરે તેવો આગ્રહ પણ રાખે. મિટીંગમાં બરાબર તૈયાર થઈને જરૂરું પડે માહિતી ટીપ ઓફ ધ ટંગ હોવી જોઈએ નહીંતર બધાની વચ્ચે જ તત્ત્વાવી નાખે છતાં કોઈને અપમાનનો ભાવ ના લાગે કારણ કે સાથે સાથે હુંઝ અને લાગણી વરસાવતા જાય. વિદ્યાર્થીઓના રિઝલ્ટ અને શિક્ષણના સ્તરની કાળજી લેવાનું કહે. શ્રી ભાઈકાકા નાલંદા-તકશિલાની વાતો કરતા, ડૉ. એચ.એમ. પટેલ કેન્દ્રીજ અને ઓક્સફર્ડને યાદ કરતા જ્યારે ડૉ. સી.એલ. પટેલ હાર્વડ અને એમ.આઈ.ટી. જેવા શિક્ષણની ખેવના રાખતા.

એ.આર. કોલેજ ઓફ ફાર્મસીના આચાર્ય તરીકે, આઈસ્ટારના ડાયરેક્ટર તરીકે, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટીમાં સેનેટ-સિન્નીકેટ સભ્ય તરીકે તેઓની સાથે નજીદીકથી કામ કરવાનું સૌભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું. ચારુતર વિદ્યામંડળ સાથેનો આશરે ૩૦ વર્ષનો મારો નાતો અને મુરબ્બી ડૉ. સી.એલ. પટેલ સાહેબ સાથે ૨૧ વર્ષ સુધી કામ કરવાના મળેલા મોકા દરમિયાન અનેક જવાબદારીઓ સંભાળતા સંભાળતા સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટીના કુલપતિપદ સુધીની મારી યાત્રામાં એમની પ્રેરણા, આશીવર્દિ, અપાર સ્નેહ અને દોરવણી હુંમેશાં મળતા રહ્યા, જેને મારા જીવનનું મોટું સદ્ગુર્ભાગ્ય સમજૂ છું.

વ્યક્તિઓની પ્રતિભા પારખવાની, તેમની શક્તિઓની મર્યાદાઓને માપવાની, માનવીય સંબંધોને પોષવાની, ઉછેરવાની, તેનું જતન કરવાની અને અનેક વિસંગતતાઓ વચ્ચે તેને જાળવી રાખવાની ઊંડી અને અદૃભૂત કુનેહ મેન્જાઈકથી નિખાળી છે. નકારાત્મક વાતો તેમને બિલકુલ પસંદ નહીં, પડકારો જીલી લે તેવી ડેશિંગવાળી વ્યક્તિઓ એમને બહુ ગમે. કોઈપણ સમયે,

કોઈપણ વ્યક્તિ કોઈ જતની એપોઇન્ટમેન્ટની ફોર્મલિટી કે સંકોચ વિના એમની ઓફિસમાં કે ઘરે મળી શકે. સમય ફાળવવામાં બિલકુલ ઉદાર, ફોનથી કામ પતતું હોય તો રૂબરૂમાં ના બોલાવે. એમનામાં રહેલા પોર્ઝિટીવ એટિટ્યુડને કારણો નિરાશા એમની પાસે ફરકવાનું નામ પણ ના લે. એમના ગંભીર અને કડક મુખવટા હેઠળ એક અપાર કરુણા ધરાવતો ચહેરો મેં નજીદીકથી નિહાળેલો. યુવાનોને શરમાવે તેવી સુર્તિથી હુંમેશાં તરબોળ જોવા મળે. વિચારોની સ્પષ્ટતા, પરિસ્થિતિનું તટસ્થ મૂલ્યાંકન કરવાની એમની ગજબની સૂજ હતી. કોઈની સાડાબારી નહીં, રોકું પરખાવી દે, સ્વભાવમાં અસલ ચરોતરી પાટીદાર, ગોળ-ગોળ વાત બિલકુલ ફાવે નહીં. સમયપાલના પાક્કા, ખોટા સમાધાનો કરવામાં બિલકુલ ના માને, ટુંકમાં કહીએ તો તેઓ શિક્ષણના માણસ નહોતા પણ નખશીખ સંપૂર્ણપણે શિક્ષણને સમર્પિત રહ્યા. તેઓને પરમ પૂજ્ય પ્રમુખસ્વામી મહારાજમાં પૂજ્યભાવ અને ગજબનીશ્વા કોઈનું નાનું કામ થાય તો પણ એને ગુરુના ચરણે ધરે.

ડૉ.સી.એલ. પટેલને ચરોતરરત્ન, શાલીન માનવરત્ન અને સરદાર પટેલ એવોઈથી સંન્માનિત કરવામાં આવેલાં, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી અને આણંદ એચ્રીકલ્યરલ યુનિવર્સિટી દ્વારા અનુક્રમે ડૉક્ટર ઓફ લેટર્સ અને લિટરેચરની માનદ પદવીઓથી નવાજવામાં આવેલ જે એમની બહુમુખી પ્રતિભાના દર્શન કરાવે છે.

પૂજ્ય ભાઈકાકા-ભીખાભાઈની જોડીએ વલ્લભ વિદ્યાનગરમાં શિક્ષણનું સંવર્ધન કર્યું. શ્રી એચ.એમ. પટેલસાહેબે એને નવી ઊંચાઈએ લઈ ગયાં જ્યારે સી.એલ. પટેલે શિક્ષણની જ્યોતને અકલ્યનીય રીતે વ્યાપક પ્રમાણમાં વિસ્તારી. એવા શિક્ષણના ભેખધારીને શત્રુ શત્રુ વંદન સાથે અંતઃકરણપૂર્વકની ભાવાંજલિ અર્પું છું.

(ભૂતપૂર્વ કુલપતિ, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી અને ભૂતપૂર્વ પ્રોવોસ્ટ ચરોતર યુનિવર્સિટી ઓફ સાયન્સ અન્ડ ટેક્નોલોજી)

એક કર્મયોગીની વિદાય

રમેશ એમ. ત્રિવેદી

આ વર્ષે ૧૦ એપ્રિલના રોજ ચારુતર વિદ્યામંડળના પૂર્વ અધ્યક્ષ ડૉ. સી.એલ. પટેલનો ૮૪મો જન્મદિન હતો. છેલ્લા કેટલાક સમયથી માંદગીના કારણે પથારીવશ હોવા છતાં તેઓ મૃત્યુને સતત હંફાવતા રહ્યા હતા. છેંબટે ૨૭મી મેના દિવસે તેઓ અક્ષરધામની યાત્રાએ ચાલી નીકળ્યા.... તેઓ ભાઈકાકા, ભીખાભાઈ અને એચ.એમ. પટેલની પરંપરાના કર્મયોગી હતા. ચારુતર વિદ્યામંડળનો ધ્યાનમંત્ર 'કર્મઝયેવાવિકારસે' છે; તેનું તેઓ ઉત્તમ ઉદાહરણ બની રહ્યા હતા.

પૂ. સરદાર સાહેબે, દેશના સ્વાતંત્ર્યની પૂર્વસંધ્યાએ નિરક્ષરતા, ગરીબી તથા અનારોગ્ય જેવી, ગામડાંઓની પાયાની સમસ્યાઓ તરફ આંગળી ચીંધીને વહ્લાલ વિદ્યાનગરના આધ્યાત્મિક પૂ. ભાઈકાકાને ગામડામાં જઈ કામમાં ખૂંપી જવા જણાવ્યું. ભીખાભાઈ જેવા ઉમદા શિક્ષક અને સંનિષ્ઠ કર્મયોગીના સહયોગમાં ભાઈકાકાએ ખૂબ મોટું સ્વભાવ જોયું, જેના પરિણામે અહીંની તે સમયની વેરાનભૂમિમાં સરસ્વતીની વીણા ગૂજરી થઈ. એમાં આ પ્રદેશના ધરતી પુત્રોનો મૂલ્યવાન ફાળો રહ્યો હતો. અહીં કેળવણી લેતા યુવાધનને પગભર કરવા માટે ભાઈકાકાએ વિદ્યાના આ નગરની સાથે ઉદ્ઘોગનગરની પણ સ્થાપના કરી ગ્રામોદ્વારની દિશામાં મહત્વનું ડગ ભર્યું હતું.

ઉચ્ચ શિક્ષણની સર્વપ્રથમ શિક્ષણસંસ્થાની સ્થાપનાથી લઈને શિક્ષણની સર્વોચ્ચ સંસ્થા યુનિવર્સિટીની પણ તેમણે સ્થાપના કરી. જ્ઞાનની જ્યોત પ્રગટાવવાની પ્રેરણા આપનાર સરદારશ્રીની સ્મૃતિને ચિરંજીવ બનાવવા અહીં સ્થપાયેલ યુનિવર્સિટી તથા વિદ્યાના નગરને એ મહાપુરુષના નામને સાંકળી લિખું અને ઉદ્ઘોગનગર સાથે વીર વિહુલભાઈનું નામ જોડી દઈને કરમસદના આ બે સપૂતોને લોકોની સ્મૃતિમાં કાયમ માટે અંકિત કરી દીધા. ગુજરાત રાજ્યની સર્વપ્રથમ ઓન્ઝિનિયરિંગ કોલેજ પણ અહીં સ્થાપીને ઉચ્ચ શિક્ષણને તેમણે સાર્થક વળાંક આપ્યો.

ભીખાભાઈ અને ભાઈકાકાની જોડીએ જે

પાયાનું કાર્ય કર્યું હતું તેને વધુ સુદૃઢ કરી, ગુણવત્તાના માપદંડે એને રાષ્ટ્રીય સ્તરે ઓળખ આપી એમના ઉત્તરાધિકારી બનેલા ડૉ. એચ.એમ. પટેલે એમના સમયમાં આ વિદ્યાકેન્દ્રની રજતજ્યંતી ઉજવાઈ. વળી ગ્રામપદેશની ગીજી સમસ્યાના નિવારણ માટે તેમણે કરમસદ નજીક આરોગ્યનગર ઊભું કરી એક વિશાળ હોસ્પિટલ તથા મેડિકલ કોલેજનું નિર્માણ કર્યું. આથી આસપાસનાં અનેક ગામડાંઓના લોકો માટે આરોગ્યવિષયક સમસ્યા હલ થઈ. આમ પૂ. સરદાર પટેલના મૂળભૂત સંકલ્પને પૂર્ણ કરીને ચરોતર પ્રદેશમાં 'શેષ કાન્ટિ' પણી 'જ્ઞાનપ્રકાશ'ની બીજી એક કાન્ટિની ભેટ ધરી. એમના કાર્યકાળ દરમિયાન પણ નવી નવી વિદ્યાશાખાઓ અને તે માટેની શિક્ષણ સંસ્થાઓની સ્થાપના થઈ હતી. એમના કાર્યકાળમાં છેલ્લા વર્ષોમાં ડૉ.સી.એલ. પટેલ પણ કાર્યસાથી તરીકે જોડાયા હતા.

એચ.એમ. પટેલના નિધન પછી તેમના ઉત્તરાધિકારી તરીકે સી.એલ. પટેલે વિદ્યામંડળનું સુકાન સંભાળ્યું. ચારુતર વિદ્યામંડળનો સુવર્ણજંયતી મહોત્સવ પણ આ સમયે ઉજવાયો. તેમનો કાર્યકાળ લગભગ એક 'પચીસી' જેટલો રહ્યો તેમાં શિક્ષણ ક્ષેત્રમાં કાન્ટિકારી પરિવર્તન લાવવા માટે વિશેષ ધ્યાન જેંચે છે. શિક્ષણસંસ્થાઓ, ધાત્રાવાસો, અધ્યાપક નિવાસો વગેરેમાં તેમણે જૂનાનું સંવર્ધન અને નવાનું સર્જન કાર્ય ઉપાડ્યું. તેમણે નવા વૈશ્વિક પ્રવાહોને પારખી જઈ અહીંના જ્ઞાનાર્થીઓ માટે બાયોટેકનોલોજી, કમ્પ્યુટર ઓન્ઝિનિયરીંગ, ઇન્ફર્મેશન ટેક્નોલોજી, મિક્રોનિક્સ... અને એવા અન્ય વૈશ્વિક વિષયોનું શિક્ષણ શરૂ કર્યું. એક ઓન્ઝિનિયરીંગ કોલેજ તો કાર્યરત હતી જ; સમયની માંગ અનુસાર બીજી ત્રણ ઓન્ઝિનિયરીંગ કોલેજો ઊભી કરી! અને એમાંથી એક તો કેવળ મહિલાઓ માટેની જ ઓન્ઝિનિયરીંગ કોલેજ ઊભી કરી નારીશક્તિને આગળ વધવા આડવાન કર્યું.

શિક્ષણની સાથે સંશોધનને સાંકળી લઈ તેમણે 'આઈસ્ટાર', 'સિકાર્ટ', 'સેરલિપ' જેવી સંશોધનને વરેલી જ સંસ્થાઓનું નિર્માણ કર્યું. આ બધાથી

શિક્ષણના ચીલચાલુ માળખાને જબરદસ્ત વળાંક મળ્યો. અખંડ ભારતના નિર્માતા સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલના જીવન અને કાર્યને, નિષ્પક્ષ, ઊંડાશવાળું અને રાખ્યીય સ્તરનું સંશોધન કહી શકાય તે માટે 'સેરલિપ' સંસ્થાની સ્થાપના કરી તેમણે પણ સરદારશ્રીની સ્મૃતિને લોકહૈયામાં જીવંત રાખી છે. એમના કાર્યકાળ દરમિયાન વિદ્યામંડળની શિક્ષણ સંસ્થાઓની સંખ્યા પચાસ આસપાસ થઈ ગઈ છે.

ઉચ્ચશિક્ષણના ગંભીરતાપૂર્વકના અભ્યાસ માટે તેમણે ગુજરાતમાં સૌ પ્રથમ વાર, નાણાંકીય સ્વનિર્ભરતાવાળી શિક્ષણ સંસ્થાઓ સ્થાપવાની પહેલ કરી. જોતજોતામાં તો આ યોજનાને રાજ્યના અન્ય શિક્ષણ સંચાલકો તરફથી વ્યાપક પ્રતિસાદ મળ્યો. એમણે ભરેલું આ હાથીપગલું સમાજમાં ઉચ્ચિત પ્રશંસાને પણ પામ્યું હતું. વૈવિધ્યપૂર્ણ અભ્યાસક્રમો માટે જરૂરી નવી નવી શિક્ષણ સંસ્થાઓ માટે અધી સદી વટાવી ચૂકેલા વિદ્યાનગરમાં જમીનની અછત વરતાવા લાગી. તે માટે ઇ.સ. ૨૦૦૦માં ઉદ્ઘોગનગરની બાજુમાં 'ન્યૂ વલ્લભવિદ્યાનગર' ગામે એક નવું નગર જ ઊભું કરી દીધું. આપણા અધ્યક્ષો ઉભી થતી સમસ્યાઓ અંગે જમીની હકીકતની કેટલી સ્પષ્ટ સમજ ધરાવતા હતા તે સમજીને વિસ્મય સાથે આનંદની લાગણી જન્મે છે. જ્ઞાનજ્યોતિનો પ્રકાશ વધુ સ્થિર અને દીપિત્મંત બન્યો. શિક્ષણજગતમાં તે સુવર્ણયુગ તરીકે ઓળખાશે.

ઠેડ જમ્મુ-કાશ્મીરથી જરૂરતમંદ વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસ માટે તેઓ અહીં લઈ આવ્યા હતા! આ સદીના આરંભે આવેલા વિનાશક ધરતીકંપને કારણે ઉજગું બની ગયેલા કચ્છ પ્રદેશના ભચાઉ અને અન્ય અંતરિયાળ વિસ્તારોમાં માથભિક શાળાઓના ઓરડાઓ બંધાવી આપીને સરદારશ્રીની સ્મૃતિને ત્યાં પણ કાયમ માટે અંકિત કરી દીધી. દાહોદ જેવા, મુકામે પદ્ધતાન વિસ્તારના લોકોને મકાનો બાંધવા માટે સસ્તી અને ટકાઉ સાધનસામગ્રી ઉપલબ્ધ કરાવી આપીને ગ્રામોદ્વારની મૂળભૂત ભાવનાને પોષણ આપ્યું. વળી, ધરતીપુત્ર હોવાને નાતે, જમીન-માટી વગેરેનું મૂલ્ય સમજતા આપણા આ અધ્યક્ષો નવનિર્માણ પામતા ન્યૂ વલ્લભવિદ્યાનગરની શિક્ષણ

સંસ્થાઓ, છાગાલયો, અધ્યાપક નિવાસો વગેરેના બાંધકામમાં 'ફલાય એશ'નો ઉપયોગ કરી તેમાંથી બનાવેલા 'બોક્સ'ને હંટોની અવેજીમાં ઉપયોગમાં લીધા. એ રીતે એમનું આ અનુકરણીય ગણાય તેવું પગલું હતું, એમ કહી શકાય.

આ બધા ગંજાવર કામ માટે આર્થિક મુશ્કેલી પેડે એ સ્વાભાવિક છે. તે માટે અવારનવાર દેશવિદેશમાં ઘૂમતા રહીને ધરાંગણે દાનની ગંગા સતત વહેતી રહે તેવા ભગીરથ પ્રથત્નો કરતા રહ્યા, અને તેમાં એમને પૂરતી સફળતા મળી હતી. એમણે દાન મેળવ્યાં અને આવશ્યકતા અનુસારે પોતે દાન કર્યા પણ ખરાં. પોતાના અમૃતમહોત્સવ પ્રસંગે એકત્ર થેયેલી ધનરાશિ બેવડી કરીને વિદ્યામંડળને પરત કરી હતી. એમનું સૌથી ઉમદા કાર્ય તો દેહદાનનું ગણાય. એનાથી એમનું જીવન વધુ સમૃદ્ધ બની ગયું. એમનો પરિવાર પોતાના કુટુંબ પૂરતો સીમિત નહોતો એ બાબત તો એમના દેહવિલય પદ્ધી તે હિવસની કાળજાળ ગરમી વચ્ચે પણ અસંખ્ય લોકોની મેદની દિવંગતના અંતિમ દર્શને એકઠી થઈ હતી તે પરથી જ જણાઈ આવતું હતું. તેઓ ખરા અર્થમાં 'કોમન-મેન' હતા. પોતાના કાર્યકાળ દરમિયાન ચારુતર વિદ્યામંડળની સાત દાયકાની શિક્ષણયાત્રાને પુસ્તકરૂપે ઉપલબ્ધ કરાવી આપી છે. તેનાથી દેશ-વિદેશમાં વસતા અનેક વતનપ્રેમી-શિક્ષણપ્રેમી દાતાઓ માટે મૂલ્યવાન જાણકારી પૂરી પાડી છે.

વિદ્યામંડળનું અમૃતમહોત્સવનું પર્વ હુંકું છે ત્યારે જ કર્મયોગના આ અવિરામ યાગીએ પોતાના જીવનની છેલ્લી 'પગીસી' આ નગરટેવતાને અપણા કરી, વિરામ લીધો. એમના મસ્તક પર પ્ર. પ્ર.સ્વરૂપ પ્રમુખ સ્વામી મહારાજના આશીર્વાદનું છત છેક સુધી રહ્યું હતું. પૂ. જશભાઈ સાહેબના તો તેઓ હંમેશાં પ્રીતિ પાત્ર રહ્યા હતા. પૂ. પાંહુરંગ આઠવાલેજની પ્રશંસા પણ પામ્યા હતા. પૂ. મોચારિખાપુના હસ્તે જાહેર જીવનની એક અગ્રણી હસ્તી તરીકે પણ સન્માનિત થયા હતા. ચરોતર રત્ન, શાલિન માનવરત્ન, વિશ્વગુજરીનો એવોર્ડ, કાનજ દેસાઈ એવોર્ડ વગેરે અનેક જાહેર સન્માનના તેઓ ભાગશાળી રહ્યા હતા. ડિ.લિટની માનદ પદવી બે યુનિવર્સિટીઓએ આપી હતી. અને મહત્વની બાબત

તો એ કે એમણે અપાર લોકયાહના મેળવી હતી.

સરદાર સાહેબે પ્રગતાવી આપેલી જ્ઞાનની જ્યોતિ આગળ વધતી રહે અને શતાબ્દીની મંજિલે પહોંચશે જ એવી આસાયેશા, આપણાને મળેલા નવનિવાચિત અધ્યક્ષ માનનીય ભીખુભાઈ પટેલ અને તેમના સહોયોગીઓની ટીમ સમયસર કાર્યરત બની છે તે જોતાં બંધાય છે. આપણા સૌને માટે એ આનંદપ્રદ અને આશાસ્પદ હડીકત બની છે. ડૉ. સી. એલ. પટેલ પ્રભુપ્રેરિત પરમ શાંતિના સાચા હક્કાર બન્યા છે. આપણે સૌ તેમને ભાવવંદના પાઠવીએ. આ ક્ષણે એક રચનાકારની બે પંક્તિઓ સ્મરણમાં આવી પહોંચે છે:

“ગયેલા આત્માને મન હદ્યથી આપણે શાંતિ પૂરી,
બધી રીતે એવું કરજો પ્રભુ! સર્વ કલ્યાણ શ્રીજી!....”

સ્મૃતિશોષ બનેલા આપણા સૌના વત્સલ વડીલ ડૉ. સી. એલ. પટેલને મારી હદ્યાંજલિ પાઠવીને વિરમું છું.

(ભૂતપૂર્વ માનદ સહમંત્રી, ચારુતર વિદ્યામંડળ,
વલ્લભ વિદ્યાનગર)

કોઈપણ કાર્ય એકલા હાથે કરવું તેના કરતાં સમૂહનો સહકાર લઈને કરીએ તો વધુ સારી રીતે થાય એટલે કે કોઈપણ ક્ષેત્રમાં ચાહે તે ધંધો હોય, ઉદ્યોગ હોય, સમાજસેવા હોય કે શિક્ષણનું ક્ષેત્ર હોય, દરેક કાર્યક્ષેત્રમાં આગળ વધવું હોય તો સંઘભાવના (ટીમ સ્પિટિટ) જરૂરી બને છે. એટલા માટે જ આપણે બુદ્ધનો વિચાર કરીએ છીએ. તેઓ સંઘભાવના અને સંગઠનભાવના વધુ સારી રીતે જળવાય તે માટે ખૂબ આગ્રહી હતા. દરેક ક્ષેત્રમાં જ્યાં સારું થાય છે તેનો જો અભ્યાસ કરીએ તો ત્યાં સંઘભાવના ખૂબ મજબૂત હોય છે. ધ્યાં ક્ષેત્રમાં જે જવાબદારી સંભાળે છે તે વરિઝ માણસો સંઘભાવનાથી કામ કરે તો કાર્યક્ષતા વધુ સારી દેખાઈ આવે.

(સાભાર: મારા વિચારો, ડૉ. સી. એલ. પટેલ
માંથી)

મધ્યગુજરાતને શિક્ષણનું તીર્થક્ષેત્ર બનાવનાર શિલ્પીઓમાંના એક ડૉ. સી. એલ. પટેલનું વ્યક્તિત્વ સમાજ માટે પ્રેરક અને માર્ગદર્શક બની રહેશે.

(પરિમલ પાઠક, વિભાગસંચાલક, નાિયાદ વિભાગ,
રાખ્રીય સ્વયંસેવક સંધ, નાિયાદ)

સી. એલ. પટેલના સ્વર્ગવાસથી સી. યુ. શાહ યુનિવર્સિટીના તમામ સંકુલોનો સ્ટાફ ઘેરા ઊંડા શોકની લાગણી તથા દુઃખ અનુભવે છે.

(રજુસ્ટ્રાર, સી. યુ. શાહ યુનિવર્સિટી,
સુરેન્દ્રનગર)

ચારુતર વિદ્યામંડળના પૂર્વ પ્રમુખશ્રી તેમજ શિક્ષણ ક્ષેત્રના બિષ્ય પિતામહ સ્વરૂપ પૂ. સી. એલ. પટેલ સાહેબ (શ્રીદુભાઈ પટેલ)ના અવસાનના સમાચાર જાકી અમો દુઃખી તથા વ્યથિત બન્યા છીએ. જીવનમાં આવા દુઃખ પ્રસંગોનું સર્જન કરી પરમકૃપાળું પરમાત્મા આપણી સૌની ધીરજ તથા હિંમતની કસોટી કરે છે.

સદ્ગતના આત્માની મોક્ષગતિની પ્રાપ્તિ માટે અમો પરમકૃપાળું પરમાત્માને પ્રાર્થનાકરીએ છીએ. આવા દુઃખ પ્રસંગે ઈશ્વરનું સ્મરણ કરવું એ જ શ્રેષ્ઠ રાહ છે.

સદ્ગતના શિક્ષણ, સંસ્કાર અને સેવાના સદ્ગતુઓ આપણા સહુના આચરણમાં આવે તેવી અત્યર્થના.

(પ્રેમિલાબહેન પ્રવીષભાઈ મળીઆર, અપૂર્વ
પ્રવીષભાઈ મળીઆર, ચેરમેન, સરસ્વતી

શિશુમંદિર-રાજકોટ)

ઉદ્યોગો દેશના વિકાસમાં પાયાની જરૂરિયાત છે. કોઈપણ પ્રજા, સમાજ કે વિસ્તાર માટે આ આશીર્વાદરૂપ ત્યારે જ બને, જ્યારે સ્થપાયેલા ઉદ્યોગો વસ્તી અને વિસ્તાર માટે ઉપકારક બને અને પર્યાવરણ વિગેરેની જવાબદારીની સભાનતા સાથે પોતાના ઉદ્યોગો ચલાવે.

(સાભાર: મારા વિચારો, ડૉ. સી. એલ. પટેલ
માંથી)

ડૉ. સી. એલ. પટેલ : શિક્ષણ ક્ષેત્રે પ્રભાવક પ્રદાન

સૂર્યકાત વૈષ્ણવ

વલ્લભ વિદ્યાનગર એ ગુજરાતના શિક્ષણ જગતનું એક વિરલ વિદ્યાર્થમ છે. તેના સર્જનમાં પાયાનું કામ ઈજનેર પૂર્જ્ય ભાઈકાકા અને શિક્ષણકાર પૂર્જ્ય ભીખાકાકાએ કર્યું. ડૉ. એચ. એમ. પટેલે તેમાં સુચારુ સંવર્ધન કરીને વિકાસને બળ આયું. ૧૯૮૪માં ડૉ. એચ. એમ. પટેલ પદ્ધી વિદ્યાનગરના વિકાસની ધૂરા ડૉ. સી. એલ. પટેલે ચારુતર વિદ્યાર્થના અધ્યક્ષ તરીકે સંભાળી. વિદ્યાનગર ત્યારે ગુજરાતનું વિકસી રહેલું અનન્ય વિદ્યા કેન્દ્ર બની રહ્યું હતું.

યુનિવર્સિટી અને શાળા-મહાશાળાઓનો વિકાસ વધતો જતો હતો. વધતી જતી જરૂરિયાતોનો પર્યાપ્ત સમાવેશ કરવા માટે વિદ્યાનગરની મોકણાશ ઓછી પડવા લાગી ત્યારે ડૉ. સી. એલ. પટેલે અથાગ મહેનત અને પરિશ્રમથી વિદ્યાનગરને અડીને નવાં શૈક્ષણિક સંકુલ : ન્યૂ- વલ્લભવિદ્યાનગરની સ્થાપના કરી અને Satellite Education Campusનું સર્જન થયું.

ડૉ. સી. એલ. પટેલનું શૈક્ષણિક ક્ષેત્રે આ એક મૂલ્યવાન પ્રદાન છે. આ કેમ્પસમાં એન્જિનિયરીંગ કોલેજ (ADIT), આયુર્વેદ હોસ્પિટલ અને કોલેજ, બહેનો માટેની એન્જિનિયરીંગ કોલેજ (MBICT), અંકિટિક કોલેજ, બાયો-ટેકનોલોજી કોલેજ, College of Business and Management અને તેનું સુંદર ગેસ્ટ-હાઉસ, Industrial Training Centre, શોપીંગ સેન્ટર તથા સ્ટાફ માટેના આવાસો અને વિદ્યાર્થીઓ માટેની પર્યાપ્ત હોસ્ટેલો અને ભોજનાલય, વિશાળ રમત-ગમતનું મેદાન તેમજ આંબા અને નારિયેના લીલા વૃક્ષોની હરિયાળી એ સૌ ડૉ. સી. એલ. પટેલની આયોજનિક કુનેહ અને દુરન્દેશી દસ્તિની યાદ કરાવે છે.

“ઈશ્વરને હૃદયમાં ધારણ કરી, ઉત્સાહ પૂર્વક સતત કાર્ય કરતા રહેવું” એ તેઓના જીવનમાંથી શીખવા જેવો મંત્ર છે એમ મને લાગે છે.

હું જ્યારે અધ્યાપક મંડળની પ્રવૃત્તિમાં કાર્યરત હતો ત્યારે અધ્યાપકોના આવાસ અને પગાર ધોરણોના પ્રશ્નો માટે

સી.વી.એમ.માં સી. એલ. પટેલ સહમંત્રી હતા ત્યારે તેમની પાસ મારે જવાનું થતું હતું. તેઓ પ્રશ્નોને સહાનુભૂતિપૂર્વક સાંભળતા અને તેના ઉકેલ માટે તત્પર રહેતા, ફરી જઈએ ત્યારે શું થયું તેનો વિગતે અહેવાલ આપતા.

કેટલાક અધ્યાપકો ટયુશન કરતા હતા તેનો તેમને રંજ હતો. પરંતુ મંત્રીગણ, આયાર્યો, આદર્શ અધ્યાપકો અને વિદ્યાર્થીઓ પ્રત્યે તેઓની સહદ્યતા અને આત્મીયતા પ્રશંસનીય હતી.

તેઓ મને એક વખત પૂર્જ્ય પ્રમુખ સ્વામી મહારાજ પાસે લઈ ગયા અને નવી કોલેજને AICTE દ્વારા સરળતાથી મંજૂરી મળે તેના આશીર્વાદ આપવા પ્રાર્થના કરી. પૂર્જ્ય શ્રી પ્રમુખ સ્વામી મહારાજે મારા વાંસે ધબ્બો મારીને થઈ જશે તેમ કહ્યું. ત્રીજે મહિને મંજૂરી મળી ગઈ. સી. એલ. પટેલને પ્રમુખ સ્વામી ઉપર અટલ શ્રદ્ધા હતી. તેઓ કોઈ પણ નવું કાર્ય શરૂ કરતા પહેલા અચૂક તેમના આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કરતા હતા.

તેઓ કહેતા કે “આ ધરતીનું તપ અને સંતોના આશીર્વાદ થકી જ હું કાર્ય કરું છું. સંતો એ માદું પ્રેરણા બળ છે”. તેમની ભક્તિ અને ગુરુમાં શ્રદ્ધાનો મને સતત અનુભવ થતો હતો. દરરોજ પ્રાતઃવિધિ પતાવી એ.પી.સી. મંદિરે દર્શન કરીને જ મહિનામાં નિયમિત સમયસર આવવાનો તેઓનો કમ એ સૌ કોઈ માટે પ્રેરણાત્મક બની રહે તેવો હતો....

ADITમાં મારા આચાર્ય તરીકેના બે વર્ષ અને સી. વી. એમ માં સહ-મંત્રી તરીકે એક વર્ષ કામ કરવાનો અનુભવ અને લાભ પ્રાપ્ત થયા તેનું મને ગૌરવ છે. ગુજરાતની સ્વનિર્ભર એન્જિનિયરીંગ કોલેજોના ફેડરેશનના તેઓ સૌને પ્રિય એવા સક્રિય અધ્યક્ષ હતા. ફેડરેશનની મિટીગોમાં તેઓનું માર્ગદર્શન બહુ ઉપયોગી રહેતું હતું. હું આચાર્ય હતો ત્યારે મારે તેમની સાથે મિટીગોમાં જવાનું થતું હતું. સરકાર સાથે કેવી રીતે કામ કરવું અને જરૂર પડે ત્યારે સુપ્રિમમાં પણ જવામાં કચાશ ન રાખવી તેમ તેઓ હંમેશા મક્કમતાથી કહેતા. ફી-નિધિરાશ અંગેના સરકારની સમિતિના નિર્ણયો સ્વનિર્ભર કોલેજ માટે અન્યાય કરતા હોય ત્યારે તેનો સખત વિરોધ કરતાં અચકાવું ન જોઈએ અને કહેતા કે સરકાર પર્યાતિ

ફી ધોરણ નક્કી ન કરી આપે તો કોલેજો બંધ કરી દેવાની પણ તૈયારી રાખવી. સરકાર બધી જ કોલેજો ચલાવી શકતી નથી તો સ્વનિર્ભર કોલેજોને આર્થિક રીતે ટકી રહેવા મદદરૂપ થવું જોઈએ. ફી નિર્ધારણના મુદ્દે સી. એલ. પટેલના વિચારો સ્પષ્ટ અને ન્યાય સંગત હતા તેમ ફેડરેશનના સૌ સભ્યો સ્વીકાર કરતા.

ડૉ. સી. એલ. પટેલનું આ પણ એક મહત્વનું પ્રદાન હતું. તે થકી ગુજરાતના શિક્ષણનો વ્યાપ વધારવામાં તેમનો ફાળો નાનોસૂનો ન હતો તેઓ કહેતા કે સ્વનિર્ભર કોલેજો સરકારનું કામ ઉપારી લઈને તેને મદદ જ કરે છે.

નવી શૈક્ષણિક સંસ્થાઓની સ્થાપના અને ફેડરેશનમાં સક્રિય સામેલગીરી એ બજે તેમના જીવનની તેજસ્વી સિદ્ધિઓમાંની અગ્રગણ્ય ગણી શકાય તેવી છે.

(નિવૃત્ત આચાર્ય ADIT (એન્જિનિયરીંગ કોલેજ), ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગર અને પૂર્વ સહ-મંત્રી ચારુતર વિદ્યામંડળ)

*On behalf of all the members of
Vitthal Udyognagar Industries
Association, we express our heartfelt
sympathies and condolences.*

*May his spiritual soul merge
with the infinite. We pray Almighty to
bestow upon you and family members
the strength and fortitude to bear this
loss.*

*For Vitthal Udyognagar
Industries Association.*

*(Hemal Patel, General Secretary, Vitthal
Udyognagar Indsutrial Asosication)*

હવે સમાજે સમર્પિત નાગરિકો તૈયાર કરવાના હોય ત્યારે શિક્ષણની સંસ્થાઓએ પણ શિક્ષણ સાથે જીવન જીવાની સાચી કળાનું ઔપયારિક શિક્ષણ આપવાની શરૂઆત કરવી પડે. યુનિવર્સિટીઓએ પોતાના અભ્યાસક્રમોમાં અલાયદી જોગવાઈ રાખવી પડશે. મોહું ના થાય તે માટે આવા કેન્દ્રની જવાબદારી સંભાળતા સૌ આ બાબતને અગ્રિમત્તા આપે તે આજના સમયની તાતી જરૂર છે.

પ્રત્યેક વિકસિત દેશ પોતાના યુવક-યુવતીઓના ઘડતર માટે ધણું બધું કરે છે અને એના પ્રતાપે જ તે દેશો વિકાસ કરી શકે છે. આપણા દેશના સંદર્ભમાં પણ આવું જ અપેક્ષિત મનાય. વિકાસ પામેલા દેશોની હરોળમાં ભારતે પણ પોતાનું સ્થાન મજબૂત કરવું હોય તો વિકાસ પ્રક્રિયાને જરૂરી બનાવવા માટે તેમાં સામેલ થઈ શકે તેવાં રાષ્ટ્રપ્રેમી યુવક-યુવતીઓનું ઘડતર થાય એ માટેના પ્રયાસો આદરવા પડે.

આ દેશ અને એની ધરતી ખૂબ જ પવિત્ર છે. આ પવિત્ર દેશ અને ધરતીને જો સાચા અર્થમાં આપણે નહીં મૂલવીએ તો ભારત જેવા દેશમાં જે કંઈ પ્રગતિ અને વિકાસ તેમજ પ્રજાનું વિશિષ્ટ યોગદાન શક્ય છે, તેનાથી આપણે વંચિત રહીશું. આવો, આપણે સૌ મનોમંથન કરીએ અને નીતિ-સદાચારને માર્ગ ચાલીને આ દેશના કરોડો બાંધવોને સુખશાંતિ અને સમૃદ્ધિ પ્રાપ્ત કરાવવાના યજમાં જોડાઈએ.

*(સાભાર: મારા વિચારો, ડૉ. સી. એલ. પટેલ
માંથી)*

ડૉ. સી. એલ. પટેલ : એક વિરલ વ્યક્તિત્વ

અમ.એચ. વસાવડા

૧૯૮૭માં જ્યારે મુરજી ડૉ. એચ.એમ. પટેલ સાહેબનું અવસ્થાન થયું ત્યારે ઘણા લોકોના મનમાં એક જ પ્રેરણ ઘોળાતો હતો : ‘ચારુતર વિદ્યામંડળના અધ્યક્ષપદે હવે કોણ?’ ડૉ. એચ.એમ. પટેલસાહેબે સાડા ત્રણ દાયકાથી મંડળની ધૂરા સંભાળી હતી. હવે તેમના વિશાળ વહીવટી અનુભવ, દૂરંદેશી અને વિદ્વત્તાનો લાભ મંડળને મળવાનો ન હતો. બીજી બાજુ કોલેજો, વિદ્યાર્થીઓ અને પ્રાધ્યાપકોની સંખ્યા ઘણી વધી હતી. આ જ પ્રદેશનાં અન્ય મંડળો, શૈક્ષણિક પ્રવૃત્તિઓ વિકસાવી રહ્યાં હતાં અને તેથી એક પ્રકારનું સ્પર્ધાત્મક વાતાવરણ સર્જયું હતું. સંચાલનના પ્રશ્નો આ બધાં કારણોને લીધે વિકટ બન્યા હતા. અને ચારુતર વિદ્યામંડળને ડૉ. એચ.એમ. પટેલના અનુગામી તરીકે એક સંક્ષમ અધ્યક્ષની જરૂર હતી. આ સંજોગોમાં છોટુભાઈ સાહેબે ૧૯૮૪માં મંડળનું અધ્યક્ષપદ સંભાળ્યું. તેમની પાસે જી.એ.બી.ના એક ઉચ્ચ અધિકારી પાસે હોય તેનાથી વિશેષ વહીવટી અનુભવ ન હતો. મંડળના મંત્રી તરીકે તેમણે સેવાઓ આપી હતી ખરી, પરંતુ એ કાર્ય તેમણે ડૉ. એચ.એમ. પટેલ સાહેબના માર્ગદર્શન હેઠળ કર્યું હતું. એટલે જ્યારે તેઓ અધ્યક્ષ બન્યા ત્યારે વિદ્યામંડળ જેવી પ્રતિષ્ઠિત, માતબર સંસ્થાના અધ્યક્ષપદને તેઓ કેટલો ન્યાય આપી શકશે, તેમણે સ્વીકારેલી જવાબદારી નિભાવવામાં તેઓ કેટલા સફળ રહેશે એ બાબત તેમના હિતેશ્યુઓએ પણ શંકા સેવી હશે. પરંતુ તેમણે આવી બધી શંકાઓને ખોટી સાબિત કરી. તેમણે એવું સુદર કાર્ય કર્યું કે લગભગ પા સદ્ગીની તેમની અધ્યક્ષ તરીકેની વણથાંભી કામગીરી ચારુતર વિદ્યામંડળના હિતિહાસનું એક ઉજ્જવળ પ્રકરણ બની રહેશે.

છોટુભાઈ સાહેબના કાર્યકાળમાં મંડળની વિકાસકૂચમાં આજો જુવાળ આવ્યો. વિકાસની નવી કેરીઓ કુંડારાઈ, નવા નવા વિષયોના અભ્યાસક્રમો દાખલ થયા. નવી કોલેજોની સ્થાપના થઈ. સ્વનિર્ભર કોલેજોનો જ્યાલ વિકસ્યો, બિન્ન બિન્ન શાખાઓના અભ્યાસથી ધમધમતી એક નૂતન વિદ્યાનગરીનું નિર્માણ થયું. આ બધું સી.એલ. પટેલ સાહેબના અખૂટ આત્મવિશ્વાસ, દીર્ઘદિશા, સુચારુ સંચાલન અને સખત પરિશ્રમને આભારી છે. મંડળના

સંચાલનના કામમાં ગળાબૂલ વ્યસ્ત રહેવા છતાં સી.એલ. પટેલ સાહેબના જનસંપર્કનાં બારણાં ખુલ્લાં રહેતાં. મંડળની શૈક્ષણિક સંસ્થાઓના કાર્યક્રમોમાં તેઓ અચૂક હાજરી આપતા, કલાકો સુધી બેસતા અને વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકોને પ્રોત્સાહિત કરતા મુલાકાતીઓ તેમને ઔપચારિકતા વગર મળી શકતા. એક વાર મારે ઓચિંતું જ તેમનું કામ પછ્યું. બપોરના ૧૨:૩૦ વાગ્યા હતા. આ તેમના લંઘનો સમય હશે તેમ ધારી હું તેમને ફોન કરતાં પણ અચકાતો હતો. પરંતુ કામ અગત્યનું હતું અને બને તેટલું જલદી તેમને મળવું જરૂરી હતું. મેં તેમને ફોન કરી મુલાકાત માટે સમય માગ્યો ‘હમણાં જ આવી જાઓ’. તેમણે કહ્યું. હું મુલાકાત માટે તાત્કાલિક સમય આપવા માટે તેમનો આભાર માની ફોન મૂકવા જતો હતો ત્યાં તેમણે પૂછ્યું ‘કેવી રીતે આવશો ગારી મોકલું?’ મેં, અલબંત સાભાર અને સાદર ના પાડી, પરંતુ તેમનો સૌજન્યસત્તર વ્યવહાર કાયમ માટે યાદ રહી ગયો.

ડૉ. સી.એલ. પટેલસાહેબની ત્વરિત નિર્ણય શક્તિ અને ઉદાર વૃત્તિનો એક પ્રસંગ યાદ આવે છે. ૨૦૦૨માં (કે તેની આસપાસ) ગુજરાત સાયન્સ કોંગ્રેસનું અધિવેશન વિદ્યાનગરમાં યોજવાનું હતું. આયોજનની જવાબદારી ગુજરાત સાયન્સ એકેડેમીની વિદ્યાનગર શાખાની હતી. યુનિવર્સિટી તરફથી આર્થિક સહાય મળવાની હતી, પરંતુ વિશેષ ફંડની જરૂર હતી. અમે સી.એલ. પટેલસાહેબને મળી વિદ્યામંડળ પાસે સહાય માગવાનું નક્કી કર્યું. તેમની મુલાકાતનો સમય માગ્યો. તેઓ નવા વિદ્યાનગર ખાતે અમેરિકા સ્થિત ગુજરાતી મિત્રોનું સંમેલન યોજવામાં વ્યસ્ત હતા. અમને રાતે સંમેલન સ્થળે આવવા કહ્યું અને ત્યાં જમવાનું આમંત્રણ આપ્યું. યુનિવર્સિટીના અમે કેટલાક પ્રાધ્યાપકો અને વી.પી. સાયન્સ કોલેજના એ સમયના આચાર્ય ડૉ. એચ.કે. પટેલ ન્યૂ વિદ્યાનગર ખાતે તેમને મળવા ગયા. આપેલા સમયે સંમેલન પૂરું થયું અને સી.એલ. પટેલસાહેબ સભાખંડની બહાર નીકળ્યા, અમે અત્યાર સુધી અમારે જે કામ હતું તે અંગે તેમને કશી વાત કરી ન હતી. સભાખંડથી ભોજનાલય સુધી ચાલતાં ચાલતાં જ વાત થઈ. અમે ગુજરાત સાયન્સ કોંગ્રેસની અને તે માટે આર્થિક મદદ જોઈએ છે તે વાત કરી. ‘શું અપેક્ષા છે?’ તેમણે પૂછ્યું. અમે જરૂરિયાત જણાવી રકમ મોટી હતી. ‘આટલી મોટી રકમ તો આપવી શક્ય નથી’, કે ‘જોઈશું, વિચાર કરીશું’ એવા

ઉત્તરની ભીતિ અમે સેવતા હતા. પરંતુ પટેલસાહેબે એક ક્ષણના પણ વિલંબ વિના કે કશી ચર્ચા વિના અમારી માંગણી સ્ત્રીકારી લીધી. સારા શૈક્ષણિક કાર્યમાં મદદરૂપ થવાની સી.એલ. પટેલ સાહેબની તત્પરતા અને વિદ્યારીય ક્ષેત્રે પ્રવૃત્ત વક્તિઓમાં તેમનો વિશ્વાસ આ પ્રસંગમાં છતાં થતાં હતાં.

સૌજન્યશીલ સ્વભાવના પટેલ સાહેબ કઠોર નિષ્ણયો પણ લઈ શકતા હતાં. કોઈની શેહમાં તણાઈ જવું કે કોઈના દ્વારા વશ થવું એ તેમના સ્વભાવમાં ન હતું. તેઓ આ રીતે વર્તી શક્યા કારણ કે તેઓ કર્મઠ અને પ્રામાણિક હતા. સાદગીને વરેલા હતા અને સત્તાનો ગેરલાભ ઉઠાવવાની વૃત્તિથી પર હતા. વિદ્યાનગરની સંસ્થાઓનો વિકાસ અને એ વિકાસ દ્વારા દેશનો વિકાસ એ તેમનો મંત્ર હતો. છેવત સુધી તેઓ આ અંગે પ્રયત્નશીલ રહ્યા.

સી.એ.સોસાયટી અને ચારુતર વિદ્યામંડળના ભૂતપૂર્વ મંત્રી વિદ્યાભાઈના નિધન સમયે મારે સી.એલ. પટેલ સાહેબને મળવાનું થયું મેં વિદ્યાભાઈના નિધન અંગે દુઃખ વ્યક્ત કર્યું. તેઓ કહે : ‘દરેકનું સ્ટેશન નિશ્ચિત હોય છે. વિદ્યાભાઈનું સ્ટેશન આવતાં તેઓ ઊતરી ગયાં’. હવે સી.એલ. પટેલ સાહેબનું સ્ટેશન આવતાં તેઓ પણ ઊતરી ગયા છે. પરંતુ કેટલાક પ્રવાસીઓ ઊતરી ગયા પછી પણ આગળ જતા પ્રવાસીઓ તેમને યાદ કરતા હોય છે. સી.એલ. પટેલ સાહેબ એવા એક યાત્રી હતા. આપણું સ્ટેશન આવશે ત્યાં સુધી આપણે તેમને ભાવપૂર્વક યાદ કરીશું. તેમને શત શત વંદન!

(સમીપ, નવી ટાંકી પાસે, નાના બજાર, વલ્લભ વિદ્યાનગર, સ.પ.યુનિવર્સિટીના ગણિત વિભાગના નિવૃત્ત પ્રાથમિક)

વક્તિ જ્યારે સંસ્થા બની જાય છે.

પ્રવીષ ક. લહેરી

ગુજરાત વિદ્યુત બોર્ડમાં ઈજનેર તરીકે સેવા આપતા એક યુવાનને પ્રમુખ સ્વામીરૂપી પારસમણીનો સ્પર્શ થાય છે. તેની કારકિર્દી અને જીવનમાં એક મોટો વળાંક આવે છે. શ્રી ભાઈલાલભાઈ પટેલ અને શ્રી ભીખાભાઈ પટેલે સ્થાપેલી અને શ્રી એચ. એમ. પટેલે સંવર્ધન કરેલી ચારુતર વિદ્યામંડળમાં સહમંત્રી તરીકે જોડાયેલા શ્રી સી. એલ. પટેલે સંપૂર્ણ જીવન વલ્લભ વિદ્યાનગરના વિકાસને સમર્પિત કર્યું. તેનો હું સાક્ષી છું. ૩૦ વર્ષની શિક્ષણ સાધના દ્વારા અનેક નૂતન સંસ્થાઓની સ્થાપના માટે મહત્વની ભૂમિકા અદા કરનાર શ્રી સી. એલ. પટેલ વર્ષો પર્યંત ચારુતર વિદ્યામંડળના પર્યાય બની રહ્યા.

સેંકડો દાતાઓ, હજારો સાથીઓ અને વિદ્યાર્થીઓએ જેના નેતૃત્વમાં શ્રદ્ધા રાખી શિક્ષણ ક્ષેત્રે તેમણે જે કાર્ય કર્યું તેનો ઈતિહાસ લખવા માટે અહીં શાંદોની મર્યાદા છે. શિક્ષણ સંસ્થાનું સંચાલન કે વિકાસ જ્યારે પડકારરૂપ કામગીરી બની છે તેવા કપરા સમયમાં શ્રી સી. એલ. પટેલે જે વિકાસકાર્યો કર્યા તેનું મૂલ્ય લાંબાગાળે સમજાશે. લગભગ બે પેઢીનું ઘડતર કરી તેને વૈશ્વિક સ્તરે સ્પર્ધાત્મક બનાવવામાં તેમનું પ્રદાન નાનુંસુનું તો નથી જ.

મને તેમના દ્વારા જ્યારે જ્યારે નિમંત્રણ મળ્યું ત્યારે વલ્લભ વિદ્યાનગરની આવી પ્રગતિ નિહાળવાનો લાભ મળ્યો તે મારા જીવનના સુખદ સંભારણાનો ભાગ છે. યુનિવર્સિટીનો સ્થાપના દિન હોય કે સુવર્ણાંજ્યોતિ વર્ષ, સ્પર્ધાત્મક પરીક્ષાની કામગીરી હોય કે સરદાર પટેલના જીવનના અભ્યાસની સંસ્થા હોય. વાર્ષિક દિનની ઉજવણી હોય કે સ્મારક પ્રવચન, મને વલ્લભ વિદ્યાનગરના શિક્ષકો અને વિદ્યાર્થીઓ સાથે અનુભવો વહેંગવાનો અલભ્ય લાભ વારંવાર મળ્યો છે.

ડૉ. સી. એલ. પટેલ એટલે નિખાલસ, સ્પષ્ટવક્તા, અડગ નિષ્ણયકર્તા, દૂરદેશી વિચારક અને મૂલ્યોની જગતવણીના આગ્રહી. ‘હું કરું’ તેવો ભાવ સ્થાયી પણ સાથે સાથે સૌને જવાબદારી આપી વિકાસના નિતનવા સોપાન સર કરવાની ઉત્કર્ષ પણ પ્રબળ. જીવન તો એક સાહસ છે. ડૉ. સી. એલ. પટેલ આ સાહસને સમાજોપયોગી બનાવી ભાવિ પેઢીના વિકાસનો નકશો તૈયાર કરી આપણને તે માર્ગે જહાજને આગળ ધપાવવા સુકાન સોંઘું છે. આપણી જવાબદારી છે કે સરદાર સાહેબના સ્મરણ સાથે આ યાત્રાને આપણે કપરા ચઢાણોના ડર વિના આગળ ધપાવીએ તે જ તેમને સાચી શ્રદ્ધાંજલિ.

(ભૂતપૂર્વ મુખ્ય સચિવ, ગુજરાત રાજ્ય)

બે યાદગાર પ્રસંગો

ડૉ. મહેશ પાટક

સ્વ. સી. એલ. પટેલના લાંબા કાર્યકાળ દરમિયાન થયેલા ઘણાં સંસ્મરણો તાજા થાય છે. તેમાંના બે યાદગાર સંસ્મરણો નોંધવાનું મન થાય છે.

સી. એલ. પટેલ સાથેનું પ્રથમ યાદગાર સંસ્મરણ એચ. એમ. પટેલના નિધન બાદ થયેલી ચારુતર વિદ્યામંડળના ચેરમેનની ચૂંટણી અંગેનું છે. એચ. એમ. પટેલ વિદ્યાનગરમાં આવ્યા તેથી આ વિદ્યાસંકુલનો સારો વિકાસ થશે તેવી અપેક્ષા સાથે હું ૧૯૬૦માં વલ્લભ વિદ્યાનગર આવ્યો. એચ. એમ. પટેલના લાંબા કાર્યકાળ (૧૯૫૮-૧૯૮૪) દરમિયાન તેમના ગાઢ સંપર્કમાં આવવાની તક મળી અને તેમના માર્ગદર્શન અને શુભેચ્છાઓથી મારો વિદ્યાકીય વિકાસ સારી રીતે થઈ શક્યો. એચ. એમ. પટેલ હતા ત્યારે ચારુતર વિદ્યામંડળના ચેરમેનની ચૂંટણીમાં મને ચૂંટણી અધિકારીની જવાબદારી સોંપવામાં આવતી હતી. આ પરંપરાને આધારે જ્યારે એચ. એમ. પટેલના નિધન બાદ ચારુતર વિદ્યામંડળના ચેરમેનની ચૂંટણી કરવાની થઈ ત્યારે મને ચૂંટણી અધિકારીની ફરજ સોંપવામાં આવી હતી. આ ચૂંટણીનો શરૂઆતનો માહોલ સંધર્ષમય હતો. તેના સુખદ ઉકેલ માટે સમાજની કેટલીક પ્રતિષ્ઠિત વ્યક્તિઓને સાથે રાખીને મેં સમાધાનના પ્રયત્નો કર્યા હતા. આ પ્રયાસો નિષ્ફળ જતા છેવટે ચૂંટણી કરવી પડી. આ ચૂંટણી થઈ અને સી. એલ. પટેલે ભારે બહુમતીથી વિજય મેળવ્યો. ચૂંટણી અધિકારી તરીકે મેં તેમના વિજયની ઘોષણા કરી અને તેમને શુભેચ્છાઓ પાઠવી. તે વખતે સી. એલ. પટેલે મને કહ્યું કે “મારા વિજયની જાહેરત તમારા જેવા મૂલ્યનિષ્ઠ અથાપક દ્વારા થઈ અને તમારી શુભેચ્છાઓ મળી એટલે હું મારું કામ સારી રીતે કરી શકીશ.” સી. એલ. પટેલના લાંબા કાર્યકાળ દરમિયાન ઘણી વખત મળવાનું બનતું ત્યારે અમે બને આ સુખદ પ્રસંગને યાદ કરતા.

બીજો યાદગાર પ્રસંગ વિદ્યાનગરમાં થયાયેલા H. M. Patel Institute of Rural Development સાથે સંકળાયેલ છે. એચ. એમ. પટેલના પ્રયત્નથી ભારત સરકારે ૧૯૬૭માં સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટીમાં એગ્રો ઇકોનોમિક રિસર્ચ સેન્ટરની સ્થાપના કરી હતી. આ સેન્ટર અને અનુસનાતક અર્થશાસ્ત્ર વિભાગ પહેલેથી જ સાથે

મળીને કામ કરતા હતા. બનેનો વિકાસ સારી રીતે થાય અને સમાજને ઉપયોગી કામ કરી શકે તે માટે એચ. એમ. પટેલ જરૂરી સહાય અને માર્ગદર્શન આપતા હતા. આ બંને સંસ્થાઓ ભવિષ્યમાં પણ સાથે રહીને કામ કરી શકે તે માટે તેમને એક Institute ની ઇતિહાયા નીચે મૂકવાની યોજના મેં તૈયાર કરી હતી અને યુનિવર્સિટીએ તે મંજૂર કરી હતી. આ માટે જરૂરી નાણાં મેળવવાની જવાબદારી યુનિવર્સિટીએ મને સોંપી હતી.

એll Institute ના મકાન માટે યુનિવર્સિટીએ બે ગ્રાન્ડ વિકલ્પો બતાવ્યા પણ તે થોડા હુર હોવાથી મારા સહકાર્યકરોને પસંદ નહોતા. તેમની ઈચ્છા યુનિવર્સિટી નજીક જ આ Instituteનું મકાન બનાવવાની હતી. યુનિવર્સિટી પાસે નજીકમાં એક જમીન હતી પણ તે આ સંસ્થાના મોટા મકાન માટે બંધભેસ્ટી નહોતી. આ અરસામાં હું એક વખત સી. એલ. પટેલને મળવા ગયેલો. સામાન્ય વાતચીત કર્યા પછી મેં Institute ના Project વિશે પણ વાત કરી. મેં તેમને જણાવ્યું કે કામ શરૂ કરવાના થોડાઘણા પેસા એકા થયા છે અને સુર્યકાન્તભાઈએ Institute ના મકાનની સરસ ડીઝાઈન તૈયાર કરી આપી છે. સી. એલ. પટેલે મારી કલ્યાના બહાર ત્વરિત અને નાટ્યાત્મક પ્રતિભાવ આપતા કહ્યું કે “પાઠક સાહેબ, તમે તમારા Projectમાં ઘણા આગળ છો. ચારુતર વિદ્યામંડળ યુનિવર્સિટી નજીક એક જમીન તેના Project માટે રાખેલી છે. જો યુનિવર્સિટી આ સંસ્થા સાથે એચ. એમ. પટેલનું નામ જોડવાની હોય તો હું આ જમીન આપવા તૈયાર હું.” તેમણે લગભગ ચાર કરોડના માતબર મૂલ્યની આ જમીન યુનિવર્સિટીને આપી, જેના ઉપર H. M. Patel Institute નું ભવ્ય અને આધુનિક મકાન તૈયાર થયું અને તેનું ઉદ્ઘાટન તે વખતના ગુજરાતના મુખ્યમંત્રી શ્રી નરેન્દ્રભાઈ મોદીના હસ્તે કરવામાં આવ્યું. આ કેવો યોગાનુયોગ? સી. એલ. પટેલને મળવા ગયો ત્યારે જમીન અંગે માંગણી કરવાની કલ્યાના પણ નહોતી કરી. સામાન્ય વાતચીત કરતા કરતા ઈશ્વરની પ્રેરણાથી સાવ સહજતાથી પાંચ મિનિટમાં સી. એલ. પટેલે જમીન આપવાની બાંહેધરી આપી દીધી! આવી ઉદાર સહાય માટે સી. એલ. પટેલ અને ચારુતર વિદ્યામંડળ હંમેશાં યાદ રહેશે. સી. એલ. પટેલ સાથેનું આ મારું બહુ સુખદ સંભારણું છે.

(ભૂતપૂર્વ પ્રોફેસર, અનુસનાતક અર્થશાસ્ત્ર વિભાગ અને ભૂતપૂર્વ ઓનરરી ડાયરેક્ટર એગ્રો ઇકોનોમિક રિસર્ચ સેન્ટર,
સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી, વિ.વિ.નગર)

ગુજરાતમાં ઉચ્ચ શિક્ષણ ક્ષેત્રે થયેલ કાંતિના સુકાની-ડૉ. સી.એલ. પટેલ

બુવકુમાર પી. ધાયા

પૂજ્ય સરદાર સાહેબની પ્રેરણાથી પૂજ્ય ભાઈકા તથા ભીખાભાઈએ શરૂ કરેલ વિદ્યાનગર (ચારુતર વિદ્યામંડળ) સંકુલને પૂજ્ય અચ.એમ. પટેલ અને તેમના જેવા કર્તવ્યનિઃ મહાનુભાવોની કાર્યદક્ષતા અને સુદૃઢ વહીવટે પ્રતિષ્ઠા આપી તેને આગળ ધપાવી. છેલ્લા બે દાયકામાં આ સંકુલના અધ્યક્ષ તરીકે ડૉ. સી.એલ. પટેલે આપેલા ફાળાએ આ સંકુલને ચાર ચાંદ લગાવ્યા છે. તેમના આ ફાળાને કોઈ ભૂલી શકે નહિ. તેમના અથાગ પ્રયત્નોને કારણે ચારુતર વિદ્યામંડળ દેશ અને પારદેશમાં ગુજરાતના નાગરિકોના હદ્યમાં એક ભાવાત્મક અને આદરપૂર્વકનું સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું.

ડૉ. સી.એલ. પટેલ સાથેનો મારો પરિય્ય લગભગ ૨૦ વર્ષનો રહ્યો. તેમાં પણ પહેલાં પાંચ વર્ષ એટલે કે ૧૯૮૮ થી ૨૦૦૫ સુધી તેમની સાથે નજીકથી કામ કરવાની તક મળી. ગુજરાતમાં ૧૯૮૫ થી સ્વનિર્ભર સંસ્થાઓની શરૂઆત થઈ અને લગભગ ૧૯૮૮ કે ૨૦૦૦માં ટેક્નિકલ ક્ષેત્રે ઉચ્ચ શિક્ષણ આપતી સ્વનિર્ભર સંસ્થાઓમાં ઉત્તોતર વધારો થતો ગયો. સાથે સાથે આ સંસ્થાઓની શરૂઆતમાં સરકારી વિભાગો અને ખાસ કરીને શિક્ષણ વિભાગ સાથે, ફી રેઝયુલેટરી કમિટી અને એડમીશન કમિટી (એ.સી.પી.સી.) સાથે ઘણી સમસ્યાઓ હતી. ગુજરાત સરકાર સહિત તમામ માટે સ્વનિર્ભર શૈક્ષણિક સંસ્થાઓની આ નવી શરૂઆત હતી. આથી બન્ને પક્ષે એક ચોક્કસ પ્રકારની સમજ કેળવવાની તાતી જરૂરિયાત હતી.

ઉપરોક્ત સંજોગોમાં ડૉ.સી.એલ. પટેલ અને અન્ય કેટલાક અગ્રહીઓએ પહેલ કરીને સામુહિક રીતે દરેક સમર્યાનો તલખ્યાસી અભ્યાસ કરી જુદી જુદી જીવાએ સચોટ રજૂઆત કરી શકાય તે માટે બધી જ સેલ્ફ ફાઈનાન્સ ઇન્સ્ટિટ્યુટ્સ ખાસ કરીને પ્રોફેશનલ કોર્સીસ માટેનું એક અંસોસિયેશન ઉલ્લં કર્યું અને તેના પ્રમુખ તરીકેની જવાબદારી ડૉ. સી.એલ. પટેલને સોંપવામાં આવી. સાથે સાથે અંસોસિયેશનના સભ્ય સચિવ તરીકેની જવાબદારી મને અને સ્વ. આર.સી. દેસાઈને સોંપવામાં આવી. તે જ સમયે સુપ્રિમ કોર્ટ પણ સ્વનિર્ભર સંસ્થાઓ માટે જુદા જુદા

સીમાચિહ્નદ્વારા ચુકાદાઓ આપ્યા તેને કારણે તેમના અર્થવટન મામલે પણ અનેક પ્રશ્નો જુદી જુદી સંસ્થાઓ સાથે થયા હતા. અંસોસિયેશન દ્વારા પણ સુપ્રિમ કોર્ટ સુધી અમુક બાબતે રજૂઆત કરવાનું ઉચિત ઠેરવવામાં આવ્યું.

ઉપરોક્ત સંજોગોમાં સેલ્ફ ફાઈનાન્સ ઇન્સ્ટિટ્યુટ અંસોસિયેશનનું કામ પણ કઠિન બન્યું. પરંતુ ડૉ.સી.એલ. પટેલની રાહબરી નીચે સૌ આગળ વધ્યા. તેઓ સચોટ, સ્પષ્ટ અને આકારક રજૂઆત ઉચ્ચસ્તર સુધી કરતા અને ધ્યુર્પ પરિણામ તમામ કોલેજોના અને શિક્ષણના હિતમાં લાવવાનો પ્રયત્ન પણ કરતા. ગુજરાતના શિક્ષણ અને શૈક્ષણિક સંસ્થાઓની તેઓ સતત ચિંતા કરતા રહેતા.

મારા તેમની સાથેના કાર્ય દરમ્યાન એ સ્પષ્ટ તરી આવતું કે ડૉ.સી.એલ. પટેલ જે કામ હાથમાં લેતા તેને પૂરું કરવામાં તન-મન અને ધનથી મહેનત કરતા અને ફૂલ કમિટમેન્ટ સાથે કામ કરતા. તેઓ સ્પષ્ટવકતા હતા. તેઓના વ્યક્તિત્વમાં જ '4-D'નો સતત અનુભવ થયા કરતો. '4-D' એટલે 'Determination, Dedication, Devotion & Discipline' આ ચારે 'D'નો ઉપયોગ તેમની કાર્યશૈલીમાં તેમણે ભરપૂર કર્યો અને તેમની ટીમના સત્યો પાસે પણ કરાય્યો. જેને કારણે તેમને ઘણાંબધા 'S' મળ્યા જેવા કે 'Satisfaction, Success, Self Confidence, Security and above all satisfaction of providing services to the society આ '4-D' દ્વારા મળેલા 'S' ને કારણે ચારુતર વિદ્યામંડળની સંસ્થાઓમાં Sustainable growth, assured value and consistent qualityનો અનુભવ કરી શકાયો.

મારો તેમની સાથેનો નાતો છેક જીવા ત્યા ત્યા સુધી રહ્યો. તેઓ મને મિત્ર ગણતા અને ઘણી બધી ચર્ચાઓ વારંવાર અમે મળતા ત્યારે કરતા. છેલ્લે હું તેમના અવસાન પહેલા તેમના નિવાસસ્થાને ૧૦ દિવસ પહેલા જ મળ્યો હતો. ત્યારે પણ શિક્ષણને લગતા ઘણાં પ્રશ્નોની ચર્ચા કરી હતી.

તેમના જવાથી શિક્ષણ જગતને અને ખાસ કરીને વિદ્યાનગરના તમામ સંકુલને મોટી ખોટ પડી છે.

પ્રભુ તેમના આત્માને શાંતિ બક્ષે.

(હાલ એડવાઈઝર અને ભૂતપૂર્વ ડાયરેક્ટર (AGA), નિરમાયુનિવર્સિટી)

WORKING WITH DR. C. L. PATEL

Dr. Naresh Jotwani

My working relationship with the Late Dr. C. L. Patel Saheb began in early 1996 when I was appointed as In-charge Principal of the upcoming self-financed college G. H. Patel College of Engineering & Technology (GCET). This responsibility was given to me in addition to my regular workload at BVM. Before GCET could admit students in 1996 (in IT and Chemical Engineering), there were a hundred things to be completed. Dr. Patel's strong and consistent moral support – and also his ability to take quick decisions – were immensely helpful to us in that period.

My appointment as GCET Principal was later made regular after the required round of selection interviews. During that period, I also had the privilege and the pleasure to get to know Dear Gordhankaka, our donor and a great warm-hearted person. A prospective donor who had earlier promised support to the new college unfortunately changed his mind at the very last moment. Without losing heart, Dr. C. L. Patel single-handedly persuaded Gordhankaka to make his generous donation towards GCET. Dear Gordhankaka actually thanked Dr. C. L. Patel for giving him an opportunity to serve the cause of education!

Naturally, during those early years, many issues would come up on almost daily basis. Many of these issues were related to the ongoing construction, and Dr. C. L. Patel was invariably helpful, understanding and decisive. GCET was the first self-financed engineering college of CVM, and I can definitely say that Dr. Patel poured his heart

out towards ensuring that it would come up as an excellent institute. In academic matters, we had plenty of freedom, since the college was affiliated at that time to Sardar Patel University. After spending the academic year 1996-97 on BVM premises, in the first semester of 1997 we shifted to the upcoming GCET building, even though only a small part of it was ready for occupation. We took care to ensure that students would not wander off to the parts which were under construction.

GCET made steady progress over the next few years. Dr. C. L. Patel was unhappy with the attitude of the regulatory authorities in the matter of increasing our intake in Chemical Engineering from 60 to 120. When that increase became almost impossible to get approved, we later opted for a broader mix of course offerings. In hindsight, perhaps it was better that we opted for intake of 60 each in a number of diverse branches; the benefits of this diversity have become clear over the ensuing years.

Working with Dr. C. L. Patel over the first few years in the life of GCET was an extremely valuable and memorable experience of my life, with immense learning value for me. GCET has a very good name today among the engineering colleges of Gujarat, and also ranks within the top 100 in India. The entire GCET team will agree with me that Dr. C. L. Patel's strong support in the crucial early years made a huge contribution to achieving that status.

(Founder Principal, G.H. Patel College of Engineering & Technology, Vallabh-Vidyanagar)

મહર્ષિ ડૉ. સી. એલ. પટેલ - 'ચરોતરનું કલ્પવૃક્ષ'

પ્રો. ડી.એન. ભડ્ક

અત્યંત વિચારશીલ વર્ગની વ્યક્તિઓમાં કેટલાક તો વિદ્ધના ભયથી શ્રેષ્ઠ કાર્યનો આરંભ જ નથી કરતા જ્યારે તેમાંના થોડાક ઉત્સાહી લોકો કામનો આરંભ કર્યા પછી વિદ્ધ આવે તારે અટકી જાય છે. પણ ચરોતરના પાટીદારોનો મુખ્ય મહાન મૂળ સ્વભાવ એવો રહેલો છે કે અહ્યથથી ભય પામીને કદી તેઓ શરૂ કરેલા કાર્યને છોડતા નથી. સરદાર પટેલની પ્રેરણા અને દોરવણીથી પૂ. ભાઈકાકાએ (અને ભીખાકાકા) ધૂણી ધખાવીને ચારુતર વિદ્યામંડળની શરૂઆતમાં ૧૦-૧૫ વર્ષમાં અધ્યક્ષશ્રી તરીકે ઊરી સૂરજુલુઝનો ઉપયોગ કરીને વલ્લભ-વિદ્યાનગરની એક મહાન વિદ્યાનગરી તરીકે ઘણી જ કુશળતા દાખવીને સ્થાપના કરી અને પોતે પ્રજીવલિત કરેલી ધૂણીને જીવનના અંત સુધી અથાગ કાર્ય કરીને મહાન દિવ્ય વિદ્યાની જ્યોતિમાં પરિવર્તિત કરી અને કુશળ વહીવટદાર ડૉ. એચ.એમ. પટેલ સાહેબના સુરક્ષિત હાથોમાં સોંપવાની વહેલી તક સામે ચાલીને જરૂપી જેના પરિણામે વિદ્યાનગરીનો સુંદર ઘાટ જે ઘડાયેલો તેમાં પ્રાણો ધબકતા થયા, વધુ સુંદર વિકાસ થયો અને ઘણી સંસ્થાઓ નામાંકિત થઈ, નવી સંસ્થાઓ સ્થપાણી અને વલ્લભ-વિદ્યાનગર અને અહીંના તજજોએ વિશ્વભરમાં તેજ પ્રસરાવવાનું કાર્ય કર્યું.

ડૉ. સી. એલ. પટેલ પાસે કોઠાસૂઝ, દુર્દેશીપણું, લિમત, સાહસ અને અડગ ટેકીપણું ભરપૂર માત્રામાં કુદરતની બક્ષિસરૂપે હતું જ અને ૧૯૮૪ થી ૨૦૧૮ની શરૂઆત સુધીના ચારુતર વિદ્યામંડળના અધ્યક્ષ તરીકેના એમના સમયગાળામાં જ્યારે નવી ગ્રાંટ-ઇન-એઈડ સંસ્થાઓને મંજૂરી આપવાની પોલીસી બંધ થઈ અને માત્ર નવી સેલ્ક ફાઈનાન્સ કોલેજે જ ચાલુ કરવાની મંજૂરી આપવાનો નિર્ણય ૧૯૮૨ થી અમલમાં આવ્યો ત્યારે વરસોવરસ વિદ્યારીય ટ્રસ્ટોને ગ્રાંટ-ઇન-એઈડ સંસ્થાઓની પ્રત્યેક વર્ષની ઉત્તરોત્તર વધતી જતી ખાધ ચિંતા ઉપજાવવા માંડી અને આવી વિકટ પરિસ્થિતિમાં શ્રી સી. એલ. પટેલે પોતાની તમામ શક્તિઓ, ગુણો અને લાક્ષણિકતાઓને પૂરજોશથી કામે લગાડીને આત્મબળનો પરિયય પૂરો પાડ્યો હતો. આ વિકટ પરિસ્થિતિ દૂર કરવાનો એક માત્ર ઉપાય સેલ્ક

ફાઈનાન્સ સંસ્થાઓની સ્થાપના કરીને ગુજરાત સરકાર, યુજીસી, એ.આઈ.સી.ટી.ઈ., યુનિવર્સિટી સત્તા મંડળો અને ભારત સરકારના નિયમો મુજબ બધી જ શૈક્ષણિક અને બિન-શૈક્ષણિક વ્યવસ્થા ટૂંકી સમય મર્યાદામાં યથાયોગ્ય રીતે પૂરી પાડીને ઉત્તમ સંચાલન શક્તિ દાખવીને વિદ્યાકીય ઉત્થાન વડે ઉચ્ચ કેળવણીની સંસ્થાઓ સહિતની સર્વ પ્રકારની નાની મોટી વિદ્યાસંસ્થાઓને પણ પ્રગતિના પંથે લઈ જઈને તે સર્વ વડે સુયોગ્ય રીતે ગ્રાંટ-ઇન-એઈડ સંસ્થાઓને મદદ તે કાર્ય વડે કરવાની યોજનાઓ તેમણે લશકરી ઢબે રાત્રી-દિવસ જોયા વગર અથાગ પ્રયત્નો કરી અમલમાં મૂકી અને સહ કાર્યકરો, દરેક વર્ગની પ્રતિષ્ઠિત વ્યક્તિઓ અને બહોળા દાતાવર્ગનો સહકાર મેળવી તથા કુટુંબના પત્રેક સભ્યની પાસેથી પ્રેરણ લઈને, મોટાં દાન ચારુતર વિદ્યામંડળને મેળવી આપીને સર્વ દિશાઓમાં વલ્લભ-વિદ્યાનગરની જ્યાતિ વધારી.

સર્વ પ્રકારની વિદ્યાશાખાઓવાળા વલ્લભ વિદ્યાનગર (ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગર સહિત)ની આંદોલન-જિલ્લામાં સ્થાપના કબીરવડની જાંખી કરાવવા સાથે અહીંની વધી રહેલ પ્રગતિનાં મીઠાં ફળ આજે તો આસપાસનાં અને દૂરનાં હજારો કુટુંબો અને વેપારીવર્ગ માટે સુખ, સાચ્ચાબી વધારવાનું નિભિત બનીને અદ્ભુત સુગંધ ફેલાવી રહેલ છે.

વલ્લભ વિદ્યાનગરના ઉત્કર્ષમાં મુખ્યત્વે ચારુતર વિદ્યામંડળની મેનેજમેન્ટ, અધ્યાપકો, પ્રાધ્યાપકો, પ્રિન્સિપાલશ્રીઓ અને અસંખ્ય વિદ્યાર્થીઓના પ્રશસ્ય પુરુષાર્થને લીધે ચરોતર પ્રદેશ સાચા અર્થમાં 'ચારુતર' નામને વધુ સાર્થક કરી રહ્યો છે અને બીજા હજારો કુટુંબોની જીવાદોરી બનવાનું શ્રેય આ પ્રદેશના મહાન દાતાઓ અને અહીંની ઘણી સામાજિક સંસ્થાઓના અગણિત કાર્યકરો અને અહીંની ઘણી સામાજિક સંસ્થાઓના પ્રેરણાદાયી સંચાલકોને ફાળે જાય છે.

ડૉ. સી. એલ. પટેલના માર્ગદર્શનના કારણે કેટલીક જવાબદારી હું નિભાવી શક્યો અને સવિશેષ એમ.બી.આઈ.સી.ટી. (મહિલા એન્જિનિયરિંગ કોલેજ, ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગર)ની સ્થાપનાના કાર્યમાં તેમની સાથે કાર્યકર તરીકે, ન્યૂ દિલ્હીમાં તે કાર્ય માટે અનેક દિવસો સુધી સાથે રહેવાનું તેમજ કાર્ય સિદ્ધ થયું ત્યાં સુધી તેમનું માર્ગદર્શન મળ્યું તેનો લાલો મળ્યો છે.

સંતોષ સાથે એ બાબતની યથાયોગ્ય નોંધ લઉં હું

કે, હાલની ચારુતર વિદ્યામંડળની નવી મેનેજમેન્ટની ટીમ પ્રુ. ભાઈકાકા, ડૉ. એચ. એમ. પટેલ અને ડૉ. સી. એલ. પટેલની જેમ ચારુતર વિદ્યામંડળને વધુ મજબૂત બનાવશે. ઈશ્વર તેમને હરાહુમેશ સહાય કરે અને વિદ્યાર્થીવર્ગ શૈક્ષણિક અને બીજી શૈક્ષણિક કર્મચારી ભાઈઓ તથા બહેનો અને ચરોતર ઉપરાંત દેશ-વિદેશના દાતાવર્ગ અને શુભેચ્છકો પોતપોતાની શક્તિ અને ભાવના મુજબ હંમેશાં એન્જિનિયર શ્રી ભીજુભાઈ બી. પટેલ અને ટીમને સહકાર આપશે.

અંતમાં, ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગરની સ્થાપના અને વલ્લભ વિદ્યાનગરના ઉત્કર્ણની સાથે મહાર્ષિ ડૉ. સી. એલ. પટેલ સાહેબનું નામ હંમેશાં ઘણા આદર સાથે લેવાશે અને તેઓશ્રીને શ્રદ્ધાજલિ આપતાં હું વિનમ્ર અને નતમસ્તક બન્યો છું. ધર્મ અને સદ્ગુરુ હંમેશાં તેમનું કલ્યાણ કરે અને તમામ કુઠુંબીજનોને સુખી રાખે.

ॐ ॐ ॐ (મો: ૮૪૨૮૫૦૨૮૪૫)

આજે જ્યારે દેશનો ૪૦% યુવાવર્ગ દેશની જવાબદારી સંભાસ્કવા થનગની રહ્યો હોય ત્યારે તેનું યોગ્ય ઘડતર કરવા પોતાને મનજાવે તેવા પ્રયોગો અજમાવવાને બદલે સાચા અર્થમાં જ્ઞાનસભર નાગરિકો તૈયાર કરી વિકાસ થાય તેવું આયોજન અને વ્યવસ્થા ગોઠવાય તે રાજ્ય અને દેશના હિતમાં છે. આવું આયોજન થશે તો જ આપણું યુવાધન વૈચિક સ્તરે પોતાનો સિક્કો જમાવી શકે. આને માટે આપણે સૌઅે પ્રયત્નશીલ રહેવું પડશે.

હજારો વર્ષ પહેલાં આપણે ત્યાં તક્ષણિલા અને નાલંદા જેવી સંસ્થાઓ હતી, જ્યાં પરદેશના મહાનુભાવો પોતાની જ્ઞાનપિપાસા સંતોષવા આવતા. તે જ રીતે આજે દેશમાં શિક્ષણક્ષેત્રે તક્ષણિલા અને નાલંદાને વધુ સારી રીતે ઓપ આપવા ઓક્સફર્ડ, કમ્બ્રિજ, હાર્વર્ડ અને એમાઈટીનાં સારાં પાસાં સ્વીકારીને આપણે જરૂર આપણી શિક્ષણ વ્યવસ્થાને વધુ સુંદર બનાવવી જોઈએ.

(સાભાર: મારા વિચારો, ડૉ. સી. એલ. પટેલ માંથી)

કોઈ પણ પ્રવૃત્તિ ચાહે એ સેવા હોય કે બીજા કોઈ કાર્ય સાથે જોડાયેલી હોય, તેમાં આપણા વિચારો રચનાત્મક હોવા જોઈએ. આવા રચનાત્મક વિચારો જ માણસને સાચા અર્થમાં સેવા કરવાનો પૂરેપૂરો અવકાશ આપે છે. આપણે જોતા આવ્યા છીએ કે જે કોઈ વ્યક્તિ રચનાત્મક પ્રવૃત્તિમાં સેવાને વરે છે તેને જ દુનિયા કાયમ યાદ કરે છે. સામે પક્ષે ખંડનાત્મક પ્રવૃત્તિ કે સેવા સાથે જોડાયેલા સમાંતરે ભૂલાઈ જાય છે. આથી જ સેવા અને સમર્પણને એક સાથે રાખીને પોતાના જીવનને અમૂલ્ય બનાવવું જોઈએ.

કોઈપણ દેશના નાગરિકોમાં ધર્મજીનું ઈચ્છનીય નથી, પણ પોતાના ધર્મનું યોગ્ય જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા માટે શાળાઓમાં પૂરતી સંગવડ હોવી અનિવાર્ય છે. આજકાલ રાજ્યમાં અને દેશમાં જે ભષ્યાચાર વ્યાપી રહ્યો છે તેનું કારણ રાખ્યેને અભાવ, નાગરિકો માટે ઓછો પ્રેમ તેમજ સ્વાર્થવૃત્તિ છે. હરેક નાગરિકની ફરજ છે કે તેણે જે કાંઈ પ્રામ કરવું હોય અને જે કાંઈ પ્રામ કરે તેમાં પોતાના પરસેવાની સુગંધ ભળવી જોઈએ. કોઈનો પણ હક ના છીનવાય તે રીતે રાજ્યનેતા પોતાની ફરજ નિભાવે.

કોઈપણ વ્યક્તિ બે નાગરિકત્વને વફાદાર રહી શકે નહીં. નાગરિકત્વ જીવનની શૈલી છે. પ્રત્યેક રાખ્યાનું નાગરિકત્વ જુદું છે. ભારતનું નાગરિકત્વ ધરતીમાંથી જન્મ્યું છે. વિશ્વામિત્ર, સ્વામી વિવેકાનંદ અને મહાત્મા ગાંધી જેવાએ એને ઉછેર્યું છે. એ નાગરિકત્વને પોષક એવું આપણું જીવન હોય તે જરૂરી છે. એ દસ્તિએ મારું મંત્ર છે કે નાગરિકત્વ એક જ રાખ્યાનું હોવું જોઈએ.

(સાભાર: મારા વિચારો, ડૉ. સી. એલ. પટેલ માંથી)

ડૉ. સી. એલ. પટેલ સાહેબના સંસ્મરણો

પ્રિ. એન. એલ. સંધવી

ડૉ. સી. એલ. પટેલ સાહેબ... શબ્દ સંભળતા જ મનમાં અનેક સંસ્મરણો અને યાદ તાજ થાય છે. સી. એલ. ના હુલામણા નામથી પરિચિત શ્રી ડૉ. સી. એલ. પટેલ સાહેબ દરેકના હદ્દ્યમાં આજીવન બિરાજમાન રહેશે તેમની સાથેનો મારો નાતો અને પરિચય હશે કૃત થી જીવન પર્યન્ત રહ્યો છે. તેમના વિષેના સંસ્મરણો લખવા બેસીએ તો એક ગ્રંથ લખાઈ જાય પરંતુ એક બે સંસ્મરણો રજૂ કરી સદ્ગતને અંજલિ અપણા.

૧૯૮૨ માં શ્રી સી. એલ. પટેલ સાહેબ ચારુતર વિદ્યામંડળમાં માનદ મંત્રી તરીકે છાત્રાલયોનો વહીવટ કુશળતાપૂર્વક સંભાળતા હતા. હું બી. જે. વી. એમ. કોલેજમાં મારી શિક્ષણની અધ્યાપક તરીકેની કામગીરી ઉપરાંત છાત્રાલયના રેકૉર્ડ તરીકે ફરજ બાળવતો હતો. તે સમયે લિબર્ટી છાત્રાલયના વિવાદીઓ ત૧ મી ડિસેમ્બરે ગેરશિસ્ત આચરી. સવારમાં જી. સી. એલ. પટેલ સાહેબે અમને બોલાવ્યા અને શિસ્તના આગ્રહી એવા સી. એલ. સાહેબે દરેક વિદ્યાર્થીનિ દંડ ફિટકાર્યો. અમે દંડ માફ કરી વિદ્યાર્થીઓની લેખિત માર્ગાવી જતુ કરવા આગ્રહ કર્યો પરંતુ સાહેબ અડગ રહ્યા છાત્રાલયના દરેક વિદ્યાર્થી પાસેથી રૂ. ૧૦૦/- (અંક રૂ. એકસો પુરા) દંડ વસુલ કરવાની તે દંડની રકમમાંથી વોટર કૂલર લાવી આપ્યું. આ રીતે દંડની રકમમાંથી વિદ્યાર્થીઓની સવલત આપી ઉત્તમ ઉદાહરણ પૂરું પાડ્યું.

૧૯૮૪થી સાહેબે ચારુતર વિદ્યામંડળના ચેરમેન તરીકે હોદ્દો સંભાળ્યા બાદ તેમની સાથે મારો પરિચય વધતો જ ગયો. અવાર - નવાર બી. જે. વી. એમ. કોલેજની કામગીરી અર્થે મળવા જવાનું થતું આ સમય દરમ્યાન તેમની શિસ્ત, નિર્ણય શક્તિ, મક્કમતા, કુનેછ, નિષ્ઠા અને પ્રામાણિકતાનો અનુભવ થતાં તેમના માટે અનેક ગણ્યું માન ઊભું થતું ગયું.

૨૦૦૫માં ૨૦ મી એપ્રિલે બપોરે ૧:૦૦ વાગે મને બોલાવી બી. જે. વી. એમ. કોલેજના ઈન્ચાર્જ આચાર્ય તરીકે ચાર્જ લેવા જણાવાયું મારી થોડી અનિયાન્ત્રિત હોવા છતાં મને ચાર્જ લેવા આગ્રહ કરતા હું ૨૦/૦૪/૨૦૦૫ ના રોજ બી. જે. વી. એમ. કોલેજનો ઈન્ચાર્જ આચાર્ય બન્યો. આઠ વર્ષ સુધી આચાર્ય તરીકે તેમની

સાથે અનેક પ્રકારની કામગીરીમાં સામેલ થવાનું સૌભાગ્ય સાપડયું. આચાર્ય તરીકે અનેક સંસ્મરણો તાજા થાય છે.

૨૦૦૭માં કેટલાંક અસામાજિક તત્ત્વોએ મારી પાસે ગેરકાયદેસર રીતે બી. કોમ. /બી. બી. એ. માં પ્રવેશ માટે દબાણ કર્યું. મેં સી. એલ. પટેલ સાહેબનું ધ્યાન દોર્યું, સાહેબે તેમને બોલાવી નીડરતાપૂર્વક બી. જે. વી. એમ. કોલેજ માં પગ નહિ મૂકવા ફરમાન કર્યું અને મારા આચાર્ય તરીકે ના આઠ વર્ષ દરમ્યાન આ તત્ત્વોએ કોલેજમાં પગ પણ મૂક્યો નહીં તે ડૉ. સી. એલ. પટેલ સાહેબની હિંમતના દર્શન કરાવે છે.

ડૉ. સી. એલ. પટેલ સાહેબની વિશિષ્ટતા એ હતી કે તેમની પાસે કોઈ પણ કામગીરી માટે જઈએ ત્યારે તાત્કાલિક નિર્ણય લઈ ત્વરિત પ્રશ્નોનો નિકાલ કરે જ. જે નિર્ણય લે તેમાં પીછેછઠ ના જ કરે. દરેક શૈક્ષણિક સંસ્થાના હેડને તે પીઠબળ પૂરું પાડતા, સંભળતા, બિરદાવતા અને જરૂર પડે ઢપકો આપી ચેતવણી પણ આપતા એવા ડૉ. સી. એલ. પટેલ સાહેબ ને સલામ.

૨૦૧૩ માં કોલેજના વાર્ષિકોત્સવ વખતે તેમની તબિયત અસ્વસ્થ હતી, હું આમંત્રણ આપવા ગયો તેમજે થોડી અશક્તિ દાખવી પરંતુ મેં જણાવ્યું કે મારો આચાર્ય તરીકે છેલ્લો વાર્ષિકોત્સવ છે અને હું નિવૃત્ત થવાનો હું તેથી તરત જ મને હા પાડી અને વાર્ષિકોત્સવમાં હાજર રહી મારી કામગીરીને બિરદાવી મારું અભિવાદન કરી સેવાઓની નોંધ લીધી.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય સાથે હું ઘણા વર્ષોથી જોડાયેલો છું. તેથી તેમને અવાર-નવાર અમારા છાત્રાલયની મુલાકાત લઈ માર્ગદર્શન પૂરું પાડી સંસ્થાની પ્રગતિ બદલ ધન્યવાદ પણ પાડવ્યા છે. ડૉ. સી. એલ. પટેલ સાહેબે અનેકવિધ સંસ્થાઓ સ્થાપી ચારુતર વિદ્યામંડળનું નામ વિશ્વાના નકશામાં અંકિત કરેલ છે. તેમની ખોટ અવશ્ય પડશે. પરમ કૂપાળું પરમેશ્વર તેમના આત્માને શાંતિ અર્પે તેવી પ્રાર્થના.

ॐ શાંતિ...

(નિવૃત્ત આચાર્ય, બી.જે.વી.એમ. કોલેજ,
વલ્લભ વિદ્યાનગર)

॥ સાહિત્યિક પ્રવૃત્તિઓના પ્રોત્સાહક : સી.એલ. ॥

ભગીરથ બ્રહ્મભંડ

વલ્લભ વિદ્યાનગરની સ્થાપના થતાં એને જે વિદ્યાપુરુષો પ્રાપ્ત થયા એમાં ગુજરાતી સાહિત્યના વિદ્ધાન ડૉ. ડોલરરાય માંકડનું નામ આપણે આદરથી લઈએ છીએ. પૂ. ભાઈકાકા અને ભીખાભાઈ સાહેબે તેમને સ્વાયત્તતા બકેલી પરિણામે ગુજરાતીના અધ્યાપકસંઘનું પ્રથમ સંમેલન વલ્લભ વિદ્યાનગર ખાતે યોજાયું હતું. તેના અધ્યક્ષ સ્થાને રામનારાયણ પાઠક સાહેબ હતા એ સંમેલનમાં ત્યારે મુંબઈથી માંડી સૌરાષ્ટ્ર સુધીના અધ્યાપકો ઉપસ્થિત રહ્યા હતા, ત્યારે વગડો લાગતું વિદ્યાનગર ત્યારથી જ વુંદાવનમાં રૂપાંતરિત થતું રહ્યું છે. પૂ. ભાઈકાકાના મનમાં વિદ્યાનગરની સંકલ્પના ‘સરસ્વતીચંદ્ર’ના કલ્યાણગ્રામમાંથી પ્રાપ્ત થયાનું કબૂલાયું છે. ગુજરાતના જાહેર જવનના સિંહ-પુરુષ અને સાહિત્યકાર ઈન્દ્રુલાલ યાણિકે આ ધરતીને ‘વિદ્યાનગર’નામ આપ્યું છે. એ સમયગાળામાં આ ભૂમિમાં જવેરચંદ મેધાણીએ પ્લોટ ખરીદી વસવાટ કરવાના અરમાનો સેવ્યા હતાં અને સુરેશ જોશી આ કેમ્પસમાં કામ કરતા હતા. ૧૯૭૪માં આ ભૂમિમાં ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદનું રૂભું અધિવેશન ગુલાબદાસ બ્રોકરના અધ્યક્ષસ્થાને યોજાયું હતું. ઊંડા વિદ્યાનુરાગી એચ.એમ. પટેલે સાહિત્ય પરિષદને નિમંત્રણ પાઠયું હતું. ત્યારબાદ સી.એલ. પટેલ સાહેબે એ પરંપરાને જાળવી રાખી. ઈ.સ. ૨૦૦૪માં ૨૭મું જ્ઞાનસત્ર ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગર ખાતે યોજાને સાહિત્ય પરિષદને નિમંત્રી હતી. ભાઈકાકા વ્યાખ્યાનમાળા તથા ઈશ્વર પેટલીકર વ્યાખ્યાનમાળામાં સાહિત્યકારોને પ્રતિવર્ષ નિમંત્રી એનાં વ્યાખ્યાનોમાં સી.એલ. પોતે હાજર રહેતા હતા. ‘વિ’નામના સંસ્થાગત સામયિકને ઊંચા સાહિત્યિક સામયિકની હરોળમાં લઈ જવા માટે સંપાદકોને પૂરી સ્વાયત્તતા બક્ષી હતી. જ્ઞાનસત્રના નિમિત્તે ‘રૂપલંબ્ધ’ પ્રકાશન પણ તેમણે તૈયાર કરાયું હતું. ‘વિ’ માં વિદ્યાર્થીઓની મૌલિક રચનાઓ પ્રગટ થાય તેનો આગ્રહ રાખતા હતા.

સી.એલ.ના શાસનકાળ દરમિયાન ચારુતર

વિદ્યામંડળ દ્વારા એચ.એમ. પટેલ સ્મૃતિબ્રંથ, ચારુતર વિદ્યામંડળ રજત જ્યંતી બ્રંથ, વલ્લભ વિદ્યાનગર સંશોધન પત્રિકા-૧-૨, ભાઈકાકા વ્યાખ્યાનમાળા અંતર્ગત વ્યાખ્યાનોની પુસ્તિકાઓ, ઈશ્વર પેટલીકર વ્યાખ્યાન માળા, એચ.એમ. પટેલ સ્મૃતિ વ્યાખ્યાન, અધ્યક્ષીય વ્યાખ્યાનો, સી.એલ.ના ૭૫ વર્ષની ઉજવણી નિમિત્તે બ્રંથ જેવા ઘણાં પ્રકાશનો પણ થઈ શક્યાં છે. પ્રા. નવનીત ચૌહાણ દ્વારા હિન્દી નાટકો પ્રતિવર્ષ કેમ્પસમાં ભજવતાં રહ્યાં છે તેમાં તેમની ઉપસ્થિતિ પણ રહી છે. તેમજ ચિત્રકાર અજિત પટેલ, કનુ પટેલના માર્ગદર્શન હેઠળ કેટલીયે ફાઈન આટ્ર્સ પ્રવૃત્તિઓને પ્રોત્સાહન પૂરું પાડ્યું છે.

‘વિ’ સામયિક ચારુતર વિદ્યામંડળ દ્વારા ૧૯૮૪થી ચાલે છે તે પ્રારંભે પાક્ષિક હતું. સી.એલ.ના સમયકાળમાં ‘વિ’નો કાયાકલ્પ ડૉ. અજિત ઠાકોર તથા કવિ હરીશ મીનાશુ દ્વારા થયો અને ગુજરાત પ્રતિષ્ઠિત સાહિત્યક સામયિકનો દરજાએ પ્રાપ્ત કર્યો છે. (૧૯૮૪ થી ૮૦) તે સમયગાળામાં પરિજ્ઞત ગંગા વાર્તા, પરિજ્ઞત ગીત, પરિજ્ઞત ગંગલ, કન્દડ કવિતા વિશેષાંગ, અનુવાદ, દલિત સાહિત્ય એમ એકાધિક વિશેષાંકો મૂલ્યવાન તૈયાર થયા છે તેમના કાર્યકાળમાં નામી સર્જકોએ વિદ્યાનગરની મુલાકાત લઈ તેના અંગે વાતો કરી છે. જાહીતા પત્રકાર હરિ દેસાઈની સન્નિધિ પ્રાપ્ત થતાં સી.એલ.ના સાહિત્યિક વિચારો અવારનવાર ‘વિ’ દ્વારા પ્રજા સમક્ષ મૂકાતા રહ્યા છે. કોલેજોમાં સાહિત્યિક પ્રવૃત્તિઓને તેમના દ્વારા પ્રોત્સાહન મળતું રહ્યું છે. ‘કુમાર સુવર્ણચંદ્રક’ (૨૦૦૮) ડૉ. ભગીરથ બ્રહ્મભંડને જાહેર થયો ત્યારે ‘કુમાર’ના ધીરુ પરીખ તંત્રીશ્રીને પત્ર લખી એ કાર્યક્રમ વિદ્યાનગરમાં રાખવાનો આગ્રહ રાખ્યો અને તેમના અધ્યક્ષસ્થાને તે સુપેરે યોજાયો. નવી વિનયન કોલેજ અને ફાઈન આટ્ર્સ કોલેજના વિકાસમાં પણ ઊંડે રસ લઈ તેનો વિકાસ કર્યો. પ્રત્યેક કોલેજના ‘વાર્ષિકોત્સવ’માં મુખ્યમહેમાને કરેલા ભાષણના સાહિત્યિક ઉત્તમ અંશોની હંમેશાં તેમણે અનુમોદના કરી છે. આમ સી.એલ. સાહિત્યિક પ્રવૃત્તિઓના પ્રોત્સાહક બની રહ્યા છે.

(નિવૃત્ત પ્રોફેસર અને અધ્યક્ષ, ગુજરાતી વિભાગ, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી, વલ્લભ વિદ્યાનગર)

શ્રી સી.એલ.: એક ગુણાનુરાગી વ્યક્તિ

જ્યંત ઓઝા

વલ્લભ વિદ્યાનગરમાં વીસેક વર્ષથી સ્થાયી થયો છું. શિક્ષણ ક્ષેત્રે પ્રત્યક્ષ સંકળાયેલો નહીં. ભૂમિતિની પરિભાષામાં કહું તો વર્તુળની સ્પર્શિભા પરથી કેન્દ્રને જોવાય એમ મારે શ્રી સી.એલ. પટેલ સાહેબને જોવાનું બનતું. સરદાર પટેલ સ્મારક ભવનમાં માનદ નિયામક હતો ત્યારે એમને પ્રસંગોપાત મળવાનું થતું. એમનો નિકટનો પરિચય તો થયો સામયિક ‘વિ-વિદ્યાનગર’ નિમિત્તે. એક ગામડી (કે ગામડી?) જોડકણામાં કહું તો-
નામ ભલે ‘ધોટુ’
પણ કામ કર્યું મોટું
ને સાંખી ન લે ‘ખોટું’.

પણ મારે વાત કરવી છે શ્રી સી.એલ. પટેલ સાહેબના વ્યક્તિત્વના એ પાસાની જે માણસ પારખું છે. વિશેષ તો કઈ વ્યક્તિ ક્યાં સક્રિય રીતે સંલગ્ન છે એ જીણે અને વિદ્યાનગરના વિકાસમાં એ વ્યક્તિ કઈ રીતે ઉપયોગી થાય એનો સ્પષ્ટ ઘ્યાલ.

વલ્લભ વિદ્યાનગરના સ્થાપના દિન-(૩ માર્ચ) નિમિત્તે સેણી કનું પટેલના ચિત્રોનું પ્રદર્શન સ્ટુડન હોલમાં યોજાયેલું, હું શ્રી સી.એલ. પટેલ સાહેબની પાછળ પાછળ એ પ્રદર્શન નિહાણું, અચાનક મારી તરફ ફરીને કહે, ‘જ્યંતભાઈ, ન્યૂ વિદ્યાનગરમાં બગીયો વિકસાવવો છે પણ એ માત્ર ‘બગીયો’ બની રહે એમ નહીં શ્રી માતાજીનું પુસ્તક ‘Spiritual Interpretation of flowers’ મેળવી આપો.’

આદરણીય શ્રી દિલાવરસિંહજી સાથે રહી હું શ્રી અરવિંદ સાધના કેન્દ્ર સાથે જોડાયેલો અને (શ્રી માતાજીના જન્મ દિવસ) ૨૧, ફિલ્મારીના રોજ કેન્દ્રમાં યોજાયેલ પુસ્તક પ્રદર્શન અને પુષ્પોના પેલા પુસ્તકના પાને પાને લાભેલ અર્થાયન સાથે ગોઠેલ સુંદર પુષ્પો-એ પ્રસંગે તેઓશ્રી અતિથિ વિશેષ હતા અને મેં એમને આવકારેલા-એમના મનમાં મારા વિષેની આ સ્પષ્ટ છાપ એમણે તરત કામે લગાડી.

બીજો પ્રસંગ સંગીતના સંદર્ભે છે. વિદેશથી આવેલ ઓડના શ્રી વિહૃલભાઈ પટેલે રાગ અને રોગ ચિકિત્સા Music Therapy અંગે કેસેટ તૈયાર કરેલી એનું લોકપર્ષ સરદાર સ્મારક ભવનમાં શ્રી સી.એલ. પટેલ

સાહેબ અતિથિ વિશેષ. મેં પાંચેક મિનિટ સ્વાનુભવની વાત કરેલી: ૨૦૦૪માં મને Cardiac Problem થયેલો પછી Depression અને એમાંથી ડૉ. ભાલેન્ડુ વૈષ્ણવ (જે યોગાનુયોગ સંગીત વિશારદ) ના સૂચનથી બે રાગ-જોગ અને વસંત શ્રવણથી હું Depression માંથી બહાર આવેલો.

એકાદ વર્ષ પછી ફાઈન આટર્સ કોલેજમાં યોગાયેલ પ્રદર્શન નિમિત્તે મળવાનું થયું મને પૂછ્યું ‘જ્યંતભાઈ તમારું સંગીત ક્ષેત્રે Qualification શું?’ મેં નભાવે કહું કશું નહીં- તરત જ હસતાં હસતાં કહે કે તમારી રાગોની સમજ અને શ્રવણની વાત પરથી મેં તો ધારેલું કે તમે ‘વિશારદ’ હશો, તમારી સેવાઓ આપણી ખુલ્લિક કોલેજમાં લેવી હતી.

આગળ કહું આમે ‘વિ-વિદ્યાગનર’ને માત્ર સારું જ નહીં ઉત્તમ બનાવવાના આગ્રહી વાત એમ કરે કે આ મારું ક્ષેત્ર નથી પરંતુ જ્યારે એક પછી એક મુદ્દાની છણાવટ કરે ત્યારે ખબર પડે કે તેઓ બે-ત્રાણ અંકના ઉદ્ પાના બરાબર વાંચી ગયા છે.

ફિલ્મારી ૧૯૮૮થી એપ્રિલ ૨૦૧૮ સુધીમાં Missionary Zeal થી વિદ્યા-વિસ્તારનું કામ કર્યું આદરણીય શ્રી સી.એલ. પટેલ સાહેબને અનેક વાર મુખો મુખ મળવાનું થયું. મારા મનમાં એક પ્રભાવશાળી વ્યક્તિ એવી છબી કાયમ રહી છે અને એ ‘પ્રભાવ’નું રહસ્ય કદાચ એ જ છે કે એમના શાઢોમાં કદીએ તો...

પ્રગટ બ્રહ્મસ્વરૂપ પૂજય પ્રમુખસ્વામી મહારાજની કૂપાદ્યાણિ અને આશીર્વાદ

અંતમાં સદ્ગત કવિ નિરંજન ભગતની કાવ્ય પ્રક્રિતમાં શાઢિક ફરફારો કરી કહું તો.

તમે થયા પરમ શાંતિ મહી વિલીન

(પરામર્શક, વિ-વિદ્યાનગર મેગેઝીન,

મો: ૮૮૭૮૧૨૮૦૨૮)

આપણા દેશમાં અને સમગ્ર પણો દુનિયામાં ભષ્યાયાર વ્યાપ્ત રહ્યો હોય તેનું કારણ દુષ્ટોની તાકાત નથી, પરંતુ સજજનોની નબળાઈ અને તેમાંથી પોતાનો મત પ્રગટ કરવામાં ભય અનુભવવાની વૃત્તિ છે.

(સાભાર: મારા વિચારો, ડૉ. સી.એલ. પટેલ માંથી)

સમાજધર્મી-કૃષિકર્મી સી.એલ. પટેલ

રમણભાઈ પી. પટેલ

છેલ્લા બે દશક કરતાં પણ વધારે સમય સુધી ચાડુતર વિદ્યામંડળ થકી શિક્ષણ ક્ષેત્રે મહત્વનું સેવાપ્રદાન કરનાર ન્યૂ વલ્લાભ વિદ્યાનગરના વિશ્વકર્મા ડૉ. સી.એલ. પટેલનું વ્યક્તિત્વ બહુઆયામી અને ભાતીગળ છે. તેમણે પોતાનાં આચાર-વિચાર, વાળી-વ્યવહાર, કર્તવ્યનિષ્ઠા, પુરુષાર્થ, દાખિયા-જન થકી શિક્ષણ, સમાજ, કૃષિ, વહીવટ, વ્યવસાય વગેરે ક્ષેત્રે પ્રામાણિક એન્જિનિયર, પ્રગતિશીલ બેદૂત, સમાજનિષ્ઠ સેવક, સફળ વહીવટકર્તા, દાખિયાંત કેળવાળીકાર, આચારધર્મી ધર્મપુરુષ, ગ્રેડક વિચારક-ચિંતક તરીકે વ્યક્તિત્વ ઉપસાયું છે. અલબત્ત, આ સૌમાં શિક્ષણ સંસ્થાઓના એક દાખિયાંત સંચાલક અને સમર્થ શિક્ષણકાર તરીકે તેમનું વ્યક્તિત્વ વિશેષ પ્રકાશિત અને પ્રભાવિત થવા પામ્યું છે.

આ ઉપરાંત તેઓ એક સંનિષ્ઠ સમાજહિત ચિંતક તથા પ્રામાણિક-કર્તવ્યનિષ્ઠ સમાજધર્મી-કૃષિકર્મી વ્યક્તિવિશેષ પણ હતા એ ન ભૂલવું જોઈએ. હકીકતમાં તો તેમના વિદ્યાકીય યોગદાનની ગંગોત્રી તેમની સમાજસેવાની વૃત્તિ-પ્રવૃત્તિ છે. આ કેળવાળીકારની પડછે તો એક નિષ્ઠાવાન-લોકનિસભત ધરાવતો સમાજસેવક પ્રચ્છન્દ રૂપે જોવા મળે છે. તેમના જીવન-કર્મના અનેક પ્રસંગો અને દાંસાંતો તેમના સમાજ-સેવક, કૃષિકાર તરીકેના વ્યક્તિત્વને ઉજાગર કરે છે.

તો ઓમાં સેવાપારાયણાતા, નેતાગીરી નિર્ભયતા, સાહસિકતા જેવા ગુણો વિદ્યાર્થી અવસ્થાથી ખીલેલા હતા. તેઓ રાત્રે ફાનસ લઈ નિરક્ષરોને વેર જઈ તેમને ભણાવવાની સામાજિક સેવાપ્રવૃત્તિ કરતા તેમાં તેમની સમાજસેવાની વૃત્તિ-પ્રવૃત્તિનું પગેરું જોવા મળે છે. પછી તો નોકરીના વ્યવસાય દરમિયાન ગામના સામાન્ય સ્થિતિના તેજસ્વી વિદ્યાર્થીઓને ભણાવવા માટે દાટક લઈ તેમની પ્રાથમિકથી માંડી કોલેજ શિક્ષણ સુધીની તમામ ફી અને અન્ય જરૂરી ખર્ચ આપવાની કામગીરી બજાવતા રહ્યા, જે જીવનપર્યત નિભાવી.

અભ્યાસકાળ પૂર્ણ થતાં તેમણે ૧૯૬૧માં ગુજરાત વિદ્યુતબોર્ડમાં એક્ઝીક્યુટીવ એન્જિનિયર તરીકે વ્યાવસાયિક કારકિર્દિનો આરંભ કર્યો. આ નોકરી દરમિયાન એક સિદ્ધાંતનિષ્ઠ, કર્તવ્યનિષ્ઠ, પ્રામાણિક,

કર્મચારી તરીકે ફરજ બજાવી. માથા ભારે બેદૂતો દ્વારા બેતરના કૂવાની પાળી માટેની વીજમોટરમાં વીજચોરી કરવાની ગેરકાયદેસર પ્રવૃત્તિને; ઓચિંતી રેડ પાડીને દંડ વસૂલ કરી; અટકાવી. દંડ ન કરવા માટે તેમને લાંચ-લાલચની પણ ઓફર થતી. ધમકી પણ મળતી પરંતુ એને ન ગણકારતાં પોતાની નૈતિક-સામાજિક ફરજ નિભાવી, એક ગામના બેદૂતનું કૂવાની મોટરનું વીજકનેક્શન, સમયસર પૈસા ના ભરાતાં કપાઈ ગયેલું. પરિણામે પાણી વગર બેતરનો પાક સુકાતો હતો. અધિકારીઓ વીજકનેક્શન ચાલુ કરાવવા માટે લાંચ માગતા હતા. પરંતુ સી.એલ. પટેલ ફરજ પર આવતાં તેમણે વધારાનો ચાર્જ લઈ વીજકનેક્શન ચાલુ કરી આપેલું. બેદૂત ખુશ થઈ સોનાનો દોરો મૂકેલું બંધ કરવર તેમને ઘેર પહોંચાડ્યું સાંજે અન્ય ટપાલો સાથે એ કવર ખોલ્યું ત્યારે, તેમાં સોનાનો દોરો જોઈ, બીજે હિવસે બેદૂતને બોલાવી કઢ્યું કે, મેં તો મારી ફરજ બજાવી નિયમ મુજબ કામ કર્યું છે. અનીતિનો પૈસો ઘરમાં આવવો ન જોઈએ. એવી મારા પિતાની શિખામણ મેં પાળી છે, હવેથી આવું કશું આપવા આવવું નહિ. આ હતી તેમની કર્તવ્યનિષ્ઠા, પ્રામાણિકતા અને સમાજના તાત બેદૂતવર્ગ પ્રત્યેની હમદર્દી.

તેમની આવી પ્રામાણિકતા, હાક-ધાક ભરી કામગીરી અનેક ઉપલા અધિકારીઓને ખટકતાં તેમને સરકારી નોકરીમાં વારંવાર બદલીનો ભોગ બનવું પડ્યું. સાંપ્રત પરિસ્થિતિ-પદ્ધતિ-નીતિરીતિભર્યા કલુષિત વાતાવરણ સાથે પોતાનાં જીવન મૂલ્યો-સિદ્ધાંતો સુસંગત ન થતાં, છેવેટે તેઓ ૪૫ વર્ષની નાની વયે નોકરીમાંથી સ્વૈચ્છિક નિવૃત્તિ લઈ વતાનની ખેતી અને જાહેર સેવાપ્રવૃત્તિમાં જોડાયા.

સી.એલ. પટેલ ગળથૂથીથી અને હાડે બેદૂત હોવાથી નાનપણથી જ ધરતી અને ખેતી પ્રત્યે મમતા અને લગાવને લીધે ભેસોને પાળી પાવા જું, પશુઓ માટે ખેતરેથી ઘાસનો ભારો લાવવો, ખેતરે હળ ચલાવવું, બળદગાડું હંકવું વગેરેનો અનુભવ યુવાવસ્થાથી જ હતો. પરિણામે, કૃષિ શિક્ષણની કોઈ રિયી ન હોવા છતાં, બાપદાદા તરફથી મળેલ કોઠાસૂઝીથી, પિતાના મૃત્યુ બાદ, ૪૫ વીઘાંની મોટી ખેતી પ્રત્યે ધ્યાન કેન્દ્રિત કર્યું. એમણે ચીલાચાલુ ખેતી ન કરતાં, એ જમાનામાં આમણા, કુમારપાછ, નીલગીરી, કરિયાતું વગેરે આયુર્વેદલક્ષી ખેતી ક્ષેત્રે પહેલ કરી,

વैज्ञानिक પદ્ધતિએ નવા નવા પ્રયોગો કરી ઉત્તમ ખેતી કહેવતને સાર્થક કરી. તેમના કૃષિકોશે નવાનવા પ્રયોગોથી પ્રભાવિત થઈ આણંદ ખેતીવાડી યુનિવર્સિટીના અધિકારીઓ પણ તેમની મુલાકાત લેતા. વિશેષમાં પ્રમુખ સ્વામીના શ્રદ્ધા ભક્તિ પ્રભાવે તમાકુની ખેતીને તિલાજલિ આપી વ્યસનમુક્ત સમાજરચનામાં પરોક્ષરૂપે સહયોગી નીવડ્યા. પછી તો, વલ્લભ વિદ્યાનગરની વિદ્યાકીય જવાબદારી અને વ્યસ્તતા વચ્ચે પણ દર રવિવારે સવારે, વતન ગામડીના ખેતરે જવાનો, ખેતી સંબંધી માર્ગદર્શન-સલાહ સૂચન આપવાનો નિત્યકમ જાળવી રાખ્યો. આમ, આ કૃષિકર્મી પ્રગતિશીલ ખેડૂતે સફળતા સાથે સમૃદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી.

ખેતીમાં સફળતા સાંપડતાં મળેલી આર્થિક સમૃદ્ધિનો ઉપયોગ સ્વની સાથે પરમાર્થ કરવા માટે તેમણે આવકનો અમુક ભાગ શિક્ષણ અને સામાજિક પ્રવૃત્તિ ક્ષેત્રે ફાળવ્યો. જે પરંપરા તેમણે જીવનપર્યત નિભાવી. ઉપરાંત ગામના સામાજ્ય સ્થિતિના વિદ્યાર્થીઓને પ્રાથમિકથી માંડી કોલેજ સુધીના શિક્ષણ માટે આર્થિક સહાય કરતા, ઉપરાંત, ગામની બાલમંદિર, લાયબ્રેરી જેવી સંસ્થાઓના સંચાલન-નિભાવમાં આર્થિક-સહયોગ આપી સામાજિક નિસભત દાખવતા.

સમય જતાં સમાજસેવાની પ્રવૃત્તિ વતનથી વિકસરાતાં પાટીદાર સમાજના ઉત્કર્ષ માટેની જાહેર પ્રવૃત્તિ પ્રત્યે તેમણે ધ્યાન કેન્દ્રિત કર્યું. પાટીદાર સમાજના જૂનવાણી વિચારો, કુરિવાજો-કુરુઠિઓ, ખોટા ખર્ચા, ઓદ્ધું ભણતાર, આર્થિક રીતે પાછળ જેવી સમસ્યાઓમાંથી સમાજને મુક્ત કરવા માટે સમાજના મોભી સ્વ.પી.ટી. પટેલ (કુંજરાવ)ના નેતૃત્વમાં નવા સામાજિક સુધારા સાથે વણસોલ સત્તાવીસ પાટીદાર સમાજનું નવું સંગ્રહન અને બંધારણ રચાયું તેમાં સામાજિક આગેવાનો પૈકી સી.એલ. પટેલની પણ મહત્વની સક્રિય ભૂમિકા તથા કામગીરી હતી. આ ઉપરાંત, સ્વ.પી.ટી. પટેલે વિદ્યાનગર ખાતે જમીન ખરીદી તથા સમાજ હોસ્પિટ બાંધવાની કામગીરી હાથ ધરેલી ત્યારે તેની જમીન સંપાદન, હોસ્પિટ નિર્મિણ, ફંડફાળાની પ્રક્રિયા તથા કામગીરીમાં સી.એલ. પટેલે પણ મહત્વનો સહયોગ આપ્યો હતો.

પાટીદાર કુટુંબો લગ્ન પ્રસંગે ખોટા ખર્ચા કુરિવાજો, પૈઠણપ્રથા વગેરે સામાજિક દૂષખણોથી આર્થિક રીતે ઘસાતો હતો ત્યારે સ્વ.પી.ટી. પટેલની આગેવાની

હેઠળ સમૂહલગ્નની પ્રવૃત્તિ અને લોકજાગતિ માટે સી.એલ. પટેલસહિત સમાજના કાર્યકરોએ ગામે ગામે જઈ સમૂહલગ્નમાં જોડાવા માટે, અનેક અવરોધો વચ્ચે, કુટુંબોને સમજાવી સંમત કર્યા. પરિણામે ૧૯૮૦માં સ્વ.પી.ટી. પટેલના સૌજન્યથી લાંભવેલ ગામે યોજાયેલ પ્રથમ સમૂહલગ્નમાં ૧૧ નવયુગલો જોડાયાં. પ્રથમ સમૂહલગ્નની આ ઘટના ઐતિહાસિક અને સામાજિક કાન્તિની દાખિએ મહત્વની છે, કારણ કે ચરોતરમાં સમૂહલગ્નનો પ્રારંભ આ ઘટનાથી થયો પછી તો એ પરંપરામાં સમાજના પૂર્વપ્રમુખશ્રી જયતિભાઈ પી. પટેલ (કુંજરાવ) અને વર્તમાન પ્રમુખ શ્રી તિખ્યુભાઈ પટેલ (ભરોડા)ના નેતૃત્વમાં આજ સુધીમાં ૫૦ જેટલાં સમૂહલગ્નનો થવા પામ્યાં. જેમાં અનેક દાતાઓનો સહયોગ સાંપડત્યો તેમાં સી.એલ.પટેલે પણ બે સમૂહલગ્નમાં આર્થિક સહયોગ આપ્યો હતો.

આમ, સમાજ સંગઠનની આરંભકાલીન પાયાની પ્રવૃત્તિ, હોસ્પિટ નિર્મિણ, સમૂહલગ્ન, સમાજના વિદ્યાર્થીઓને શિક્ષણ માટે આર્થિક સહાય, તથા તેમને રોજગારી-વ્યવસાયમાં યોગદાન વગેરે ક્ષેત્રે તેમણે સામાજિક સેવાઓ અર્પી પછી તો વિશાળ ફલક પર સામાજિક સેવાઓ વિસ્તરી. અલબત્તા, આ સર્વમાં સામાજિક સમૃદ્ધિ-ઉત્કર્ષ માટે વલ્લભ વિદ્યાનગર - ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગરના શિક્ષણ ક્ષેત્રને માધ્યમ બનાવી, બદલાતા સમય-સમાજની આવશ્યકતા અનુસાર નવનવીન શિક્ષણ-સંશોધનની વિદ્યા સંસ્થાઓના સર્જન-સંચાલન- સંવર્ધન થકી તેમણે અર્પેલ મૂલ્યવાન શૈક્ષણિક સામાજિક સેવાપ્રદાન વિશેષ સ્મરણીય બની રહેશે. આ સમાજલક્ષી શિક્ષણ યજ્ઞમાં તેમને દેશ-વિદેશના દાતાઓ તરફથી સહયોગ સાંપડત્યો ઉપરાંત, પોતે માતબાર દાન આપી તથા સંબંધીઓ મિત્રો દ્વારા દાન મેળવી સામાજિક પ્રતિબદ્ધતા-કટિબદ્ધતાની પ્રતીતિ કરાવી.

તેમની આ વિદ્યાકીય સામાજિક નિષાનિસભતા-લગ્નાએ કૌટુંબિક જીવનનો ભોગ આપી, વ.વિદ્યાનગરને કર્મભૂમિ બનાવી, જીવનપર્યત સાંદર્ભી, સ્વાશ્રયી, સાત્ત્વિક, ધર્મનિષ્ઠ, જીવન વ્યતીત કરી શિક્ષણ-સમાજકલ્યાણની પ્રવૃત્તિમાં તેઓ સક્રિય સંચિત રહ્યા તે માટે સમાજ અને વિદ્યાજગત તેમનું સદાયે ઋણી રહેશે.

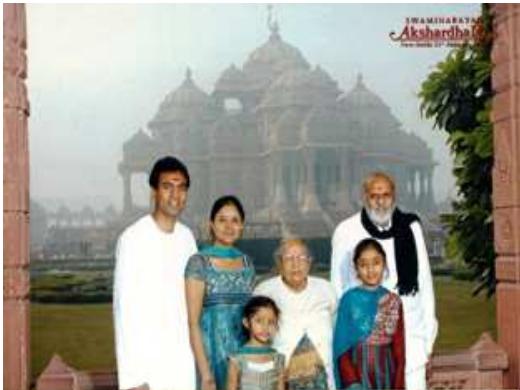
(માનદ્દ નિયામક, એઝાઈપીએસ, શ્રીરામકૃષ્ણ સેવામંડળ, આણંદ)

Tribute to My Father, Dr. C. L. Patel (our “Bapuji”)

Vrajesh C. Patel

Our Bapuji had excellent foresight. Many years ago, he built the house in Vallabh Vidhyanagar (V.V. Nagar) to provide an excellent education to his six children (my four sisters and one brother). I believe this house was built when my father was living at our village house “Gamdi” located next to Anand with his father, and my grandfather (Lallubhai Garbadas Patel). During his almost 30 years of volunteer service to Charutar Vidya Mandal (CVM), he lived in this house.

I have received my earlier education kindergarten (KG) to 6th grade from New English School, Nadiad, when our Bapuji was working for the Gujarat Electricity Board (GEB). After his promotion he was transferred to “Mogari” (next to Anand) by GEB. He enrolled me in the 7th grade at Mahatma Gandhi Vidyalay (MGV). The reason he chose MGV was because he knew it was the best school. His teacher/Guruji Vithalbhai Patel (Vithalbhai Saheb) used to manage it and it was part of the well-known D.N. High School of Charotaar Education Society, Anand. Our Bapuji got his early education from D.N. High School.

Being an engineer in two disciplines,

he had a vision to make me an engineer. Therefore, he enrolled me in M.U. Patel Technical School in V.V. Nagar which is a kind of pre-engineering school from 8th through 10th grade. Later, I completed 11th and 12th from R.P.T.P. Science College under his close supervision and guidance.

During my engineering college in southern India, he used to visit (unannounced) my five roommates and me on regular basis. These trips might be via his long car trip or 24-hour train ride. Because of his constant supervision, my other five friends’ parents had a peace of mind about their own kids’ education. He would make surprise visit with my mother Shardaba’s freshly cooked food/snacks and inspected our rental house, met each of our teachers, checked our grades, and made sure we had healthy Gujarati food. He helped us set up the kitchen in the rental house for six of us so that we would have Gujarati Thali every day. I am sure that I was the only one among us to have all money needed for a full year in one shot. He used to give me Rs. 10,000 demand draft upfront when I depart from V.V. Nagar. Moreover, I was the 1st one to have Kawasaki Bajaj (he gifted me a motorcycle) in the whole Gujarat; and it might be 1st in Karanataka state, too. He provided me much more than the needed essential things to complete my Bachelor’s Degree in Civil Engineering. Later on in my education, I continued my education under his constant guidance and motivation as a Master in Civil/Environmental Engineering from Birla Vishwakarma Mahavidyalaya (BVM) Engineering College, V.V. Nagar, India and Master in Civil/Environmental Engineering from University of Toledo, Ohio, USA.

I have achieved above successful education because of his constant guidance, motivation, vision, and discipline. Now it will be my turn to continue this education saga to

my children.

After my marriage, he played big role to my wife's, Jayshree's, 2nd Bachelor's degree from Michigan State University (MSU), East Lansing, Michigan, USA. Jayshree had a Bachelor's Degree in Microbiology from Sardar Patel University. Despite his extremely busy schedule with the CVM, farming lands, social life, extended family events (happy or sad events of six children's relatives), he continued same interest in my children, Nishi and Niya's, education. It included sports activities until his last breath via the "What's Up" video chat.

Currently my wife and me are both working for State of Michigan. I am a professional engineer making sure that the people in state of Michigan breathe clean air (as an air pollution engineer) and Jayshree is a Microbiologist making sure that the people of Michigan eat bacteria-free dairy products.

Bapuji/Dada we will celebrate the life you lived and always remember you along with our Shardaba. Jay Shree Swaminarayan!

Jayshree, Nishi, and Niya's and I will miss you!

(Son of Dr. C.L. Patel, USA)

દેશને અને રાજ્યને દોરવણી આપનાર
પ્રામાણિક નેતાઓ ઊભા થાય તે માટે સમાજસેવકો
અને સંતોષે પોતાની જવાબદારી નિભાવવી પડશે.
આવું નહી થાય તો એકવાર હિંસક કાંતિને આપણે
નોતરીશું. પ્રામાણિકતાથી કામ કરનાર
અધિકારીઓને અને સમાજસેવકોને આપણે બળ
આપવું પડશે. તેઓએ હંમેશાં તે પ્રામાણિક રહીને
ફરજ બજાવી શકે તેવા પ્રયાસ આદરે તો એ
ઘટનાક્રમ પ્રજાને જ ફાયદાકારક નીવડવાનો છે.
આ માટે દરેક સ્થળે જગૃતિ કેળવાય એ દેશના
હિતમાં છે.

(સાભાર: મારા વિચારો, ડૉ.સી.એલ. પટેલ માંથી)

Our Bapuji- A man who practiced what he preached

Miten Patel

Our Bapuji, our Dada was a man who truly practised what he preached. A man from a normal background who studied to become an engineer and worked for the Gujarat Electrical Board, and farmed. A man who married and raised 6 children with his wife. A man who met Prime Ministers-to-be and former Presidents on equal terms.

A man who believed deeply in the power of education to raise people up from out of their circumstances. An education that would drive Gujarat and then India to the forefront of the world.

A man who believed the inherent power in knowledge so much that when he asked to join CVM, he did so without question or pause for thought. It was his duty. A duty that meant so much to him that having resigned his role at the GEB, he turned down a salary from CVM, instead living off the earnings of his farming.

Education was his lifetime's work, and justly, his legacy. With the hundreds of thousands of students to have passed through the colleges and institutes, now and old, with his guiding hand at the helm, now enriching their own lives, the lives of others and the communities they now live in - at home and abroad.

He built his family with these same values. Where educational and professional success were of the utmost importance, on a par with those of seva and dharma. The values he instilled in his 6 children. The values identified in his sons and daughters-in law. The values passed onto his 13 grandchildren and 4 great-grandchildren. His strength, his loyalty and his faith will continue to exist through those of us lucky enough to call our Dada, our Bapuji.

(On behalf of Varsha Patel & Family, U.K.)

My Father (Mara Bapuji) Dr. C. L. Patel

Shobha Kirit Patel

“Chhotubhai Lallubhai Patel”

known as “C.L. Patel” the unique soul made by God (Bhagwan) looking into all aspects as he presented during his life for his own family, community and at large to the education society. Being born in his family and getting unconditional love throughout my life is pure luck, as I felt I am grateful to have both my mother and father that one can wish for. He gave me all that I ask for and made me a realistic person. Since I was a child and until the last times I had with him, what I saw in him is kind, generous, loving, genuine, outspoken, honest, encouraging and always try to be ahead in life. His vision is to create good quality educated citizen and never feared about anything. I remember his words if you believe in yourself you can achieve anything. Life is hard and challenging but oneself can make it fruitful and different from normal people. He always displayed loved inside even though showed strict outside. He was keen in doing small thing to make it happen without worrying about how others will take it. It's because his strong will power. He wanted everyone who came in contact with him for long time to be successful and do something better in life. He never liked publicity or praise of what he did for society or people. He was a simple man with high thinking.

It was his true instinct and god gift that he can vision what's coming and how can it be handled. He was an all-rounder in taking care of everything single handed with support of good people around him. I remember he used to tell us life is like a train, when it comes to station try to climb fast by catching it and not walking otherwise you will be overtaken by people and then regret it. Time is money, so use it wisely. He has taken care for all of us and made sure we all are successful in whatever we do. He had admitted us in English medium as it was his

wish and I was able to fulfil it. His planning to get all his children to better place was of course achieved and he was happy about it. I remember his conversations, that all my children, grandchildren and great grandchildren have made me happy and displayed qualities as he dreamed about even though being abroad for a long time. He was always eager to involve in smart conversations and also discuss with us about what he learned from it. He has never missed time to take us on long vacations in our childhood and even when we visit him, his planning was always successful. Also during vacation there were discussions of what we learn from visiting places and laughing about it when we express it. He had great family life and life outside in society.

After finishing college he was open and ask us what do you wish to do next in our lives and not acting as typical father, even in finding match for us. He accepted everyone as his own and never ask for reward. Always remind us of having quality thinking and helping others. His views of being smart, spiritual and gain knowledge is a gift to me. His mental abilities and genuine ideas are looked upon by people who gained education and good life. His high level of thinking is encouragement to others throughout his life.

I can keep writing about him but after all he is my loving and caring “father”, my hero who I will never leave out of my thoughts and he who keeps me going to do good things for society that I live in my life. Finally I can say what he has given is a gold mine filled with love and respect and I try to preserve it as he wished for me. I remember his slogan think local and act global. Remembering words of Madam Curie “that leave dreams of yesterday take the torch of knowledge and built the palace of future”, which I can say was his thoughts and passion that he left for the community. God give us strength to follow his footsteps and be helpful to others.

Jai Swaminarayan and hearty thanks.

(Daughter of Dr. C.L. Patel, U.S.A.)

Dr. C.L. Patel: A Man of Rules and Values

Kirit R. Patel

I had the honor to spend time with this unique smart and true person, my father-in-law Dr C.L. Patel. Married in to this family gave me lot of respect and knowledge afnd how to be successful. We had many conversation throughout life and I adored his principles. When he took over big responsibility of Charutar Vidya Mandal which was in debt, he never stop expressing his thoughts and what's his vision with family and well-wishers. He was a man who thought of getting donations from abroad to support this trust and initiated nonprofit organization and put trust in me to handle it. He was transparent and honest which I can say I am the witness. He use to tell straight if he does not like something, but this gave us direction to know him well and closely. He always wished good for others. It was his single handed effort that he was getting donations and was open and transparent to donors as per my experience. Once when he visited us and I came from work with pen in my pocket. He greeted me and jokingly he mentioned the pen in your pocket is it from work or mine? Then he said try to be honest and respect work and not to make a habit, as it does not belong to you. I always saw his incredible interactions for family which I cannot describe in words.

He was a man of rules and values that he shared with us many times. But this is a small incident that I respect in my life. He was always interested how and what you do and spend quality time with family. During his services to education field we use to discuss important aspects that other can

afford begetting good education. He has supported entire family in whatever you ask for and never asked anything back. Even his personality looks strict but we use to joke and laugh together. He enjoyed stay at our place all the time and express as felt like his home. Society was keen to him then his life and I never see him rested. His mind was occupied all the time with emerging ideas of how Indian students can be with entire world and not left behind. His motto was provide platform for quality education and not to worry about what other has to offer.

He was always surrounded by material and real wealth and never looked back. A positive personality with empowerment is surely missed. He was always happy to see his family grow with his special genes and appreciated it. He took pride for each and every one and thank them. Since I entered into this family until my last visit, I remember his advice to never give up no matter how many hurdles you face. My prime time is still in front of me seeing his smiley face and strong fist. His words were enjoy together with family and be your best. I highly respect him and his holy soul is blessing us. He was able to fulfil his dreams as he was a genuine person, true disciple of his guru and a fighter.

(Son-in-Law, USA)

સમાજસેવકો અને સંતોની જવાબદારી
સમાજસેવા અને ધર્મ સાથે સંસ્કાર આપવાની છે.
ચૂંટણી સમયે નીતિમત્તાનાં ધોરણે જાળવે તેવી
યોગ્ય વ્યક્તિને લોકો ચૂંટે તે માટે યોગ્ય માર્ગદર્શન
આપવાનું હોય.

(સાભાર: મારા વિચારો, ડૉ. સી. એલ. પટેલ માંથી)

Softer Side of My 'BAPUJI': DR. C.L.PATEL

Jayshree Patel

"BAPUJI", When I say this word for Dr. C. L. Patel, it makes me feel so happy and consider myself very lucky to be a part of his family. I consider myself very fortunate to see his other softer side which many people are not aware of.

When I got married to his youngest son, Vrajesh, I was very afraid to talk to him as his personality is very strong and strict. As time passed, I experienced his softer side and things got better communication wise.

Bapuji, took interest in my education as soon as I stepped into his house as a daughter-in-law. Within one month of marriage, he had bought brand new Kinetic Honda for me so that I can travel to Mogri to get some computer training. He also enrolled me in English speaking classes. So, he made sure when I come to America, I will not have any problem with English or using computer.

When I came to America, I had a dream of getting a job, making money and having a comfortable life. I found a job at Burger King within a few weeks of coming to America and I excitedly called Bapuji to let him know. He said not to start a job and asked me to join the university to get BS degree from Michigan State University.

I am glad he advised me to do that and now I have a very professional job with the state of Michigan because of the education I got from the University. Whenever he visited us in USA, he always checked everything and made sure we were all going on the right path for success.

In our weekly conversations, he always asked me to instill good cultural values in kids and made sure that he talks to kids

about it too and remind them all the time. I am very fortunate to have "BAPUJI" in my life to show me the path to deal with all the problems that came along the way.

Pujya Bapuji shaped my life in a way that I have never imagined. He always used to tell me that he considers me as one of his daughters. Whatever position in life I am in, it is all because of Bapuji. Without his guidance I would not have achieved so much in life. We all are going to miss him so much, but we know he will be with us all the time and he is looking at us from heaven. I hope, I can do even 10% of what he has done for family and community. We love you Bapuji.

(Daughter in Law, USA)

પોતાનાં બાળકો જે સરખું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરાવવું હશે તો માતૃભાષામાં શિક્ષણ વધુ હિતાવહ રહેશે. તેમ છતાં અંગેજ ભાષાનું જ્ઞાન જરૂરી છે. એટલે એક વિષય તરીકે પ્રાથમિકથી ઉચ્ચતર માધ્યમિક સુધી અંગેજ વિષયને વૈકલ્પિક વિષય તરીકે સ્વીકારી શકાય.

હવે સમય પાડી ગયો છે કે અંગેજ માધ્યમમાં ભાગતરની આંધળી દોટ થંભાવીએ. વાલીઓ પોતાનાં બાળકોને અંગેજ માધ્યમમાં ભણાવવાની દોડને વિરામ આપીને સાચું, સરળ અને ઉપયોગી જ્ઞાન તેમનાં બાળકોને અપાવવા માતૃભાષામાં અભ્યાસ કરાવે અને વિષય તરીકે અંગેજનું શિક્ષણ અપાવે એ તેમના ઘડતર માટે ઉપયોગી સાબિત થશે.

(સાભાર: મારા વિચારો, ડૉ. સી. એલ. પટેલ માંથી)

Dr. C. L. Patel, My Chhotu dada

Ranita Patel

Caring, Devoted and Humble. Those are the first words I think of when I think of Chhotu Dada.

Caring. My earliest memory of dada dates back to 1986 when I was two years old. I went to India to spend quality time with him and ba, while my parents stayed back to prepare for the arrival of my younger sister. At this time, milk is a crucial part of childhood nutrition, and I remember not being fond of the fresh milk in India. Dada noticed this and instead of the milk, he let me drink Thums Up so I wouldn't get dehydrated. It was so tasty!

My cousins, masis and mamas told me that dada will always go out of his way to make me happy - it is so clear to me as a parent looking back at that memory. He showered me with the love and affection that only a grandparent can bestow upon their grandkids.

Devoted. Education was always a strong force in dada's life, which was apparent by his devotion to Charutar Vidya Mandal (CVM). He always encouraged us to strive for higher education so that we can provide for our families and give back to the community. When I told him I wanted to pursue a PhD in pharmacy, he offered to bring me to India to complete my secondary school matriculation to and be better prepared for admission exams.

He also saw his community as his family and whenever he saw a student in need, he did whatever he could to help them achieve their dreams. He donated his time, wealth and heart to education, helping to create scholarships and inspiring so many of us to strive for greatness.

Dada was very dedicated to his family. Even while I lived in America, Dada

remained a strong presence in my life. He had six children of his own and 14 grandchildren scattered across the US, UK, and Africa. He made sure he was present at all milestones in our lives and attended my graduation, engagement ceremony, and wedding despite the long and often difficult travel required.

Humble. I had the opportunity to read a journal article about Dada that was written during his 75th anniversary. I was amazed at how much I didn't know about his childhood. It made me smile to learn about his antics as a young boy in the village of Gamdi. I was reminded of his strength and motivation to succeed when I learned about the struggles he faced as a young man trying to make his own way in the world. It especially surprised me to learn that a man with such a highly demanding career maintained his passion for movies and cricket.

Even with the level of wealth and accomplishments Dada achieved, he led a simple life. He wore the same three plain white kurtas, accepted only a portion of his salary, and he lived in the same home that he bought with ba when they were first married.

Dr. C. L. Patel will be remembered as a visionary and an educationalist by everyone, but I will also remember him as a loving great-grandfather, grandfather, father, and husband. We will miss Dada very much, but when I look back at his pictures and see him smiling, laughing, and looking fondly at his family - it makes me happy and grateful that I knew him and that my own children got the chance to be in his presence. Even though he is not here with us anymore, he inspires me as a parent to teach my kids the importance of being caring, devoted and humble.

(Eldest Granddaughter of C. L. Patel [Dada])

Dr. C.L. Patel: A Life Changer

Rishita Patel

Dr. C.L. Patel was an extraordinary man, in the fullest sense of the word. He rose from humble beginnings as the son of a farmer to the national stage in India, impacting generations to come.

At an early age, Dr. Patel learned the true value of education. Though academia did not always come naturally to him, he knew diligent studying would always see him through. It was this commitment to learning that enabled him to catapult from an engineer, to the Gujarat Electrical Board, to, eventually, Chairman of Charutar Vidya Mandal. It was in this penultimate role that he carried forward his mission of liberation through education, a mission that would enable thousands of students to pursue lives and careers beyond what they initially thought possible, a mission that would pay forward the success of Indians across the world by bringing resources back to their motherland.

As a grandchild of Dr. Patel I did not always understand the breadth of my grandfather's reach. I knew him only as a champion who was always in my corner, always urging me to the next goal. Early in my education I decided to forsake the well-worn paths of science, medicine, and law, and instead pursued a career in business. When sharing this with my Dada, I expected he would urge me to reconsider. His advice was the opposite "there will be many obstacles in front of you, but now you have the opportunity to be the first of a kind leader in your field." Dada's optimistic point of view recognized the green field in front of me, a chance to become a female leader in the world of business. The route to that goal was through education, and I accepted that challenge willingly knowing I had him behind me.

I always thought that Dada provided

this same degree of support and advice to everyone in my family. It was only at a later age that I realized he extended this generosity to anyone who came to his door. When I brought my now husband to India for the first time, he quickly remarked at how Dada took the "open door policy" to the next level; making himself available to anyone who requested assistance. Rather than providing these seekers with direct assistance, he gave them the means to pull themselves up, which empowered them to reach their objectives faster and with more commitment.

To say he lived his life to the fullest would be an understatement. He changed the lives of thousands of people, carried forward a legacy of academic liberation, and motivated everyone he encountered to be the best version of themselves. I know I will forever live by the values he instilled in me and will pass them onto my children.

(Granddaughter of Dr. C.L. Patel)

*On behalf of Chairman,
Managing Director, Managers and staff,
we pay our heart felt "Shraddhanjali" to
your beloved father, Shri C.L. Patel. We
pray God Almighty to remain his soul in
rest and peace. We also pray lord
Swaminarayan Bhagwan to give your
family enough strength & Courage to
bear this irreparable loss at this juncture.
May his soul rest in peace.*

Om Shanti

(Hasmukh Patel, Hon. Secretary,
Sarar Patel Trust)

Tribute to Our Dada, Dr. C. L. Patel

Ashok, Chhaya, Jinal and Kajal

On May 27, 2018, we lost someone very dear to us. Our dada was one of the most amazing and caring individuals that we had the pleasure and honor of not only knowing, but also being related to.

Dada always stressed the importance of family through all the ups and downs and made time for us regardless of his very busy schedule. Even though, all of his children were settled in various parts of the world, he always made it a priority to visit at least once or twice a year. Not only did he visit in-person but we also received weekly calls to check up on our education and all other life endeavors; even more so than our parents at times. His constant guidance is one of the main reasons most of us are currently where we stand. He always pushed everyone in our family to do better and for that, we are all in his debt.

While keeping family close, Dada also emphasized the significance of our culture and took every opportunity to educate us in various aspects of it. It could be as simple as visiting mandirs or as elaborate as organizing a trip to tour the South of India showing various sights along the way. As strict as Dada was known to be, he was very kind hearted. This was seen constantly as he took care of everyone around him, especially Ba. He always kept her health as a priority and made sure that she was happy and comfortable.

Similarly, when his youngest daughter Chhaya had to be treated for a last minute aortic aneurysm procedure, Dada immediately arranged to travel to USA without any hesitation. Even though this was during elections, he wanted to make sure he supported

his family at any cost. Dada was one person that anyone could count on; he made things happen regardless of how impossible a task may seem. I remember graduating with my bachelors and looking for jobs. Dada happened to be visiting us at that time and asked how my job search was going. With genuine interest, he would share his life lessons and recommend certain companies. After knowing my career interests, he picked up his phone and dialed someone and immediately got me an interview! I had been working on getting an interview for months and dada did that effortlessly. He constantly enforced working hard and with honesty throughout my career to enjoy the fruits of the labor. Five years later, I'm still with the same company that also paid for my Masters through his guidance. These are just some of the countless ways Dada has helped our family throughout the years.

In addition to being an amazing father and grandfather, he helped numerous families within his community. His work helped CVM reach heights that did not seem attainable. He spearheaded the growth of several world-class educational institutions - all through volunteer work. However, he never took credit for any of this work - he always believed that Bhagwan and his guru, Pramukh Swami Maharaj were the all-doers. Hearing different stories from people of all backgrounds just amplified the kind of man my dada was and how his life and work will be remembered on for many years to come for his selflessness, work ethic, generosity and humility.

So let us celebrate Dada's life through memories and continue his legacy. Thank you Dada for everything - we love you, and will miss you.

(Daughter-Son in Law a Grand Children of Dr. C.L. Patel, USA)

Letter to My Grandfather (Dada)

Rishi Patel

There's not much you can say about our Dada that hasn't already been said. Everyone knows what an unbelievable man he was, as a father, grandfather, husband and in the field of service to others.

Everything he did was for the betterment of society. He was unwavering in his faith, in his role as a father and husband and above all, unwavering in his vision of trying to ensure generations after him had the best start in life.

As a father and a grandfather, he was a huge disciplinarian. The respect for him was always there, but for anyone who didn't respect him, there was a fear of him that made sure what he said would happen. At the same time, he showed love to all of us in ways that we had never experienced before; a man that could scold you and show you why he was doing so. His eldest daughter, upon his passing, put it so well, 'Now who's going to tell us off?'

He was a huge believer in education from a very young age, guiding and instructing his grandchildren and unwavering in the opinion that without education, you were always on the backfoot. This was evident when he took on his role at CVM and the progress it made over the years. From a small institution which it once was, he took it to the powerhouse that it is now, overlooking 50 schools/colleges/universities, and over 40,000 enrolled students.

He was very unforgiving in doing things the right way, and very unapologetic in

always making sure people gave nothing but their best to deliver the most modern, state of the art educational facilities that would not be out of place in the UK or US.

Thinking of him as just "Dada" was something that we all used to do, quickly forgetting his service to society through the mandir and CVM meant that countless others called him the same. He wasn't just our Dada, he was Dada to hundreds of thousands of children who came up under him.

I think we all share the same sentiment. His passing is a vacuum just too big to fill. He was a Goliath of a man that did not see anything extraordinary in his actions, but demanded everyone do the same for their families and the community. One thing that is safe to say, there won't be another man like him anytime soon.

He changed the course of history in Vidyanagar, Gujarat and India. As time goes by, the pain may fade, but the memories of him will live on, etched in the minds of everyone whose life he changed. If each of us do one good thing a day until our time comes, we will fulfill his wish in giving ourselves in the service of others.

Jai Swaminarayan Dada, look down on us from Akshardham.

(Grandson of Dr. C.L. Patel)

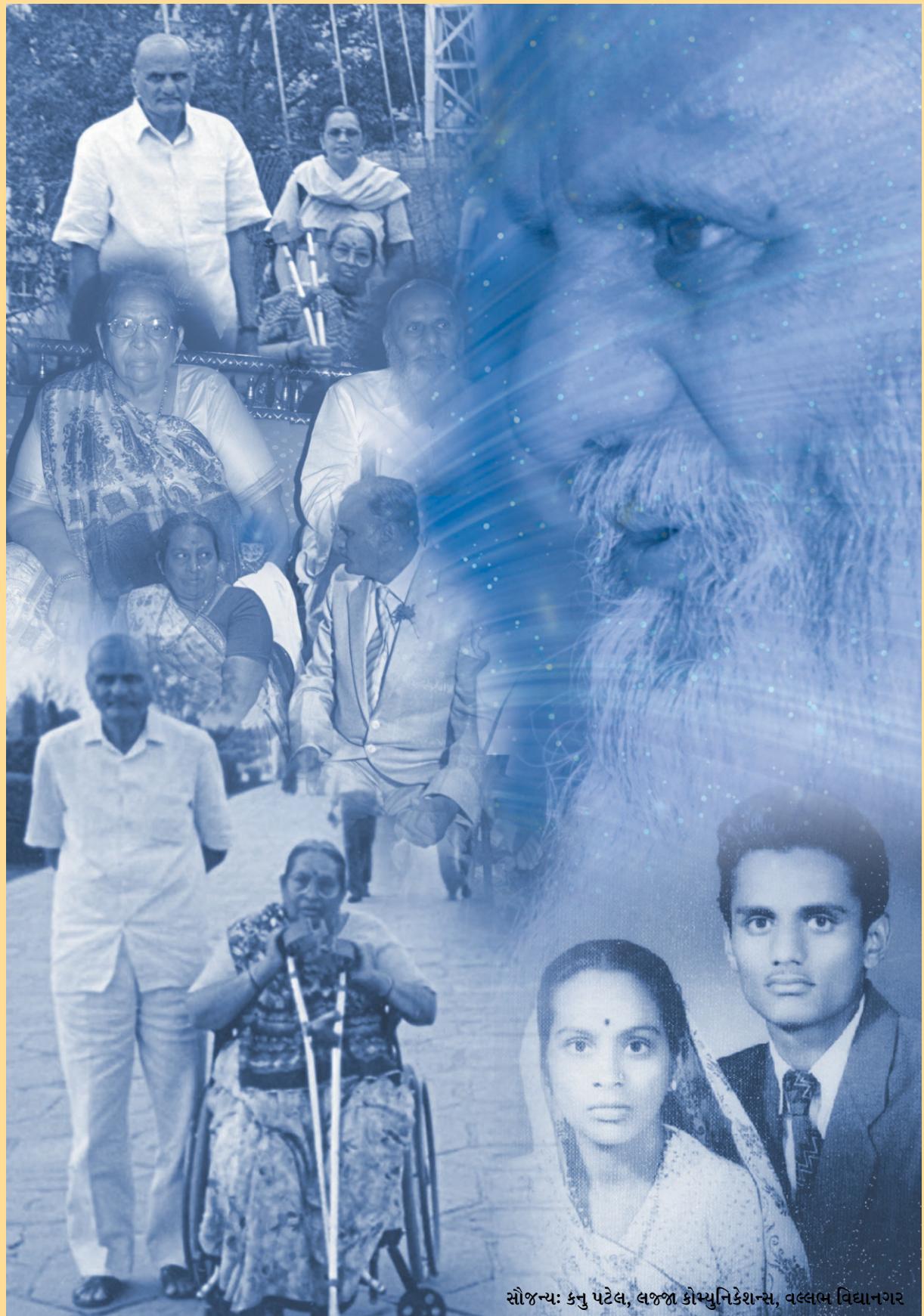
જ્યારે સેવામાં સમર્પણની ભાવના પેદા
થાય ત્યારે જ સોનામાં સુગંધ ભણે છે. એવી સેવા
એના સાચા સ્વરૂપમાં વ્યક્તિને તેજ અને ઓજસ
આપે છે.

(સાભાર: મારા વિચારો, પૃ. ૫૧)

દેશ વિદેશનાં મહાનુભાવો સાથે ડૉ. સી. એલ. પટેલ

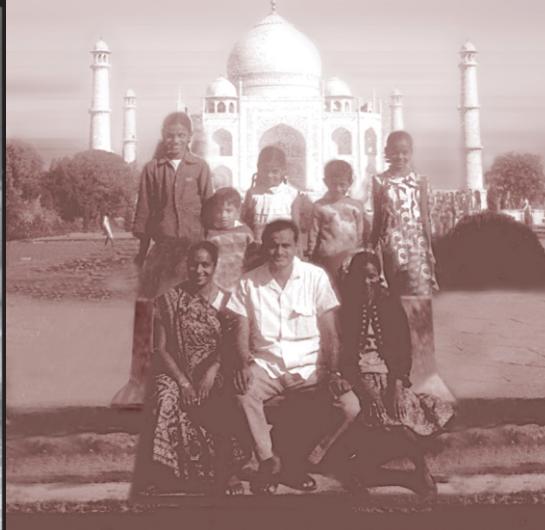
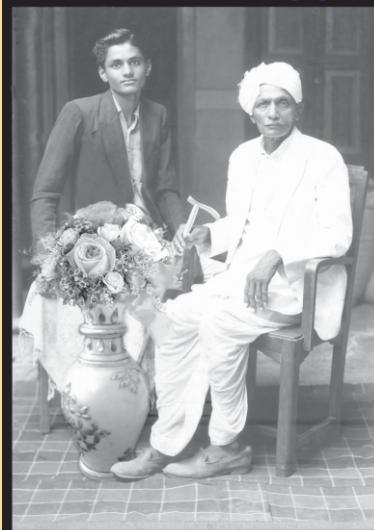

सौजन्यः कनु पटेल, लक्ष्मी कोम्प्युनिकेशन्स, वल्लभ विद्यानगर

કુટુંબીજનો સાથે ડૉ. સી. એલ. પટેલ

V-Vidyanagar 20 (8)

Published on Monday, 06.08.2018

No. of Pages 56 Including Cover & Center Page

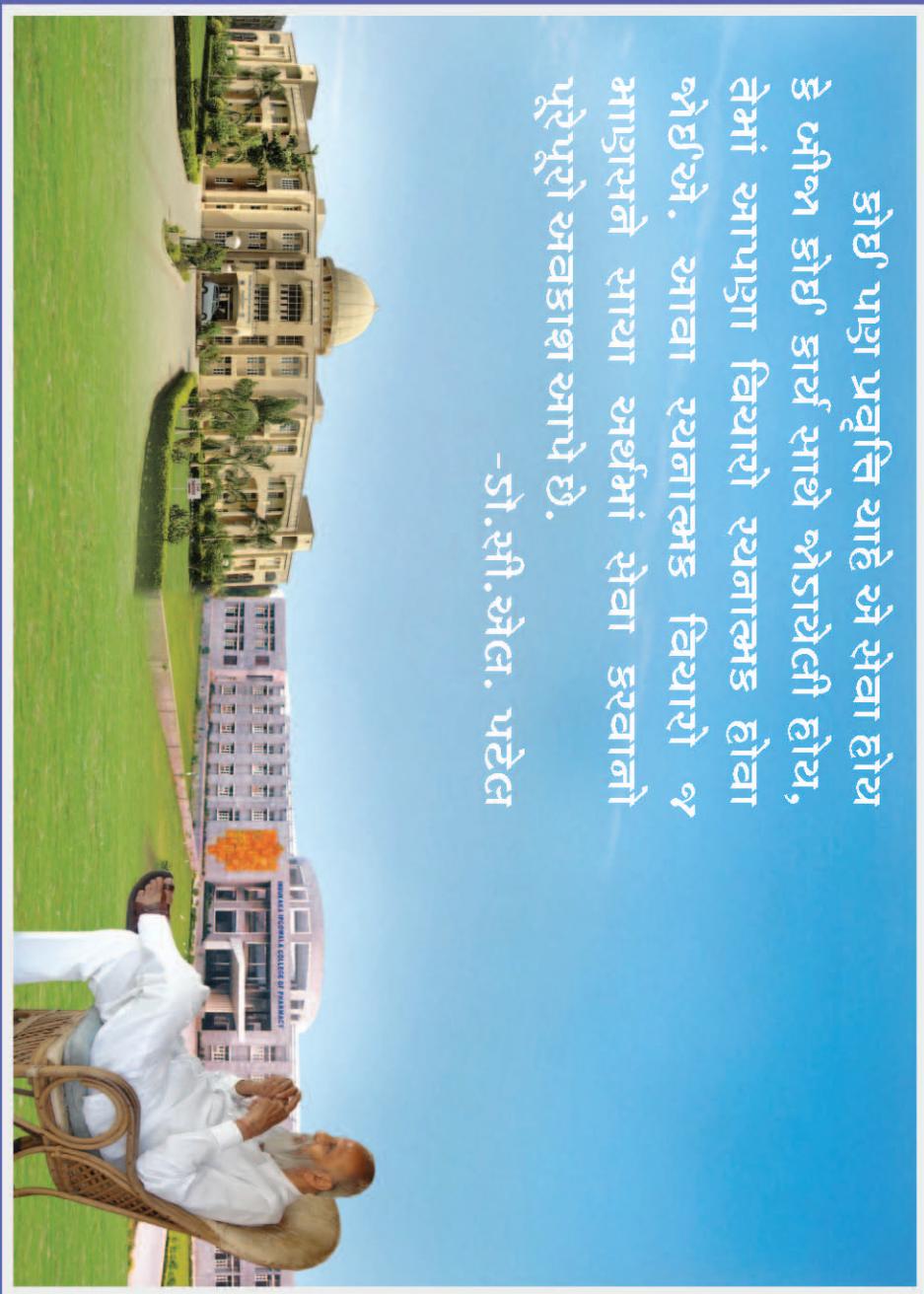
ISSN 0976 – 9609 V-Vidyanagar

August 2018

Postal Regd. No. AND/318/2018-20

RNI Regd. No. Guj/2009-11/5433

Posted at Vallabh Vidyanagar on
5th of Every Month

કોઇ પણ પ્રવૃત્તિ ચાહે એ સેવા હોય
કે બીજી કોઇ કાર્ય સાથે જોડાયેલી હોય,
તેમાં આપણા વિદ્યારો રચનાભંડ હોવા
જોઈએ. આવા રચનાભંડ વિદ્યારો જી
માનુસને સાથા અર્થમાં સેવા કરવાનો
પૂરેપૂરો અવકાશ આપે છે.

-ડૉ.સી.એલ. પટેલ

Editor: Dr. Urvish Chhaya

Printed at Anand Press, Anand 388 001

Printed, Published and owned by Dr. S.G. Patel, Hon. Secretary, Charutar Vidya Mandal and
Published at Vallabh Vidyanagar 388120, Gujarat (INDIA)